Ч. 27 (15.118). Lwów, wtorek 7. lutego 1939. Rok LX.
Ч. 27 (15.118). Львів, вівторок 7. лютого 1939. Рік LX.
Opłata pocztowa uiszczona gotówką

ДІЛО
DIŁO

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А. Б.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-41
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 501.060
" Банку Чеських Леґіон Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) 5.00 зол.
чвертьрічно . . . . 15.00 „
піврічно . . . . . . 30.00 „
річно . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Нова диверзія мадярських терористів.

ХУСТ. КУП повідомляє: По довшому часі спокою на демаркаційній лінії між Карпатською Україною та Мадярщиною, мадярські терористи знову почали провокаційну диверзію. Цим разом на відтинку Ужгороду. 4. ц. м. терористи, а опісля вояки правильної мадярської армії, підійшовши з Радванки до кордону, обсипали карпато-українську територію стрілами. В неділю, 5. ц. м. 25 мадярських терористів наблизилось до кордону й почало густу стрілянину, яку скріпило мадярське військо вогнем з пятьох скорострілів. Стрілянина далі часто повторяється. Можна було з українського боку завважати, що мадярські вояки підїзджали до кордону з касарень автами. Коли звязковий старшина чехо-словако-української армії хотів протестувати проти нічним невиправданого нападу в Ужгороді, він не дістав сполуки.

Мадярська Телеграфічна Агенція звалює вину за останні події біля Ужгороду на прикордонні війська чехо - словако - української федерації.

Зїзд українського учительства Карпатської України

УПС повідомляє з Хусту: Тут відбувся великий зїзд українського народнього вчительства. Раджено над справами освіти, школи, недалеких виборів і обороноспосібности рідної держави. Виявилось, що більша частина карпато-українського вчительства активно працює в „Січах".

Історична вага 12. лютого ц. р.

ХУСТ, 5. II. КУП повідомляє: В нинішній „Новій Свободі" появилася передовиця, в якій подано огляд історичного розвитку молодої карпато-української держави. Перший етап зачався 19. жовтня м. р., коли Українське Національне Обєднання проголосило федерацію Карпатської України з Чехією та Словаччиною. Другий етап — це прихід до влади батька карпато-українського народу о. Волошина. Третій етап — ухвалення конституції Карпатської України в дні 21. листопада м. р. 12. лютого — підкреслює „Нова Свобода" — буде початком четвертого етапу: український нарід карпато-української держави вибере своє законодатне, верховне представництво. Коли три перші етапи залежні були від політичної зрілости провідників, то новий, четвертий етап цілковито залежний від волі та від свідомости якнайширших мас українського народу.

Премієр о. Волошин прийняв ґен. Прхалю.

ПРАГА. ПАТ. Ґенерал Прхаля приїхав у товаристві ґен. Верделі, орґанізатора комунікаційної сітки у Карпатській Україні, 2. ц. м. до Хусту й відбув розмову з премієром о. Волошином. У суботу 4. ц. м. відбулася друга розмова.

ПРАВОСЛАВНЕ НАСЕЛЕННЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ МАЄ ПЯТЬОХ ПРЕДСТАВНИКІВ НА ВИБОРЧІЙ ЛИСТІ УНО.

Як подає КУП, у Хусті відбулося засідання комітету православних кандидатів до сойму Карпатської України з листи УНО. Православних кандидатів є пятьох: ред. Тулек, Попович, Марущак, Щобей та інж. Романюк.

НОВА ГОСПОДАРСЬКА СТАНИЦЯ.

ХУСТ. КУП повідомляє: „Нова Свобода" приносить вістку, що в Хусті заснувалась і отримала затвердження влади акційна спілка з обм. порукою „Імпорт і Експорт". Завдання цієї спілки: зорґанізована торгівля деревом.

КАРПАТОУКРАЇНСЬКИЙ УРЯД ДБАЄ ПРО ВЕСНЯНІ ЗАСІВИ.

КУП повідомляє, що в карпатоукраїнськім міністерстві нар. господарки відбулась нарада у справі весняних засівів. Влада поробить усі заходи, щоб запевнити селам насіння і штучні навози. У цій справі співпрацюють хліборобські орґанізації.

СЕЛЯНИ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ ПРОТИ КОРШЕМ.

КУП подає, що населення деяких закарпатських сіл звертається до уряду з домаганням, щоб на території їхніх громад закрити коршми.

РОЗПОДІЛ КУХОННОЇ СОЛИ.

ХУСТ. КУП повідомляє: Міністерство господарських справ призначило 40 вагонів кухонної соли для верховинського населення. Окружні філії Українського Національного Обєднання уже розпочали розподіл цієї соли.

РУХ ПОСПІШНИХ ПОЇЗДІВ МІЖ КАРПАТСЬКОЮ УКРАЇНОЮ ТА МАДЯРЩИНОЮ.

„Фелькішер Беобахтер" з 3. II. повідомляє: „Мадярсько-карпатоукраїнська комісія погодилася, щоб знову привернути залізничий рух: 7. лютого урухомлять залізничу лінію Каменець-Ужгород, 9. лютого рушать поїзди на лінії Севлюш-Вилок, а від 11. лютого курсуватиме поспішний поїзд Ясіня-Прага.

Меморіял канадійських українців.

УПС повідомляє з Вінніпеґу: Українські орґанізації Канади внесли меморіял до канадійського і британського уряду, в якому звертають увагу на значіння українського питання та просять скликати міжнародню комісію для прослідження положення українського народу.

—o—

Ірляндський ультимат до Анґлії.

БОМОБОВІ АТЕНТАТИ Й САБОТАЖІ.

Льондон. Агенція Райтера повідомляє, що дня 13. січня льорд Галіфакс отримав від тзв. „Ірляндської республиканської армії" ультимат з домаганням забрати за 4 дні всі британські війська з Ірляндії. Ультимат містить погрозу, що коли це не станеться у призначеному речинці, — саботажисти знищать електрівні в ріжних частинах країни; крім того інтервенюватимуть атентатами й заворушеннями в цілій Великій Британії на взір британської інтервенції в Ірляндії. З оглядів на безпеку заборонено публиці у звязку з учорашніми атентатами відвідувати будинок парляменту.

Льондон. В руки англійської тайної поліції дістався сенсаційний документ, що подає подробиці пляну терору й саботажів в Анґлії. Цей документ надіслала до Льондону поліція у Бельфасті, яка сконфіскувала його в часі трусу [illegible] Північної Ірляндії. Пляни передбачували цілу низку бомбових замахів на прилюдні будівлі: на палату Бекінґгем, на замок у Віндзорі, на парлямент, на осідок Англійського Банку в Ситі, а також на головну кватиру Скотленд Ярд, тобто на будівлю льондонської тайної поліції. Крім того в документі занотовано імена урядовців тайної поліції, на яких мали виконати замах. Терористична кампанія мала зачатись у першій половині лютого. На думку льондонської поліції цей документ походить з кол, що співпрацюють з ірляндською републиканською армією. У звязку з цим у Льондоні пороблено цілу низку охоронних заходів. Стережуть усі публичні будівлі, навіть церкви. Поліції вдалося розвідати імена обох осіб, що кермують цілою підпольно - саботажницькою акцією.

Льондон. В цілій Анґлії переведено труси, шукаючи вибухових матеріялів.

—o—

Розвязують хорватську справу.

Білгород. Тут відбуваються наради у хорватській справі. У князя реґента Павла зібрались представники політичних ґруп та урядової партії за вимком самого Стоядіновича.

—o—

Наглі суди в Мадярщині.

Будапешт. Учора вечером відбулась рада міністрів, після якої міністр справедливости вклав розпорядок, яким уводить на цілому просторі держави наглі суди. Цей розпорядок стоїть безсумнівно у звязку з протижидівськими подіями мин. пятниці. Пристосування такого радикального засобу має на меті унеможливити дальші протижидівські заворушення.

—o—

ВИЇЗД МАДЯРСЬКОГО ПОСЛА З МОСКВИ

МОСКВА. Агенція Тасс оповіщує: Весь персонал мадярського посольства з послом Юнгерхом Арнотім на чолі покинув нині Москву.

Nr. 27 (15.118).
Ч. 27 (15.118).

Lwów, wtorek 7. lutego 1939.
Львів, вівторок 7. лютого 1939.

Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Rok LX.
Рік LX.

ДІЛО

DIŁO

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А.

Редакція й Адміністрація:
ЛЬВІВ. РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 501.060
" Банку Чеських Легіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол
чвертьрічно . . . . 15.00 "
піврічно . . . . . . 30.00 "
річно . . . . 60.00 "
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч. У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Нова диверсія мадярських терористів.

ХУСТ. КУП повідомляє: По довшому часі спокою на демаркаційній лінії між Карпатською Україною та Мадярщиною, мадярські терористи знову почали провокаційну диверсію. Цим разом на відтинку Ужгороду. 4. ц. м. терористи, а опісля вояки правильної мадярської армії, підійшовши з Радванки до кордону, обсипали карпато-українську територію стрілами. В неділю, 5. ц. м. 25 мадярських терористів наблизилось до кордону й почало густу стрілянину, яку скріпило мадярське військо вогнем з пятьох скорострілів. Стрілянина далі часто повторяється. Можна було з українського боку завважати, що мадярські вояки підіздили до кордону з касарень автами. Коли звязковий старшина чехо-словако-української армії хотів протестувати проти нічим невиправданого нападу в Ужгороді, він не дістав сполуки.

Мадярська Телеґрафічна Аґенція звалює вину за останні події біля Ужгороду на прикордонні війська чехо - словако - української федерації.

Зїзд українського учительства Карпатської України

УПС повідомляє з Хусту: Тут відбувся великий зїзд українського народнього вчительства. Раджено над справами освіти, школи, недалеких виборів і обороноспосібности рідної держави. Виявилось, що більша частина карпато-українського вчительства активно працює в „Січах".

Премієр о. Волошин прийняв ґен. Прхалю.

ПРАГА. ПАТ. Ґенерал Прхаля приїхав у товаристві ґен. Верделі, орґанізатора комунікаційної сітки у Карпатській Україні, 2. ц. м. до Хусту й відбув розмову з премієром о. Волошином. У суботу 4. ц. м. відбулася друга розмова.

ПРАВОСЛАВНЕ НАСЕЛЕННЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ МАЄ ПЯТЬОХ ПРЕДСТАВНИКІВ НА ВИБОРЧІЙ ЛИСТІ УНО.

Як подає КУП, у Хусті відбулося засідання комітету православних кандидатів до сойму Карпатської України з листи УНО. Православних кандидатів є пятьох: ред. Тулек, Попович, Марущак, Щобей та інж. Романюк.

НОВА ГОСПОДАРСЬКА СТАНИЦЯ.

ХУСТ. КУП повідомляє: „Нова Свобода" приносить вістку, що в Хусті заснувалась і отримала затвердження влади акційна спілка з обм. порукою „Імпорт і Експорт". Завдання цієї спілки: зорґанізована торгівля деревом.

КАРПАТОУКРАЇНСЬКИЙ УРЯД ДБАЄ ПРО ВЕСНЯНІ ЗАСІВИ.

КУП повідомляє, що в карпатоукраїнськім міністерстві нар. господарки відбулась нарада у справі весняних засівів. Влада поробить усі заходи, щоб запевнити селам насіння і штучні навози. У цій справі співпрацюють хліборобські організації.

СЕЛЯНИ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ ПРОТИ КОРШЕМ.

КУП подає, що населення деяких закарпатських сіл звертається до уряду з домаганням, щоб на території їхніх громад закрити коршми.

РОЗПОДІЛ КУХОННОЇ СОЛИ.

ХУСТ. КУП повідомляє: Міністерство господарських справ призначило 40 ваґонів кухонної соли для верховинського населення. Окружні філії Українського Національного Обєднання уже розпочали розподіл цієї соли.

РУХ ПОСПІШНИХ ПОЇЗДІВ МІЖ КАРПАТСЬКОЮ УКРАЇНОЮ ТА МАДЯРЩИНОЮ.

„Фелькішер Беобахтер" з 3. II. повідомляє: „Мадярсько-карпатоукраїнська комісія погодилася, щоб знову привернути залізничий рух: 7. лютого урухомлять залізничу лінію Каменець-Ужгород, 9. лютого рушать поїзди на лінії Севлюш-Вилок, а від 11. лютого курсуватиме поспішний поїзд Ясіня-Прага.

Історична вага 12. лютого ц. р.

ХУСТ, 5. II. КУП повідомляє: В нинішній „Новій Свободі" появилася передовиця, в якій подано огляд історичного розвитку молодої карпато-української держави. Перший етап зачався 19. жовтня м. р., коли Українське Національне Обєднання проголосило федерацію Карпатської України з Чехією та Словаччиною. Другий етап — це прихід до влади батька карпатоукраїнського народу о. Волошина. Третій етап — ухвалення конституції Карпатської України в дні 21. листопада м. р. 12. лютого — підкреслює „Нова Свобода" — буде початком четвертого етапу: український нарід карпато-української держави вибере своє законодатне, верховне представництво. Коли три перші етапи залежні були від політичної зрілости провідників, то новий, четвертий етап цілковито залежний від волі та від свідомости якнайширших мас українського народу.

Меморіял канадійських українців.

УПС повідомляє з Вінніпеґу: Українські орґанізації Канади внесли меморіял до канадійського і британського уряду, в якому звертають увагу на значіння українського питання та просять скликати міжнародню комісію для прослідження положення українського народу.

—o—

Розвязують хорватську справу.

Білгород. Тут відбуваються наради у хорватській справі. У князя реґента Павла зібрались представники політичних груп та урядової партії за винятком самого Стоядіновича.

—o—

Наглі суди в Мадярщині.

Будапешт. Учора вечером відбулась рада міністрів, після якої міністр справедливости видав розпорядок, яким уводить на цілому просторі держави наглі суди. Цей розпорядок стоїть безсумнівно у звязку з протижидівськими подіями мин. пятниці. Пристосування такого радикального засобу має на меті унеможливити дальші протижидівські заворушення.

—o—

ВИЇЗД МАДЯРСЬКОГО ПОСЛА З МОСКВИ

МОСКВА. Аґенція Тасс оповіщує: Весь персонал мадярського посольства з послом Юнґером на чолі покинув нині Москву.

Ірляндський ультимат до Анґлії.

БОМОБОВІ АТЕНТАТИ Й САБОТАЖІ.

Льондон. Аґенція Райтера повідомляє, що ще 11. січня льорд Галіфакс отримав від тзв. „ірляндської републиканської армії" ультимат з домаганням забрати за 4 дні всі британські війська з Ірляндії. Ультимат містить погрозу, що коли це не станеться у призначеному речинці, — саботажисти знищать електрівні в ріжних частинах країни; крім того інтервеніюватимуть атентатами й заворушеннями в цілій Великій Британії на взір британської інтервенції в Ірляндії. З оглядів на безпеку заборонено публиці в звязку з учорашніми атентатами відвідувати будинок парляменту.

Льондон. В руки анґлійської тайної поліції дістався сензаційний документ, що подає подрібний плян терору й саботажів в Анґлії. Цей документ надіслала до Льондону поліція у Ліверпулі, яка сконфіскувала його в часі трусу в мешканні ірляндців. План передбачує цілу низку бомбових замахів на прилюдні будівлі: на палату Бекінґгем, на замок у Віндзорі, на парлямент, на осідок Анґлійського Банку в Ситі, а також на головну кватиру Скотленд Ярд, тобто на будівлю льондонської тайної поліції. Крім того в документі занотовано імена урядовців тайної поліції, на яких мали виконати замах. Терористична кампанія мала зачатись у першій половині лютого. На думку льондонської поліції цей документ походить з кол, що співпрацюють з ірляндською републиканською армією. У звязку з цим у Льондоні пороблено цілу низку охоронних заходів. Стережуть усі публичні будівлі, навіть церкви. Поліції вдалося розвідати імена обох осіб, що кермують цілою підпольно - саботажницькою акцією.

Льондон. В цілій Анґлії переведено труси, шукаючи вибухових матеріялів.

—o—

Конфлікт не поладнаний.

(Від нашого спеціяльного кореспондента.)

Прага, 31. січня.

Приїхав я до Праги у найгострішій — здається — фазі затяжного конфлікту між центральним і карпатоукраїнським урядом.

У чому річ? За що йде боротьба?

За щож інше, як не за... Український характер тої страдницької землі? Про що інше, як не про знищення того, що створив розбуджений карпатоукраїнський нарід і спинення того, що ще створити може в льогічному ході національної і державнотворчої праці?

Видається це дивне, кошмарне, божевільне? Так, але в цьому божевіллі є метода. Метода з двацятьлітньою практикою, яка, здавалося, вже вмерла з ментом зради Бродія, Фенцика, Стойки і безліч їм подібних.

Показується, що тільки — здавалося.

Фактом є, що в Празі — всупереч усяким льогічним законам державної рації — істнує все ще дуже сильна течія, що прямує до балканізації відносин у Карпатській Україні, до повороту до старих метод кольоніяльного правління в атмосфері якнайбільшого зріжничкування політичних, світоглядових і соціяльних течій, до боротьби всіх проти всіх, — бо тільки в такій атмосфері приведнення кольоніяльних метод може рахувати на успіх.

Саме ця течія нині в наступі. Обмотує вона густим павутинням татарських вісток і тривожних віщувань центральний уряд, використовує всі впливи та всі ходи, щоб виграти наступ і то виграти скоро, заки ще прийдуть карпатські вибори, у яких перемога українства вже нині виключає всякий сумнів.

Як знаєте, цей наступ почався з ментом іменування третім міністром Карпатської України ген. Прхалі. Іменування без попереднього предложення кандидата карпатоукраїнським урядом.

Зрештою, це вже наступ не перший. Ще нині мало хто знає, що після звичаєвої димісії карпатоукраїнського уряду о. д-ра Волошина у звязку з вибором федерального президента д-ра Гахи, **перейшла небезпека коло Карпатської України дуже близько.** Вище згаданій протиукраїнській мафії вдалося тоді переконати уряд про конечність іменувати не український, а „карпаторусский" уряд. І склад того уряду був уже підписаний. Виглядав він так: б. міністр Е. Бачинський, як премієр, пос. Коссей (оба „русскі") і для „принципу справедливости" — український діяч д-р Михайло Бращайко. Очевидно д-р Бращайко був би тої „почести" не приняв і тоді рахувалися з доіменуванням д-ра Августина Штефана з Рахова, відомого русофіла і мадярона, того самого, що недавно втік до Румунії і звідти мабуть до Будапешту. Інтервенції делеґації Української Національної Ради, що тоді, в останній хвилині, приїхала з Хусту до Праги, можна завдячити, що до тої номінації не прийшло, хоч була вона вже урядово подана до радія і преси. Редакції мусіли робити зміни вже на друкарській машині...

Це так між іншим для пояснення тла.

Отже нині „ордр де батай" у цьому другому, концентричному наступі є **імя ген. Прхалі.** Традують його тут у Празі у всіх відмінках. Чеський леґіоновий старшина, русофіл, жонатий з московкою. Заанґажований у звязках з російською еміґрацією. Ще молодий (уродж. 1892 р.) і — кажуть — твердої руки.

Яке булоб завдання ген. Прхалі?

Урядові чиновники твердять: приверчути лад у Карпатській Україні, де цього ладу нібито нема.

Слово „лад" дуже еластичне і тому не диво, що русофільські кола у Празі інтерпретують його ось як:

1) Ген. Прхаля стане безапеляційно міністром внутрішніх справ. Таким чином дістане в руки адміністрацію, жандармерію і поліцію Карпатської України. Розвяже після кількох очевидних конфліктів „Карпатську Січ".

2) Стримає речинець виборів, допускаючи до „вільної гри сил". Потім переведе вибори згідно з природніми вимогами тої „гри сил".

Що в такій конюнктурі дійшло б врешті-решт до уступлення обох українських членів уряду — це річ очевидна. Тоді вийшли б на арену панове Бачинський і Коссей. І тоді Карпатська Україна стала б фраґментом, епізодом минулого.

Урядові кола твердять, що русофільська вище зясована інтерпретація неправдива, що **ген. Прхаля одверто заявився на міністерській раді за дальшим втриманням українського характеру Карпатської України.** Що хоче працювати в тісному і льояльному контакті з премієром о. Волошином.

Отже?

Отже ні карпатоукраїнський уряд, ні тамошнє автохтонне населення ні чути не хочуть про появу ген. Прхалі в ролі міністра тої землі. Вірять запевненням центрального уряду, але не хочуть. З конституційних і престіжевих мотивів. З волі автохтона господарити самому на своїй рідній землі. З переконання врешті, що нічого змінювати не треба, бо краще бути не може в прирівнянні до відносин з останнього двацятиліття.

Вслід за цим, коли ген. Прхаля приїхав був перед десяти днями вперше на Закарпаття в ролі міністра — всюди натрапив на стіну неґації та нехіті. Краєвий командант поліції відмовився виконати його прикази, провідні кола адміністрації — те саме. Премієр о. Волошин заявив йому на авдієнції, що не може визнати його призначення. Ген. Прхалі не залишилося нічого іншого, як відїхати назад до Праги.

Нині стоїмо перед конфліктом, що набирає з дня наден на гостроті. Центральний уряд боронить тепер вже не тільки правильности чи неправильности свого політичного кроку, але перш за все свого престіжу. Карпатоукраїнський уряд боронить не тільки свого престіжу, але передовсім непорушности конституційно признаного суверенітету нації.

В мин. четвер спеціяльному делеґатові карпатоукраїнського уряду президіяльному секретареві **С. Клочуракові** вдалося було всеж навязати нитки компромісу з центральним урядом. Говорилося про іменування третім міністром українця, при чому ген. Прхаля мав залишитись четвертим міністром без теки, в характері повновласного міністра для справ [illegible] між центральним і краєвим урядом.

Всі ці медіяції перервалися нагло і несподівано у пятницю 27. січня. До Праги прийшла урядова вістка про саботажне зірвання вікон в будинку польського консуляту в Севлюші у звязку з черговою демонстрацією умундурованих... січовиків (?). Крім цього демаршував різко польський посол у Празі.

Очевидно, не могло статися нічого кращого для оживлення протиукраїнської мафії у Празі, як цей — неперевірений зрештою — інцидент. Безперечно, провокаційний виступ ([illegible] віримо, щоб брали в ньому участь січовики в однострою, чи без них) дав противникам Карпатської України новий упрагнений атут у руки для ще сильнішого натиску на центральний уряд.

Все це сталося причиною, що в пятницю премієр Беран уже взагалі не говорив про четвертого міністра, але ультимативно зажадав негайного приїзду премієра о. Волошина і мін. Ревая до Праги. Це домагання премієр о. Волошин з місця відкинув, але згодом погодився на виїзд мін. Ревая з дорученням залагодити інцидент з пошануванням престіжу обох сторін.

В суботу 28. січня приїхав мін. Ревай до Праги і з місця почав розмови з премієром Бераном та довіреником президента Гахи, міністром пропаґанди Гавелькою. Розмови обох сторін тревали до понеділка вечора 30. січня.

Закінчилися вони знову нічим. Премієр Беран заявив, що не відкличе ген. Прхалі; мін. Ревай повторив катеґоричну заяву свого уряду, що тої номінації не приймає до відома. Ту саму декларацію зложив мін. Ревай ще і президентові республики.

Нині мін. Ревай відїхав назад до Хусту. Отже конфлікт не поладнаний. Тяжить він прикрим дисонансом над взаєминами між Прагою та Хустом. Політична атмосфера згущується.

Роман Голіян.

З польської преси.

НА СХІД ЧИ НА ЗАХІД?

Ми вже згадували про те, що ввесь світ чекав від промови Гітлера відповіди на одне питання: куди звернеться акція Німеччини в найближчому майбутньому? Велика частина польської преси станула на тому становищі, що канцлер Німеччини не дав ясної відповіди на це питання, але ріжні його вислови кажуть допускати, що німці звернуться в першу чергу на Захід. У звязку з цим **„Курієр Познаньскі"** звертає увагу на кінцевий уступ промови канцлера Гітлера, який Польська Аґенція Телеграфічна подала у зміненому вигляді, наслідком чого той уступ набрав іншого значіння. В німецькому радіо можна було чути і німецька преса подає цей кінцевий уступ промови в такій формі:

„Німеччина щаслива, що має сьогодні на заході, півдні і півночі заспокоєні кордони."

Цю заяву Польська Аґенція Телеграфічна подала в такому змісті:

„Німеччина щаслива, що має сьогодні на заході і **сході,** на півдні і півночі заспокоєні кордони."

Підхопивши це виленський **„Глос Народови"** (ч. 34 з 3-го лютого ц. р.) пише:

„З цього порівняння виходить: 1. що канцлер Гітлер східної границі Райху не вважає заспокоєною границею і то виразно в протиставленні до решти границь Райху; 2. що текст промови, який проголосила Польська Аґенція Телеграфічна, додає східню границю, якої в автентичному німецькому тексті нема."

„Глос Народов" наводить інший приклад, теж з промовою Гітлера, як ПАТ препарує тексти. У своїй вересневій промові в минулому році канцлер Гітлер сказав: „Німеччина має сьогодні **з багатьох** сторін зовсім заспокоєні границі і рішена ці границі приняти [illegible] ти незмінними й остаточними." Польська Аґенція Телеграфічна подала цей уступ так: [illegible] мєччина має сьогодні з **усіх** сторін заспокоєні границі... і т. д.

„Отже це не перший раз — пише „Глос Народови" — ПАТ робить ці зміни [illegible] міни, які в основі перевертають значення заяви, яка чейже щось каже про політику, яку має намір вести Німецький Райх.

„В даній випадку, коли йде про висновки щодо найближчого напрямку тієї політики, ясне, що брак у заяві канцлера ствердження, що також границю Німеччини на сході уважає заспокоєною, мусить щось значити. Це тимбільше значить, що канцлер назвав три інші сторони: західню, південну і північну.

„З цього ні трохи не виходить, що [illegible] внаслідок цього ми вважали, що наша [illegible] західня границя безпосередньо загрожена. До такого висновку бракує якихнебудь [illegible] тивних елементів, що вказували б на [illegible] справжню негайну загрозу. Але в кінцевому уступі промови канцлера [illegible] вається виразне заперечення погляду, [illegible] го ми не підтримуємо, але який висловила [illegible] нині частина преси, а саме, що в найближчому часі лінія німецької політики [illegible] виключно в західньому напрямі. Це [illegible] ка, що послаблює нашу чуйність [illegible] „Глос Народови" підкреслює, що [illegible] висловлює погляд, що помилково [illegible] будьтоби Схід Европи у найближчому [illegible] ньому був забезпечений перед німецьким напором.

Німецькі кольонії.

БЕРЛІН, ПАТ. „Національсоціялістіше Кореспонденц" уже обговорює господарську та расову політику райху на будучих кольоніяльних областях. Урядовий партійний орган пише м. ін., що „німецькі кольоніяльні области будуть вільні від жидів", тубильці мешкатимуть [illegible] ких резерватах, суціяльним [illegible] переповні з боку білих вимагатимуть [illegible] управляти поля.

Конфлікт не поладнаний.

(Від нашого спеціяльного кореспондента.)

Прага, 31. січня.

Приїхав я до Праги у найгострішій — здається — фазі затяжного конфлікту між центральним і карпатоукраїнським урядом.

У чому річ? За що йде боротьба?

За щож інше, як не за... **український характер тої страдницької землі?** Про що інше, як не про знищення того, що створив розбуджений карпатоукраїнський нарід і спинення того, що ще створити може в льогічному ході національної і державнотворчої праці?

Видається це дивне, кошмарне, божевільне? Так, але в цьому божевіллі є метода. Метода з двацятьлітньою практикою, яка, здавалося, вже вмерла з ментом зради Бродія, Фенцика, Стойки і безліч їм подібних.

Показується, що тільки — здавалося.

Фактом є, що в Празі — всупереч усяким льогічним законам державної рації — істнує все ще дуже сильна течія, що прямує до балканізації відносин у Карпатській Україні, до **повороту до старих метод кольоніяльного правління** в атмосфері якнайбільшого зріжничкування політичних, світоглядових і соціяльних течій, до боротьби всіх проти всіх, — бо тільки в такій атмосфері приведення кольоніяльних метод може рахувати на успіх.

Саме ця течія нині в наступі. Обмотує вона густим павутинням татарських вісток і тривожних віщувань центральний уряд, використовує всі впливи та всі ходи, щоб виграти нагоду і то виграти скоро, **заки ще прийдуть** карпатські вибори, у яких перемога українства вже нині виключає всякий сумнів.

Як знаєте, цей наступ почався з ментом іменування третім міністром Карпатської України ген. Прхалі. Іменування без попереднього предложення кандидата карпатоукраїнським урядом.

Зрештою, це вже наступ не перший. Ще нині мало хто знає, що після звичаєвої димісії карпатоукраїнського уряду о. д-ра Волошина **у звязку з вибором федерального президента д-ра Гахи, перейшла небезпека коло Карпатської України дуже близько.** Вище згаданій протиукраїнській мафії вдалося тоді переконати **уряд** про конечність іменувати не український, а „карпаторусский" уряд. І склад того уряду був уже підписаний. Виглядав він так: б. міністр Е. Бачинський, як премієр, пос. Коссей (оба „русскі") і для „принципу справедливости" — український діяч д-р Михайло Бращайко. Очевидно д-р Бращайко був би тої „почести" не приняв і тоді рахувалися з доіменуванням д-ра Августина Штефана з Рахова, відомого русофіла і мадярона, того самого, що недавно втік до Румунії і звідти мабуть до Будапешту. Інтервенції делеґації Української Національної Ради, що тоді, в останній хвилині, приїхала з Хусту до Праги, можна завдячити, що до тої номінації не прийшло, хоч була вона вже урядово подана до радія і преси. Редакції мусіли робити зміни вже на друкарській машині...

Це так між іншим для пояснення тла.

Отже нині „ордр де батай" у цьому другому, концентричному наступі є **імя ґен. Прхалі.** Трактують його тут у Празі у всіх відмінках. Чеський леґіоновий старшина, русофіл, жонатий з московкою. Заанґажований у звязках з російською еміґрацією. Ще молодий (урожд. 1892 р.) і — кажуть — твердої руки.

Яке булоб завдання ґен. Прхалі?

Урядові чинники твердять: привернути лад у Карпатській Україні, де цього ладу нібито нема.

Слово „лад" дуже еластичне і тому не диво, що русофільські кола у Празі інтерпретують його ось як:

1) Ґен. Прхаля стане безапеляційно міністром внутрішніх справ. Таким чином дістане в руки адміністрацію, жандармерію і поліцію Карпатської України. Розваже після кількох очевидних конфліктів „Карпатську Січ".

2) Стримає речинець виборів, допускаючи до „вільної гри сил". Потім переведе вибори згідно з природніми вимогами тої „гри сил".

Що в такій конюнктурі дійшло б врешті-решт до уступлення обох українських членів уряду — це річ очевидна. Тоді вийшли б на арену панове Бачинський і Коссей. І тоді Карпатська Україна стала б фрагментом, епізодом минулого.

Урядові кола твердять, що русофільська, вище зясована інтерпретація неправдива, що ґен. **Прхаля одверто заявився на міністерській раді за дальшим втриманням українського характеру Карпатської України.** Що хоче працювати в тісному і льояльному контакті з премієром о. Волошином.

Отже?

Отже ні карпатоукраїнський уряд, ні тамошнє автохтонне населення ні чути не хочуть про появу ґен. Прхалі в ролі міністра тої землі. Вірять запевненням центрального уряду, але не хочуть. З конституційних і престіжевих мотивів. З волі автохтона господарити самому на своїй рідній землі. З переконання врешті, що нічого змінювати не треба, бо краще бути не може в прирівнянні до відносин з останнього двацятиліття.

Вслід за цим, коли ґен. Прхаля приїхав був перед десяти днями вперше на Закарпаття в ролі міністра — **всюди натрапив на стіну неґації та нехіті.** Краєвий командант поліції відмовився виконати його прикази, провідні кола адміністрації — те саме. Премієр о. Волошин заявив йому на авдієнції, що не може визнати його призначення. Ґен. Прхалі не залишилося нічого іншого, як віджати назад до Праги.

Нині **стоїмо перед конфліктом, що набирає з дня надень на гостроті.** Центральний уряд боронить тепер вже не тільки правильности чи неправильности свого політичного кроку, але перш за все свого престіжу. Карпатоукраїнський уряд боронить не тільки свого престіжу, але передовсім непорушности конституційно признаного суверенітету нації.

В мин. четвер спеціяльному делеґатові карпатоукраїнського уряду презідіяльному секретареві **С. Клочуракові** вдалося було всеж навязати нитки компромісу з центральним урядом. Говорилося про іменування третім міністром українця, при чому ґен. Прхаля мав залишитись четвертим міністром без теки, в характері повновласного міністра для справ звязку між центральним і краєвим урядом.

Всі ці медіяції перервалися нагло і несподівано у пятницю 27. січня. До Праги прийшла урядова вістка про саботажне зірвання вивіски з будинку польського консуляту в Севлюші у звязку з черговою демонстрацією умундурованих... січовиків (?). Крім цього демаршував різко польський посол у Празі.

Очевидно, не могло статися нічого краще для оживлення протиукраїнської акції у Празі, як цей — неперевірений зрештою — інцидент. Безперечно, **провокаційний виступ** (не віримо, щоб брали в ньому участь січовики в одностроях, чи без них) дав противникам Карпатської України новий упрагнений **атут у руки** для ще сильнішого натиску на центральний уряд.

Все це сталося причиною, що в пятницю премієр Беран уже взагалі не говорив про четвертого міністра, але ультимативно зажадав негайного приїзду премєіра о. Волошина і мін. Ревая до Праги. Це домагання премієр о. Волошин з місця відкинув, але зголом погодився на виїзд мін. Ревая з дорученням закінчити інцидент з пошануванням престіжу обох сторін.

В суботу 28. січня приїхав мін. Ревай до Праги і з місця почав розмови з премієром Бераном та довіреником президента Гахи, міністром пропаґанди Ґавелькою. Розмови обох сторін тревали до понеділка вечора 30. січня.

Закінчилися вони знову нічим. Премієр Беран заявив, що не відкличе ґен. Прхалі; мін. Ревай повторив катеґоричну заяву свого уряду, що тої номінації не приймає до відома. Ту саму декларацію зложив мін. Ревай ще і президентові республики.

Нині мін. Ревай віджхав назад до Хусту. Отже конфлікт не поладнаний. Тяжить він гострим дисонансом над взаєминами між Прагою та Хустом. Політична атмосфера згущується.

Роман Голіян.

З польської преси.

НА СХІД ЧИ НА ЗАХІД?

Ми вже згадували про те, що ввесь світ чекав від промови Гітлера відповіди на одне питання: куди звернеться акція Німеччини в найближчому майбутньому? Велика частина польської преси станула на тому становищі, що канцлер Німеччини не дав ясної відповіди на це питання, але ріжні його вислови кажуть допускати, що німці звернуться в першу чергу на Захід. У звязку з цим **„Курієр Познаньскі"** звертає увагу на кінцевий уступ промови канцлера Гітлера, який Польська Аґенція Телеграфічна подала у зміненому вигляді, наслідком чого той уступ набрав іншого значіння. В німецькому радіо можна було чути і німецька преса подає цей кінцевий уступ промови в такій формі:

„Німеччина щаслива, що має сьогодні на заході, півдні і півночі заспокоєні кордони."

Цю заяву Польська Аґенція Телеграфічна подала в такому змісті:

„Німеччина щаслива, що має сьогодні на заході і **сході,** на півдні і півночі заспокоєні кордони."

Підхопивши це виленський **„Глос Народови"** (ч. 34 з 3-го лютого ц. р.) пише:

„З цього порівняння виходить: 1. що канцлер Гітлер східньої границі Райху не вважає заспокоєною границею і то виразно в протиставленні до решти границь Райху; 2. що текст промови, який проголосила Польська Аґенція Телеграфічна, додає східню границю, якої в автентичному німецькому тексті нема."

„Глос Народови" наводить інший приклад, теж з промови Гітлера, як ПАТ препарує тексти. У своїй вереснєвій промові в минулому році канцлер Гітлер сказав: „Німеччина має сьогодні **з багатьох** сторін зовсім заспокоєні границі і рішена ці границі прийняти і признати незмінними й остаточними." Польська Аґенція Телеґрафічна подала цей уступ так: „Німеччина має сьогодні з **усіх** сторін заспокоєні границі... і т. д.

„Отже це не перший раз — пише „Глос Народови" — ПАТ робить ці зміни ... міни, які в основі перекручують ... заяви, яка чейже щось каже про ... яку має намір вести Німецький Райх.

„В данім випадку, коли йде про ... ки щодо найближчого напрямку ... тики, ясне, що брак у заяві канцлера ... дження, що також границю Німеччини ... сході уважає заспокоєною, мусить ... щось значити. Це тимбільше значення ... канцлер назвав три інші сторони ... хідню, південну і північну.

„З цього ні трохи не виходить ... внаслідок цього ми вважали, що ... хідня границя безпосередньо ... До такого висновку бракує ... тивних елементів, що вказували б ... справжню негайну загрозу. Але в ... кінцевому уступі промови канцлера ... вається виразне заперечення погляду ... го ми не підтримуємо, але який ... пінії частина преси, а саме, що в ... чому часі лінія німецької політики ... виключно в західньому напрямі. Це ... ка, що послаблює нашу чуйність."

„Глос Народови" підкреслює, що ... висловлює погляд, що помилкою ... будьтоби Схід Европи у найближчому ... ньому був забезпечений перед німецьким ... пором.

Німецькі кольонії.

БЕРЛІН. ПАТ. „Націонал-соціялістіше Кореспонденц" уже обговорює господарську та расову політику райху на будучих кольоніяльних областях. Урядовий партійний орган пише м. ін., що „німецькі кольоніяльні области будуть вільні від жидів", тубильці мешкатимуть у ... ких резерватах, суцільними племенами ... перепони з боку білих випасатимуть ... управляти поля...

Ліквідація внутрішнього спору УНДО.

КОМУНІКАТ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНО - ДЕМОКРАТИЧНОГО ОБЄДНАННЯ.

На засіданні Центрального Комітету Українського Національно-Демократичного Обєднання дня 26. грудня м. р. переведено дискусію, якої предметом були м. ін. політичні та персональні розбіжности внутрі партії. Щоб усунути і вирівняти ці ріжниці, Центральний Комітет вибрав Медіяційну Комісію, зложену з 8 членів і 3 заступників, себто з 2 медіяторів, 3 членів більшости і 3 членів меншости та доручив цій Комісії прийти з остаточними внесками на найближче засідання Центрального Комітету:

У СКЛАД КОМІСІЇ увійшли: О. СТЕПАН ОНИШКЕВИЧ (в заступстві д-р Л. Макарушка) і СЕН. ВОЛОДИМИР ДЕЦИКЕВИЧ (в заступстві ІНЖ. ЮЛІЯН ПАВЛИКОВСЬКИЙ) як медіятори, та пп. ГОЛОВА ПОС. ВАСИЛЬ МУДРИЙ, ПОС. Д-Р СТЕПАН ВИТВИЦЬКИЙ, Д-Р ФРАНЦ СВІСТЕЛЬ, Д-Р ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ (заступник ДИР. СТЕПАН КУЗИК), ДИР. ВОЛОДИМИР КУЗЬМОВИЧ і РЕД. ІВАН КЕДРИН-РУДНИЦЬКИЙ.

Комісія перевела цілу низку нарад і розмов, у висліді яких устійнила такі точки порозуміння, що мають зліквідувати внутрішні ріжниці у партії і встановити можливости співпраці поміж обома напрямками партії та їх співвідповідальности:

А) ЩОДО ВНУТРІШНІХ ПОЛІТИЧНИХ РОЗБІЖНОСТЕЙ: устійнено однозгідно, що ПОЛОЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ПІД ТЕПЕРІШНЮ ПОРУ ВИМАГАЄ ВІД НАС ВНУТРІШНЬО-ПАРТІЙНОЇ І ЗАГАЛЬНО-НАЦІОНАЛЬНОЇ ЗГОДИ І ТОМУ КОМІСІЯ ВВАЖАЄ РОЗЛАМ У ПАРТІЇ ЗА НЕДОПУСКАЛЬНИЙ.

Б) ЩОДО ЗАГАЛЬНО - ПОЛІТИЧНИХ СПРАВ встановлено таку плятформу дальшої співпраці:

1) Спільно боротися за повноту прав Українського Народу у Польщі, ~~зокрема і передовсім за видвигнене домагання територіяльної автономії.~~

2) Притягнути до тієї боротьби якнайширші круги політично зорганізованого українського громадянства.

В) У СПРАВІ ОДНОСТАЙНОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ТАКТИКИ з іншими українськими політичними організаціями при виборах до самоуправи устійнено таку політично-тактичну формулу: „ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ УНДО ПОСТАНОВЛЯЄ, ЩО САМОУПРАВНІ ВИБОРИ ПОВИННІ БУТИ ПЕРЕВЕДЕНІ НА ЗАСАДІ САМОСТІЙНОСТИ УКРАЇНСЬКИХ ЛІСТ. ВИБОРЧЕ ПОРОЗУМІННЯ З ІНШИМИ НАЦІОНАЛЬНИМИ УКРАЇНСЬКИМИ ПАРТІЯМИ Є НАКАЗОМ СЬОГОДНІШНЬОЇ ХВИЛИНИ". Переведення цієї засади в життя залишається Президії Партії.

Г) ДЛЯ НАЛАДНАННЯ СПІВПРАЦІ І СПІВВІДПОВІДАЛЬНОСТИ у нинішніх верховних партійних органах рішено перевести перевибір дотеперішніх органів партії.

—o—

Новий склад партійних органів:

а) ПРЕЗИДІЯ: ПОС. ВАСИЛЬ МУДРИЙ — голова, Д-Р СТЕПАН ВИТВИЦЬКИЙ, Д-Р ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ, ДИР. ОСТАП ЛУЦЬКИЙ, ІНЖ. ЮЛІЯН ПАВЛИКОВСЬКИЙ — заступники голови.

б) СЕКРЕТАРІЯТ: Замість одиничного Генерального Секретаря встановляється установу ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРІЯТУ, який рішає колегіяльно і вибирає зпоміж себе провідника. До Секретаріяту входять: ДИР. ВОЛОДИМИР КУЗЬМОВИЧ, Д-Р ЛЮБОМИР МАКАРУШКА і Д-Р ФРАНЦ СВІСТЕЛЬ.

в) ЕКЗЕКУТИВА: Президія в повному складі (5 осіб), Секретаріят у повному складі (3 особи) і пп.: Д-Р МИХАЙЛО ВОЛОШИН, ДИР. СТЕПАН КУЗИК, О. ПРАЛАТ ЛЕОНТІЙ КУНИЦЬКИЙ, РЕД. ІВАН КЕДРИН-РУДНИЦЬКИЙ І ПОС. ЗИНОВІЙ ПЕЛЕНСЬКИЙ. Шесте місце зарезервоване для кооптації.

Цей вислід Медіяційної Комісії зреферували на Центральному Комітеті УНДО в дні 4. лютого ц. р. ІНЖ. Ю. ПАВЛИКОВСЬКИЙ І Д-Р Л. МАКАРУШКА. ПОС. ВАСИЛЬ МУДРИЙ підкреслив велике партійне і загально-національне значіння заключеного порозуміння та поручив його прийняти. ДИР. В. КУЗЬМОВИЧ заявив іменем теперішньої внутрішньої опозиції, що внутрішня опозиція перестає іствувати, висловлюючи переконання, що полагода внутрішнього спору найде свій остаточний вислів в успішній співвідповідальній праці.

На внесок О. ПРАЛАТА Л. КУНИЦЬКОГО Центральний Комітет ЗАТВЕРДИВ оплесками вислід нарад Медіяційної Комісії та ВСІ ІІ ВНЕСКИ і висловив Медіяційній Комісії признання.

Вісти з Карпатської України.

З УКРАЇНСЬКОГО КАРПАТСЬКОГО ТЕАТРУ.

Театр „Нова Сцена", що зродився з малого гуртка аматорів учителів, які кілька років своїм власним коштом поширювали живе українське слово зі сцени, не зважаючи на ріжні переслідування — сьогодні стоїть на своїй висоті і перемінився в державний театр Карпатської України.

Тепер саме зробив турне по більших містах [illegible] Карпатської України: в Ясіні, Рахові та Великому Бичкові. В заїзді на Гуцульщину взяло участь 30 членів-акторів під проводом директора театру А. Шерегія і шефрежисера-хореографа В. Дібовицького.

У своєму турне театр „Нова Сцена" дав такі вистави: „Часи минають", драматичні образи на [illegible] з життя Карпатської України — Ю. Грома, „[illegible]", драм. образи відомого поета О. [illegible], „Місяць і зоря", казка-оперета, лібрето [illegible] Чирського, музика М. Аркаса, „Отаман [illegible]" з революційного життя на східних українських землях.

По закінченні турне дня 31. І. ц. р. вернувся театр „Нова Сцена" до Хусту, звідки виїхав у західну частину краю і дає тепер вистави у Сва-

Населення Карпатської України приймає [illegible] артистів з одушевленням як символ його відродження.

ЕЛЕКТРИЗАЦІЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Електричну струю Карпатській Україні достачає товариство „Карпатські Електрівні" в [illegible], що мають тільки дві малі електрівні в Ясіні і в [illegible], решту електричної струї докуповували. Цього року буде закінчена гідроцентраля в Оноківцях. Очікують, що електрична сітка буде значно поширена, бо багато сіл бажає провести електризацію. Електризація буде проведена в таких селах: Довге, Дубове, Поляна, Неліпено, Голубинне, Ракошин, Давидків, Вишній Коропець та інші.

Перші заходи до вибудування електрівень зроблено і вибудувано, як ми вже подавали, нову електроводну маґістралю, яка заступатиме головне ведення, що дотепер проходило через забрану територію.

ПОДАТКОВІ УРЯДИ В КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Від нового року є в Карпатській Україні 9 податкових урядів разом з доходовими контрольними, катастральними і мірничими урядами. Вони містяться у Великому Березному, Середньому, Сваляві, Іршаві, Воловому, Хусті, Тячові, Севлюші і Рахові. Головна й окружна фінансова дирекція є в Хусті.

ШКОЛА ДЛЯ АКУШЕРОК.

При краєвій лічниці в Севлюші буде в найкоротшому часі відкрита школа для вивчення акушерок. Число порадень для матерей і дітей буде поширене, а при тих порадях, що вже істнують, буде теж зорганізована лікарська служба, щоб матері і діти мали першу лікарську поміч у потребі.

В Карпатській Україні є 9 лічниць, з котрих 5 створила вже в останньому часі влада Карпатської України. В лічницях недостає дипльомованих сестер і для них буде теж отворена двоклясова фахова школа.

ВІДВІДИНИ ЧУЖИНЦІВ.

Окрім німецьких екскурсій відвідав Карп. Україну теж колишній англійський міністр, тепер посол до англійського парляменту Веджвуд Бен з Льондону, який живо цікавиться Карпатською Україною.

Приємно теж зустрічали в Карпатській Україні кореспондентку французької ґазети „Журналь де Парі" п. Сузанну Шемінад, яка виявила велике зацікавлення розвитком українського культурного та політичного життя. Під цю пору п-ні Шемінад ще перебуває в Хусті. Зробила дотепер інтервю з командантом „Січи" Дмитром Клемпушом та багатьома іншими передовими людьми Карпатської України.

НОВА АВТОБУСОВА СПОЛУКА.

На днях зачала фунґувати нова автобусоба сполука з Пряшева на Карпатську Україну. Автобус виїздить з Ужгороду (летунська площа) на Собранці, Вранів до Пряшева і навпаки.

ДРІБНІ ВІСТИ.

Міська рада міста Рахова вибрала премієра Карпатської України д-ра А. Волошина своїм почесним громадянином. Тимсамим і Рахів пошанував працю премієра для добра карпатоукраїнського народу.

Також і лівий беріг Тиси в Рахові названо його імям.

Також заступництво села Страбичова, де колись перебували УСС-и, іменувало о. Волошина своїм почесним членом.

Міністерство судівництва в Хусті перенесло свої канцелярії до будинку краєвого суду.

В Карпатській Україні нарахували 35 родів ріжних летючок, що їх мадяри розкинули за останніх 3 місяці.

Українікa.

ХОРВАТСЬКА ПРЕСА.

В „Обзорі" з 1. II. у передовій статті обговорено відношення сусідніх народів до карпато-української державности. Передовик „Обзору" підкреслює факт, що офіціоз словацького уряду „Словак" далі волічеться у хвості русофільства і в той спосіб, нехайщо може й несвідомо, іде на руку мадярській пропаґанді.

ТУРЕЦЬКА ПРЕСА.

Турецький часопис „Джумхуріят", що виходить у Істамбулі, у ч. 5265 з 8. І. ц. р. помістив велику статтю про Україну. Є це перша стаття про Україну від 1920 року в турецькій пресі. Правда, є там ще багато деяких неточностей, але турецький журналіст виказав добру волю згадати про положення у Карпатській Україні.

НІМЕЦЬКА ПРЕСА.

Січневе число берлінського журналу „Остеврова" містить статтю „Польща після віденського арбітражу", в якій широко зреферовано становище польської державної думки у відношенні до нововповсталої на півдні від Карпат федерації чехів, словаків і українців та до мадярських ревізіоністичних домагань. — Крім того в цьому ж числі журналу пишеться про українців у Польщі.

Місячник „Гайст дер Цайт" (Берлін, грудень) приніс гарну статтю п. н. „Тарас Шевченко, український поет".

Ессенський щоденник „Національ Цайтунґ" з 22. січня умістив статтю „Українські роковини", де насвітлено значіння роковин 22. січня 1918. і 1919. років, як теж значіння роковин постанов Народньої Ради в Хусті з 21. січня 1919 р.

„Дайтше Рундшау" (Бромберґ) з 4. II. приносить більшу замітку п. н. „Відпруження Прага—Хуст" і велику кореспонденцію з Варшави („Українська маніфестація у Варшаві") про українську академію з приводу 22. січня, на які був присутній також воєвода Юзевський.

—o—

В НЕСПОКІЙНІЙ ПАЛЕСТИНІ.

ЄРУСАЛИМ. Британські військові частини трусили і перешукували в пятницю багато арабських сіл. У двох місцевостях арештовано 23 арабів.

Ліквідація внутрішнього спору УНДО.

КОМУНІКАТ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНО - ДЕМОКРАТИЧНОГО ОБЄДНАННЯ.

На засіданні Центрального Комітету Українського Національно-Демократичного Обєднання дня 26. грудня м. р. переведено дискусію, якої предметом були м. ін. політичні та персональні розбіжности внутрі партії. Щоб усунути і вирівняти ці ріжниці, Центральний Комітет вибрав Медіяційну Комісію, зложену з 8 членів і 3 заступників, себто з 2 медіяторів, 3 членів більшости і 3 членів меншости та доручив цій Комісії прийти з остаточними внесками на найближче засідання Центрального Комітету:

У СКЛАД КОМІСІЇ увійшли: О. СТЕПАН ОНИШКЕВИЧ (в заступстві д-р Л. Макарушка) і СЕН. ВОЛОДИМИР ДЕЦИКЕВИЧ (в заступстві ІНЖ. ЮЛІЯН ПАВЛИКОВСЬКИЙ) як медіятори, та пп. ГОЛОВА ПОС. ВАСИЛЬ МУДРИЙ, ПОС. Д-Р СТЕПАН ВИТВИЦЬКИЙ, Д-Р ФРАНЦ СВІСТЕЛЬ, Д-Р ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ (заступник ДИР. СТЕПАН КУЗИК), ДИР. ВОЛОДИМИР КУЗЬМОВИЧ І РЕД. ІВАН КЕДРИН-РУДНИЦЬКИЙ.

Комісія перевела цілу низку нарад і розмов, у висліді яких устійнила такі точки порозуміння, що мають зліквідувати внутрішні ріжниці у партії і встановити можливости співпраці поміж обома напрямками партії та їх співвідповідальности:

А) ЩОДО ВНУТРІШНІХ ПОЛІТИЧНИХ РОЗБІЖНОСТЕЙ: устійнено однозгідно, що ПОЛОЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ПІД ТЕПЕРІШНЮ ПОРУ ВИМАГАЄ ВІД НАС ВНУТРІШНЬО-ПАРТІЙНОЇ І ЗАГАЛЬНО-НАЦІОНАЛЬНОЇ ЗГОДИ І ТОМУ КОМІСІЯ ВВАЖАЄ РОЗЛАМ У ПАРТІЇ ЗА НЕДОПУСКАЛЬНИЙ.

Б) ЩОДО ЗАГАЛЬНО - ПОЛІТИЧНИХ СПРАВ встановлено таку плятформу дальшої співпраці:

1) Спільно боротися за повноту прав Українського Народу у Польщі.

2) Притягнути до тієї боротьби якнайширші круги політично зорганізованого українського громадянства.

В) У СПРАВІ ОДНОСТАЙНОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ТАКТИКИ з іншими українськими політичними організаціями при виборах до самоуправи устійнено таку політично-тактичну формулу: „ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ УНДО ПОСТАНОВЛЯЄ, ЩО САМОУПРАВНІ ВИБОРИ ПОВИННІ БУТИ ПЕРЕВЕДЕНІ НА ЗАСАДІ САМОСТІЙНОСТИ УКРАЇНСЬКИХ ЛІСТ. ВИБОРЧЕ ПОРОЗУМІННЯ З ІНШИМИ НАЦІОНАЛЬНИМИ УКРАЇНСЬКИМИ ПАРТІЯМИ Є НАКАЗОМ СЬОГОДНІШНЬОЇ ХВИЛИНИ". Переведення цієї засади в життя залишається Президії Партії.

Г) ДЛЯ НАЛАДНАННЯ СПІВПРАЦІ І СПІВВІДПОВІДАЛЬНОСТИ у нинішніх верховних партійних органах рішено перевести перевибір дотеперішніх органів партії.

—o—

Новий склад партійних органів:

а) ПРЕЗИДІЯ: ПОС. ВАСИЛЬ МУДРИЙ — голова, Д-Р СТЕПАН ВИТВИЦЬКИЙ, Д-Р ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ, ДИР. ОСТАП ЛУЦЬКИЙ, ІНЖ. ЮЛІЯН ПАВЛИКОВСЬКИЙ — заступники голови.

б) СЕКРЕТАРІЯТ: Замість одиничного Генерального Секретаря встановляється установу ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРІЯТУ, який рішає колегіяльно і вибирає зпоміж себе провідника. До Секретаріяту входять: ДИР. ВОЛОДИМИР КУЗЬМОВИЧ, Д-Р ЛЮБОМИР МАКАРУШКА і Д-Р ФРАНЦ СВІСТЕЛЬ.

в) ЕКЗЕКУТИВА: Президія в повному складі (5 осіб), Секретаріят у повному складі (3 особи) і пп.: Д-Р МИХАЙЛО ВОЛОШИН, ДИР. СТЕПАН КУЗИК, О. ПРАЛАТ ЛЕОНТІЙ КУНИЦЬКИЙ, РЕД. ІВАН КЕДРИН-РУДНИЦЬКИЙ І ПОС. ЗИНОВІЙ ПЕЛЕНСЬКИЙ. Шесте місце зарезервоване для кооптації.

Цей вислід Медіяційної Комісії зреферувала на Центральному Комітеті УНДО в дні 4. лютого ц. р. ІНЖ. Ю. ПАВЛИКОВСЬКИЙ І Д-Р Л. МАКАРУШКА. ПОС. ВАСИЛЬ МУДРИЙ підкреслив велике партійне і загально-національне значення заключеного порозуміння та поручив його прийняти. ДИР. В. КУЗЬМОВИЧ заявив іменем теперішньої внутрішньої опозиції, що внутрішня опозиція перестає істнувати, висновлюючи переконання, що полагода внутрішнього спору найде свій остаточний вислів в успішній співвідповідальній праці.

На внесок О. ПРАЛАТА Л. КУНИЦЬКОГО Центральний Комітет ЗАТВЕРДИВ оплесками вислід нарад Медіяційної Комісії та ВСІ ЇЇ ВНЕСКИ і висловив Медіяційній Комісії признання.

Вісти з Карпатської України.

З УКРАЇНСЬКОГО КАРПАТСЬКОГО ТЕАТРУ.

Театр „Нова Сцена", що зродився з малого гуртка аматорів учителів, які кілька років своїм власним коштом поширювали живе українське слово й сцени, не зважаючи на ріжні переслідування — сьогодні стоїть на своїй висоті і перемінився в державний театр Карпатської України.

Тепер саме зробив турне по більших містах східної Карпатської України: в Ясіні, Рахові та Великому Бичкові. В заїзді на Гуцульщину взяло участь 30 членів-акторів під проводом директора театру А. Шерегія і шефрежисера-хореографа В. Лїбовицького.

У своєму турне театр „Нова Сцена" дав такі вистави: „Часи минають", драматичні образи на 3 дії з життя Карпатської України — Ю. Грома, „Над Дніпром", драм. образи відомого поета О. Олеся, „Місяць і зоря", казка-оперета, лібрето Івана Чирського, музика М. Аркаса, „Огнями Зміра" з революційного життя на східних українських землях.

По закінченні турне дня 31. І. ц. р. вернувся театр „Нова Сцена" до Хусту, звідки виїхав у західну частину краю і дає тепер вистави у Сваляві.

Населення Карпатської України приймає українських артистів з одушевленням, як символ свого відродження.

ЕЛЕКТРИЗАЦІЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Електричну струю Карпатській Україні доставляє товариство „Карпатські Електрівні" в Тячеві, що мають тільки дві малі електрівні в Ясіні і у Воловому, решту електричної струї докуповували. Цього року буде закінчена гідроцентраля в Оноківцях. Очікують, що електрична сітка буде значно поширена, бо багато сіл бажає провести електризацію. Електризація буде проведена в таких селах: Довге, Дубове, Поляна, Неліпено, Голубинне, Ракошин, Давидків, Вишній Коропець та інші.

Перші заходи до вибудування електрівень зроблено і вибудувано, як ми вже подавали, нову електроводну магістралю, яка заступатиме головне ведення, що дотепер проходило через забрану територію.

ПОДАТКОВІ УРЯДИ В КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Від нового року є в Карпатській Україні 9 податкових урядів разом з доходовими контрольними, катастральними і мірничими урядами. Вони містяться у Великому Березному, Середньому, Сваляві, Іршаві, Воловому, Хусті, Тячові, Севлюші і Рахові. Головна й окружна фінансова дирекція є в Хусті.

ШКОЛА ДЛЯ АКУШЕРОК.

При краєвій лічниці в Севлюші буде в найкоротшому часі відкрита школа для вивчення акушерок. Число порадень для матерей і дітей буде поширене, а при тих порадниях, що вже істнують, буде теж зорганізована лікарська служба, щоб матері і діти мали першу лікарську поміч у потребі.

В Карпатській Україні є 9 лічниць, з котрих 5 створила вже в останньому часі влада Карпатської України. В лічницях недостає дипльомованих сестер і для них буде тут отворена дволітня фахова школа.

ВІДВІДИНИ ЧУЖИНЦІВ.

Окрім німецьких екскурсій відвідав Карп. Україну теж колишній англійський міністр, тепер посол до англійського парляменту Веджвуд Бен з Льондону, який живо цікавиться Карпатською Україною.

Приємно теж зустрічали в Карпатській Україні кореспондентку французької газети „Журналь де Парі" п. Сузанну Шемінад, яка виявила велике зацікавлення розвитком українського культурного та політичного життя. Під цю пору п-ні Шемінад ще перебуває в Хусті. Зробила дотепер інтервю з командантом „Січи" Дмитром Клемпушом та багатьома іншими передовими людьми Карпатської України.

НОВА АВТОБУСОВА СПОЛУКА.

На днях зачала фунґувати нова автобусова сполука з Пряшева на Карпатську Україну. Автобус виїздить з Ужгороду (летунська площа) на Собранці, Вранів до Пряшева і навпаки.

ДРІБНІ ВІСТИ.

Міська рада міста Рахова вибрала премієра Карпатської України д-ра А. Волошина своїм почесним громадянином. Тимсамим і Рахів пошанував працю премієра для добра карпатоукраїнського народу.

Також і лівий беріг Тиси в Рахові названо його імям.

Також заступництво села Страбичова, де колись перебували УСС-и, іменувало о. Волошина своїм почесним членом.

Міністерство судівництва в Хусті перенесло свої канцелярії до будинку краевого суду.

В Карпатській Україні нарахували 35 родів ріжних летючок, що їх мадяри розкинули за останніх 3 місяці.

Україніка.

ХОРВАТСЬКА ПРЕСА.

В „Обзорі" з 1. II. у передовій статті обговорено відношення сусідніх народів до карпато-української державности. Передовик „Обзору" підкреслює факт, що офіціоз словацького уряду „Словак" далі волічеться у хвості русофільства і в той спосіб, нехайщо може й несвідомо, іде на руку мадярській пропаганді.

ТУРЕЦЬКА ПРЕСА.

Турецький часопис „Джумхуріят", що виходить у Істамбулі, у ч. 5265 з 8. І. ц. р. помістив велику статтю про Україну. Є це перша стаття про Україну від 1920 року в турецькій пресі. Правда, є там ще багато деяких неточностей, але турецький журналіст виказав добру волю згадати про положення у Карпатській Україні.

НІМЕЦЬКА ПРЕСА.

Січневе число берлінського журналу „Остевропа" містить статтю „Польща після віденського арбітражу", в якій широко зреферовано становище польської державної думки у відношенні до новоповсталої на півдні від Карпат федерації чехів, словаків і українців та до малярських ревізіоністичних домагань. — Крім того в цьому ж числі журналу пишеться про українців у Польщі.

Місячник „Ґайст дер Цайт" (Берлін, грудень) приніс гарну статтю п. н. „Тарас Шевченко, український поет".

Ессенський щоденник „Національ Цайтунґ" з 22. січня умістив статтю „Українські роковини", де насвітлено значіння роковин 22. січня 1918. і 1919. років, як теж значіння роковин постанов Народньої Ради в Хусті з 21. січня 1919 р.

„Дайтше Рундшау" (Бромберґ) з 4. II. приносить більшу замітку п. н. „Відпруження Прага—Хуст" і велику кореспонденцію з Варшави („Українська манифестація у Варшаві") про українську академію з приводу 22. січня, на якій був присутній також воєвода Юзевський.

—o—

В НЕСПОКІЙНІЙ ПАЛЕСТИНІ.

ЕРУСАЛИМ. Британські військові частини трусили і перешукували в пятницю багато арабських сіл. У двох місцевостях зрештовано 23 арабів.

З Товариства „Відродження".

КОМУНІКАТ І. ДІЛОВОГО КОМІТЕТУ ДЛЯ ВШАНУВАННЯ 30-ЛІТТЯ Т-ВА „ВІДРОДЖЕННЯ".

1. Згідно з рішенням Головної Ради Т-ва „Відродження" проголошуємо 1939. рік ювілейним роком відродженецької праці.

2. Рівночасно взиваємо філії, кружки, поодиноких членів і прихильників нашого руху до вшанування цього ювілею відповідними концертами, академіями й рефератами.

3. Усіх діячів протиалькогольного руху просимо надсилати до кінця лютого 1939. р. матеріяли до ювілейного альманаха. Залежить нам передовсім на короткій, ілюстрованій світлинами історії кожної філії й кожного кружка. Позатим числимо на спомини, новелі й фейлетони, звязані з нашим рухом. Врешті раді б ми бачити статті програмові й ідеольоґічні.

Львів, 31. січня 1939.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ:
Проф. І. Тесля; проф. А. Антонович; м-р Яр. Чума.

ІМПРЕЗИ Т-ВА „ВІДРОДЖЕННЯ" У ЛЬВОВІ.

Головна Рада Українського Протиалькогольного і Протинікотинного Товариства „Відродження" у Львові подає до ласкавого відома Українського Громадянства, що крім лютневих відродженецьких курсів, викладів і рефератів у Львові та в краю в усіх товариствах, улаштовуємо у днях 12. 13. і 14. лютого ц. р. в салях Української Захоронки в „Народньому Домі" при вул. Рутовського ч. 22, III. пов. **Протиалькогольні дні Товариства „Відродження".**

І. Неділя, 12. II., год. 17.: 1. Відкриття протиалькогольної вистави. 2. Публична дискусія: „За, чи проти абстиненції?"

II. Понеділок, 13. II., год. 17.: Жива відродженецька ґазета.

III. Вівторок, 14. II., год. 16.: Відродженецька Ялинка з ляльковим вертепом і товариськими забавами.

Протиалькогольна і протинікотинна вистава відкрита у тих же салях від 12. до 28. лютого, від 9. до 18. години.

На ті імпрези та виставу запрошує батьків і молодь, виховні й освітні установи та все Українське Громадянство

Головна Рада Т-ва „Відродження".

ЮВІЛЕЙНИЙ ДАР ДЛЯ „ВІДРОДЖЕННЯ".

Тому, що з огляду на зимову допомогу безробітним Т-во „Відродження" не дістало дозволу на збірку у всіх трьох воєвідствах, прохаємо оцим усе Українське Громадянство складати поодиноко добровільні ювілейні датки для „Відродження". Особливо в місяці лютому тому ніодин українець не повинен відмовитись у цьому ювілейному році „Відродження" від такого датку на фонд боротьби з отрутами, що від віків руйнують морально й матеріяльно український нарід.

Головна Рада Т-ва „Відродження".

Молодь — дітям.

Хто працює для наших наймениших, той кладе основу під краще завтра свого народу. Розуміють це добре культурні народи, тому над освітою дітей працюють не тільки родичі, школи, але й усякі товариства і то ріжними засобами, щоб придбати дітворі широкий обсяг відомостей з ріжних ділянок знання.

Кілько-ж то цікавих авдицій ріжноманітного змісту дає дітям радіо, кілько імпрез улаштовують школи! Навіть поважні, великі театри дають для дітей вистави, получені нераз з більшими коштами і всілякими акцесоріями. Вони дають дітям не тільки забаву, що вводить дитячу уяву в чарівний світ звичайно гарно сценічно ілюстрованої байки, але беруть під увагу і ціль дидактичну, що скривається в тексті байки.

Саме цикль цього роду вистав задумує дати філія „Союзу Українок-Емігранток" у Львові з Комітетом „Брат-Братові" і першою з них буде фантастична казка „Дід Мороз" М. Шугаєвського, що відбудеться 15-го лютого ц. р. в салі театру Ріжнородностей. Грати буде молодь старша під режисерією рутинованої артистки п. Софії Орави. У виставі візьме участь балет п. Суховерської. Чистий дохід призначений на підмогу для сиріт по емігрантах, що в останніх часах утратили батьків та опинились у крайній нужді.

Маємо повну надію, що українське старше громадянство і наші маленькі підуть назустріч нашим зусиллям і відвідають „Діда Мороза" якнайчисленніше.

О. Ціпановська

З громадянської діяльности д-ра Данила Стахури в Самбірщині.

ДРУГИЙ ПЕРІОД ДІЯЛЬНОСТИ Д-РА СТА ХУРИ В САМБОРІ.

Вибір співробітників для праці в повіті.

Щойно в 1901. році, по смерти адвоката д-ра Гумецького, спровадився д-р Стахура знову до Самбора, отворивши тут адвокатську канцелярію. Був тоді звичай, що українці адвокати осідали лише в тих місцях, де не було другого українця адвоката, щоб собі не робити конкуренції. Якраз по смерти адвоката д-ра Гумецького, приїхала до моєї дружини її вчителька, нині ще діяльна професорка Ольга Ціпановська, прослідити терен Самбора для свого шваґра, будучого адвоката.

За час десятилітньої неприявности Стахури філія „Просвіти" ледви прозябала. Вели її ц. к. урядники українці: судді, професори тощо. Найбільше ще праці вложив недавно померлий Теодор Біленький, професор семинарії, що провадив філію добрих кілька літ, журячись найбільше читальнею „Просвіти" в Бабині, що виборола собі право шинкувати горівкою.

Д-р Стахура, вернувшись по 10-ти роках до Самбора, застав філію „Просвіти" в такім стані, який знаємо з морального сенсу вершика: „Птах, щупак і рак". Філію вели ц. к. урядовці, що то в серці мали багато тепла для недолі народу та їхнє державне становище не позволювало їм виступати проти істнуючого режиму отверто, явно упоминатися за кривдою народу. Д-рові Стахурі це відразу не подобалося, і він в 1902. році, вибраний до нового Виділу філії „Просвіти", вніс відразу багато свіжого повітря. Як людина молода, повна життєвої енергії, рішучости, здоровля, притім незалежна від ц. к. уряду, вніс до нововибраного Виділу багато ініціятиви. Його не вдоволив стан 12 читалень, що ледво животіли, але зараз на першім засіданні Виділу заповів, що до кількох літ цілий самбірський повіт мусить покритися діяльними читальнями „Просвіти". Щоб додержати слова, він оглянувся за інтеліґентними помічниками і найшов таких двох, що своі жертвували свої услуги до співпраці, а саме: **Франц Сілецький**, емеритований учитель, людина в силі віку і здоровля і **Олекса Духович**, емеритований інспектор шкільний, а третій депендент Стахури **Евген Коляджин**. Згадані помічники уложили плян розїзду щонеділі по селах, де давали відповідні реферати. Села розрухалися... Стахуру дня 28. XII. 1903. р. вибрано головою філії „Просвіти"; на чолі цієї філії стояв він до 1919. року, до часу примусового відїзду за кордон.

ОСНОВУВАННЯ ЧИТАЛЕНЬ.

Зачав основувати нові читальні за читальнями. Здобував село за селом. Освітній рух закипів у повіті на добре, тимбільше, що то були часи російсько-японської війни, час революційних розрухів в Росії, чим нарід по наших селах дуже цікавився. Д-р Стахура не зносив ніякої угодовщини, не узнавав ніякої „нової ери" і тим зєднав собі відразу нарід, передовсім селян. Кожної неділі сідав зі своїми помічниками на фіру та їхав від села до села здобувати позицію за позицією, навіть у тих селах, де були чинні москвофільські читальні. Був то час, де в Австрії рішено покінчити з куріяльним парляментом і запровадити безпосереднє, рівне, тайне, загальне і пропорціональне виборче право.

Вже по однорічній праці в Самбірщині, писав Стахура до директора канцелярії „Просвіти" у Львові, що читальняний рух у Самбірщині розвинувся на добре й він піде таким темпом дальше.

Помічник Стахури інспектор Духович пильнував канцелярії „Просвіти", мав дар стягати залеглі вкладки і приєднувати нових членів так, що за рік праці прибуло філії 226 членів. Довірочні збори скликував Стахура окремо для селян, окремо для загонової шляхти, окремо для народніх учителів. Від самбірської інтеліґенції виєднував прочитані числа „Діла" і пересилав їх читальням. Новістю були відозви до міських пань українок, до сільських жінок, до ремісників, до провідників національно-демократичної партії. По року праці, звіт інспектора Духовича до Головного Виділу виказує, що на 89 сіл самбірського повіту в 46 селах бачимо вже читальні „Просвіти". В 43 селах не було на жаль ще **ні одного** члена „Просвіти" так, що на 61.476 українців Самбірщини знайшлося всього 226 членів центральної „Просвіти"! До слабо діючих 12 читалень забрався Стахура з цілою енерґією, щоб їх оживити, приділивши кожній одного з виділових, як наглядача-опікуна.

В 1906. році відбув д-р Стахура зі своїми помічниками Духовичем, Сілецьким, Коляджином і о. Бордуном, парохом з Викіт, люстрацію всіх читалень. Змусив більшу частину читалень, щоб вивісили на видному місці таблиці з написами: „Читальня Просвіти" і придбали портрет Шевченка. За його старанням кільканацять читалень перший раз устроїли свято в честь Шевченка. Деякі читальні заложили собі хор. Кілька читалень заложило **курс анальфабетів**. Читальні в Бережниці, Білинці, Викотах, Ваньовичах, Лопушній, Татарах, Торгановичах, Черхаві і Чукві заложили **крамниці**, а читальня в Бабині перестала шинкувати горівкою. Члени читальні запренумерували 40 примірників „Свободи", орґану нац.-демократичної партії. Зачали наші люди читати й цікавитися газетою-тижневиком!

В міжчасі д-р Стахура заснував у Самборі також політичне товариство „Повітовий Народній Комітет", якого став головою, і до політичної орґанізації втягнув найбільше свідомі елементи з селян, що виробилися з часом в **читальнях „Просвіти"**, а також деяких відважніших одиниць впоміж народнього вчительства. Вони допомогли багато Стахурі. Потому з рядів народнього вчительства ніхто до народньої роботи не ставав, бо кс. інспектор Кулиш нікого з українців-учителів до самбірського повіту не приймав. Щойно по уступленні інспектора кс. Куліша почали поволи осідати в Самбірщині вчителі українці, що недавно покінчили тут учительську семинарію. Були це ідейні юнаки, виховані в тайних студентських гуртках, як: Михайло Коберський, Степан С[illegible], Мих. [illegible] лецький, Евст. Менцінський, Василь [illegible], Мих. Дворян, І. Януш, Ів. Пукач, брати [illegible]ські. Вони всі розділили повіт між себе [illegible] в ріжних місцях і своєю тихою мурашиною працею орґанізували селян, найбільше по москвофільством затроєних селах.

Іван Филипчак
(Далі буде.)

Перед виборами президента Франції.

ПАРИЖ. У парляментарних колах вичікують оголошення у найближчих днях речинця виборів президента французької републики. Згідно з конституцією вибори нового президента мусять відбутись найпізніше на місяць перед упливом каденції президента, що урядує. Тому, що президент Лебрен свій уряд перейняв 10. травня, нормально національні збори у Версаю, що довершують вибору, повинні б зібратись у дні 10. квітня. Одначе цей день є великодним понеділком. З цієї причини прем'єр, який разом з президентом сенату належить до скликання національних зборів, мав намір скликати ці збори 5 днів скорше, тобто на день 5 квітня ц. р.

Криза югославянського кабінету.

ПАРИЖ. Аґенція Авас повідомляє з Білгороду: В кабінеті премієра Стоядіновича повстала криза. 5 міністрів подалось до димісії, між ними: 2 магометани — Меґмуд Спаго, міністр комунікації та Шафер Кулянович, міністр без теки, 2 словінців — Міго Крок, міністр публичних робіт і Франц Снай, міністр без теки та серб — Драґіша Цветкович — міністр суспільної безпеки, вожд робітничої орґанізації [illegible]. Парляментарна група урядової партії, що мала відбути сьогодні рано засідання, на якому [illegible] мали полагодити справу вибору президента [illegible] сольської палати відложила це [illegible] понеділок.

ПАРИЖ. ПАТ повідомляє: Премієр Стоядінович зголосив димісію цілого кабінету.

З Товариства „Відродження“.

КОМУНІКАТ І. ДІЛОВОГО КОМІТЕТУ ДЛЯ ВШАНУВАННЯ 30-ЛІТТЯ Т-ВА „ВІДРОДЖЕННЯ“.

1. Згідно з рішенням Головної Ради Т-ва „Відродження“ проголошуємо 1939. рік ювілейним роком відродженецької праці.

2. Рівночасно взиваємо філії, кружки, поодиноких членів і прихильників нашого руху до вшанування цього ювілею відповідними концертами, академіями й рефератами.

3. Усіх діячів протиалькогольного руху просимо надсилати до кінця лютого 1939. р. матеріяли до ювілейного альманаха. Залежить нам передовсім на короткій, ілюстрований світлинами історії кожної філії й кожного кружка. Позатим числимо на спомини, новелі й фейлетони, звязані з нашим рухом. Врешті раді б ми бачити статті програмові й ідеольогічні.

Львів, 31. січня 1939.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ:

Проф. І. Тесля; проф. А. Антонович; м-р Яр. Чума.

ІМПРЕЗИ Т-ВА „ВІДРОДЖЕННЯ“ У ЛЬВОВІ.

Головна Рада Українського Протиалькогольного і Протинікотинного Товариства „Відродження“ у Львові подає до ласкавого відома Українського Громадянства, що крім лютневих відродженецьких курсів, викладів і рефератів у Львові та в краю в усіх товариствах, улаштовуємо у днях 12. 13. і 14. лютого ц. р. в салях Української Захоронки в „Народньому Домі“ при вул. Рутовського ч. 22, III. пов. **Протиалькогольні дні Товариства „Відродження“.**

I. Неділя, 12. II., год. 17.: 1. Відкриття протиалькогольної вистави. 2. Публична дискусія: „За, чи проти абстиненції?“

II. Понеділок, 13. II., год. 17.: Жива відродженецька газета.

III. Вівторок, 14. II., год. 16.: Відродженецька Ялинка з ляльковим вертепом і товариськими забавами.

Протиалькогольна і протинікотинна вистава **відкрита у тих же салях від 12. до 28. лютого, від 9. до 18. години.**

На ті імпрези та виставу запрошує батьків і молодь, виховні й освітні установи та все Українське Громадянство

Головна Рада Т-ва „Відродження“.

ЮВІЛЕЙНИЙ ДАР ДЛЯ „ВІДРОДЖЕННЯ“.

Тому, що з огляду на зимову допомогу безробітним Т-во „Відродження“ не дістало дозволу на збірку у всіх трьох воєвідствах, прохаємо оцим усе Українське Громадянство складати поодиноко добровільні ювілейні датки для „Відродження“. Особливо в місяці лютому ніодин українець не повинен відмовитись у цьому ювілейному році „Відродження“ від такого датку на фонд боротьби з отрутами, що від віків руйнують морально й матеріяльно український нарід.

Головна Рада Т-ва „Відродження“.

—o—

Молодь — дітям.

Хто працює для наших наймеиших, той кладе основу під краще завтра свого народу. Розуміють це добре культурні народи, тому над освітою дітей працюють не тільки родичі, школи, але й усякі товариства і то ріжними засобами, щоб придбати дітворі широкий обсяг відомостей з ріжних ділянок знання.

Кілько-ж то цікавих авдицій ріжноманітного змісту дає дітям радіо, кілько імпрез улаштовують школи! Навіть поважні, великі театри дають для дітей вистави, получені нераз з більшими коштами і всілякими акцесоріями. Вони дають дітям не тільки забаву, що вводить дитячу уяву в чарівний світ звичайно гарно сценічно ілюстрованої байки, але беруть під увагу і ціль дидактичну, що скривається в тексті байки.

Саме цикль цього роду вистав задумує дати філія „Союзу Українок-Емігранток“ у Львові з Комітетом „Брат-Братові“ і першою з них буде фантастична казка „Дід Мороз“ М. Шугаєвського, що відбудеться 15-го лютого ц. р. в салі театру Ріжнородностей. Грати буде молодь старша під режисерією рутинованої артистки п. Софії Орлян. У виставі візьме участь балет п. Суховерської. Чистий дохід призначений на підмогу для сиріт по емігрантах, що в останніх часах утратили батьків та опинились у крайній нужді.

Маємо повну надію, що українське старше громадянство і наші малені підуть назустріч нашим зусиллям і відвідають „Діда Мороза“ якнайчисленніше.

О. Ціпановська

З громадянської діяльности д-ра Данила Стахури в Самбірщині.

ДРУГИЙ ПЕРІОД ДІЯЛЬНОСТИ Д-РА СТАХУРИ В САМБОРІ.

Вибір співробітників для праці в повіті.

Щойно в 1901. році, по смерти адвоката д-ра Гумецького, спровадився д-р Стахура знову до Самбора, отворивши тут адвокатську канцелярію. Був тоді звичай, що українці адвокати осідали лише в тих містах, де не було другого українця адвоката, щоб собі не робити конкуренції. Якраз по смерти адвоката д-ра Гумецького, приїхала до моєї дружини її вчителька, нині ще діяльна професорка Ольга Ціпановська, прослідити терен Самбора для свого швагра, будучого адвоката.

За час десятилітньої неприявности Стахури філія „Просвіти“ ледви прозябала. Вели її ц. к. урядники українці: судді, професори тощо. Найбільше ще праці вложив недавно померлий Теодор Біленький, професор семинарії, що провадив філію добрих кілька літ, журячись найбільше читальнею „Просвіти“ в Бабині, що виборола собі право шинкувати горівкою.

Д-р Стахура, вернувшись по 10-ти роках до Самбора, застав філію „Просвіти“ в такім стані, який знаємо з морального сенсу вершика: „Птах, щупак і рак“. Філію вели ц. к. урядовці, що то в серці мали багато тепла для недолі народу та їхнє державне становище не позволювало їм виступати проти істнуючого режиму отверто, явно упоминатися за кривдою народу. Д-рові Стахурі це відразу не подобалося, і він в 1902. році, вибраний до нового Виділу філії „Просвіти“, вніс відразу багато свіжого повітря. Як людина молода, повна життєвої енергії, рішучости, здоровля, притім незалежна від ц. к. уряду, вніс до нововибраного Виділу багато ініціятиви. Його не вдоволив стан 12 читалень, що ледво животіли, але зараз на першім засіданні Виділу заповів, що до кількох літ цілий самбірський повіт мусить покритися діяльними читальнями „Просвіти“. Щоб додержати слова, він оглянувся за інтелігентними помічниками і найшов таких двох, що самі жертвували свої услуги до співпраці, а саме: **Франц Сілецький,** емеритований учитель, людина в силі віку і здоровля і **Олекса Духович,** емеритований інспектор шкільний, а третій депендент Стахури **Евген Коляджин.** Згадані помічники уложили плян розїзду щонеділі по селах, де давали відповідні реферати. Села розрухалися... Стахуру дня 28. XII. 1903. р. вибрано головою філії „Просвіти“; на чолі цієї філії стояв він до 1919. року, до часу примусового відїзду за кордон.

ОСНОВУВАННЯ ЧИТАЛЕНЬ.

Зачав основувати нові читальні за читальнями. Здобував село за селом. Освітній рух закипів у повіті на добре, тимбільше, що то були часи російсько-японської війни, час революційних розрухів в Росії, чим нарід по наших селах дуже цікавився. Д-р Стахура не зносив ніякої угодовщини, не узнавав ніякої „нової ери“ і тим зеднав собі відразу нарід, передовсім селян. Кожної неділі сідав зі своїми помічниками на фіру та їхав від села до села здобувати позицію за позицією, навіть у тих селах, де були чинні москвофільські читальні. Був то час, де в Австрії рішено покінчити з куріяльним парляментом і запровадити безпосереднє, рівне, тайне, загальне і пропорціональне виборче право.

Вже по однорічній праці в Самбірщині, писав Стахура до директора канцелярії „Просвіти“ у Львові, що читальняний рух у Самбірщині розвинувся на добре й він піде таким темпом дальше.

Помічник Стахури інспектор Духович пильнував канцелярії „Просвіти“, мав дар стягати залеглі вкладки і приєднувати нових членів так, що за рік праці прибуло філії 226 членів. Довірочні збори скликував Стахура окремо для селян, окремо для загонової шляхти, окремо для народніх учителів. Від самбірської інтелігенції виєднував прочитані числа „Діла“ і пересилав їх читальням. Новістю були відозви до міських пань українок, до сільських жінок, до ремісників, до провідників національно-демократичної партії. По року праці, звіт інспектора Духовича до Головного Виділу виказує, що на 89 сіл самбірсього повіту в 46 селах бачимо вже читальні „Просвіти“. В 43 селах не було на жаль ще **ні одного** члена „Просвіти“ так, що на 61.476 українців Самбірщини знайшлося всього 226 членів центральної „Просвіти“! До слабо діючих 12 читалень забрався Стахура з цілою енергією, щоб їх оживити, приділивши кожній одного з виділових, як наглядача-опікуна.

В 1906. році відбув д-р Стахура зі своїми помічниками Духовичем, Сілецьким, Коляджином і о. Бордуном, парохом з Викіт, люстрацію всіх читалень. Змусив більшу частину читалень, щоб вивісили на видному місці таблиці з написами: „Читальня Просвіти“ і придбали портрет Шевченка. За його старанням кільканацять читалень перший раз устроїли свято в честь Шевченка. Деякі читальні заложили собі хор. Кілька читалень заложило **курс анальфабетів.** Читальні в Бережниці, Білинці, Викотах, Ваньовичах, Лопушній, Татарах, Торгановичах, Черхаві і Чукві заложили **крамниці,** а читальня в Бабині перестала шинкувати горівкою. Члени читальні запренумерували 40 примірників „Свободи“, органу нац.-демократичної партії. Зачали наші люди читати й цікавитися газетою, тижневиком!

В міжчасі д-р Стахура заснував у Самборі також політичне товариство **„Повітовий Народній Комітет“,** якого став головою, і до політичної організації втягнув найбільше свідомі елементи з селян, що виробилися з часом при читальнях „Просвіти“, а також деяких відважніших одиниць зпоміж народнього вчительства. Вони допомогли багато Стахурі. Дотепер з рядів народнього вчительства ніхто до народньої роботи не ставав, бо кс. інспектор Куліш нікого з українців-учителів до самбірського повіту не приймав. Щойно по уступленні інспектора кс. Куліша почали поволи осідати в Самбірщині вчителі українці, що недавно покінчили тут учительську семинарію. Були це ідейні юнаки, виховані в тайних студентських гуртках, як: Михайло Коберський, Степан Сілецький, Евст. Менцінський, Василь Жив..., Мих. Дворян, І. Януш, Ів. Пукач, брати Кобил..., ські. Вони всі розділили повіт між себе, осіли в ріжних місцях і своєю тихою муравлиною працею організували селян, найбільше по москвофільством затроєних селах.

Іван Филипчак.

(Далі буде).

Перед виборами президента Франції.

ПАРИЖ. У парляментарних колах вичікують оголошення у найближчих днях речинця виборів президента французької републики. Згідно з конституцією вибори нового президента мусять відбутись найпізніше на місяць перед упливом каденції президента, що урядує. Тому, що президент Лебрен свій уряд переняв 10. травня, нормально національні збори у Версаю, що довершують вибору, повинні б зібратись у дні 10. квітня. Одначе цей день є великоднім понеділком. З цієї причини премієр, до якого разом з президентом сенату належить право скликання національних зборів, має намір скликати ці збори 5 днів скорше, тобто на день 5. квітня ц. р.

Криза югославянського кабінету.

ПАРИЖ. Агенція Авас повідомляє з Білгороду: В кабінеті премієра Стоядіновича повстала криза. 5 міністрів подалось до димісії, між ними: 2 магометани — Мегмуд Спаго, міністр комунікації та Шафер Кулянович, міністр без теки, 2 словінців — Міго Крок, міністр прилюдних робіт і Франц Снай, міністр без теки та серб — Драгіша Цветкович — міністр суспільної безпеки, вожд робітничої організації... Парляментарна група урядової партії, що мала відбути сьогодні рано засідання, на якому мали полагодити справу вибору предсідника посольської палати відложила це засідання на понеділок.

ПАРИЖ. ПАТ повідомляє: Премієр Стоядінович зголосив димісію цілого кабінету.

Нова українська станиця у Львові.

Недавно повстала у Львові українська вирібня стилевих новочасних меблів „Еар", що міститься при вул. Кор. Ліщинського 23.

Дуже широко поширене в останніх часах стосування зразків українського народнього мистецтва в кераміці, тканинах та одежі якось небагато знайшло приноровлення в дереві. Правда, досить поширений тепер виріб гуцульських коробок, топірців і т. і., але великих речей у деревлі на більшу скалю досі не було. Цю прогалину старається саме виповнити згадана вирібня, що випускає на ринок новочасні, стилеві меблі з зразками українського народнього мистецтва.

Стилеві українські меблі повинні знайти дорогу не тільки до приватних домів, але також до бюр наших центральних установ та всяких інших станиць. Замість купувати чужу нам культурно міську тандиту, заступаймо її високовартісними рідними виробами!

Нашим обовязком піддержати цей почин, бо вирібня „Еар" — це новий варстат праці для наших безробітних молодих інтелігентів і ремісників. Вирібню меблів „Еар" ведуть м-р Підгородецький та інж. Драган.

Побажати б тільки, щоб вирібня „Еар" стосувала високовартісні зразки народнього мистецтва, використовуючи музейні збірки та своєю солідністю здобула собі не тільки український ринок, а й заграницю. К. Д.

—o—

XXIV. Загальні Збори Українського Лікарського Т-ва у Львові.

Дня 28. січня ц. р. відбулися XXIV. Загальні Збори Українського Лікарського Товариства у Львові у приявві 60 членів, у цьому двох делегатів філій Товариства та 8 членів з провінції.

Збори відкрив голова Товариства **д-р Олександер Подолинський**, що привитав приявних, делегатів філій та згадав померлих у діловому році членів д-рів: **Олександра Петра Літинського, Евгена Дурделла та Евгена Кобринського.** Память померлих ушанували приявні, вставши з місць і в повній мовчанці.

З черги голова звітував про діяльність Виділу й Товариства. Праця в Товаристві була поділена на комісії, яких у діловому році було 4 та 6 рефератів. Комісії: наукова, орґанізаційна, кооператив здоровля, товариського життя; реферати: звязок з Медичною Громадою, для ветеринарних лікарів, спортовий, делеґат до лікарської колеґії Українського Шпиталю, делеґат до комітету оборони прав вільних професій, звязку з Українським Гігієнічним Товариством.

Діловий рік Товариства був дуже важний з огляду на відкриття та орухомлення першого Українського Шпиталю у Львові. Саме це дещо спинило працю в товаристві тому, що всі члени, що досі працювали в товаристві, віддали свою працю та увагу шпиталеві Всеж наукової ділянці присвячені щотижневі сходини в Товаристві. Було їх 36 — і на них виголошено включно з демонстраціями 44 виклади. Замітні є сходини в Українському Шпиталі з демонстраціями хворих — таких сходин було 3.

Організація Товариства начисляє 381 звичайних членів та 17 членів-кореспондентів, згуртованих в централі у Львові та 4 філіях: у Коломиї, Станиславові, Тернополі та Перемишлі. З цих філій тернопільська основана в діловому році і почала відразу дуже видатну наукову та організаційну працю, залумуючи незабаром разом з філією Українського Гігієнічного Товариства в Тернополі відкрити амбуляторію, як завязок шпиталю в Тернополі. Інші філії також проявляли видатну працю — передовсім філія в Коломиї, слабше у Станиславові та найслабше в Перемишлі.

До заснованої в Ременові першої української кооперативи здоровля прибули ще дві нові, а саме в Боднарові та Цеблові. Всі вони виконують важну суспільно-лікарську працю на селі та стають зразком для інших сіл.

Після звідомлення делеґатів філій, скарбника та Контрольної Комісії розвинулась жива дискусія. Приявні подавали до нового виділу побажання щодо напрямних праці на майбутнє. Після ухвалення абсолюторії Збори вибрали на внесок Комісії-Матки новий виділ у складі: голова — **д-р Маріян Панчишин**, виділові: д-ри Ярема Маліс, Богдан Макарушка, Олександер Лаврівський, Павло Цимбалістий, Масаріо Фіґоль, Роман Осінчук, лік. вет. Вол. Лехицький, Дмитро Стасів та як помічників для поодиноких ділянок д-рів: Дубового, Галібея, Андрія Бурачинського, Прокоповича, Бариляка.

На внесення д-ра Філяса Загальні Збори подякували товаришам за видатну працю на стійках в українських кооперативах здоровля та закликали їх до дальшої видатної праці, щоб вони стали зразками для майбутніх працівників на цій ділянці лікарської суспільної служби. Також на внесок д-ра Філяса Загальні Збори вибрали свого члена-основника й орґанізатора Товариства д-ра Зиновія Левицького в Коломиї почесним членом Товариства.

—o—

ЛИСТ ГІТЛЕРА ДО ЛИТОВСЬКОГО РИБОЛОВА.

КЛАЙПЕДА. Литовський риболов Печулайтіс вирятував у часі морської бурі двох німецьких риболовів. Перед кількома днями Печулайтіс дістав з канцелярії Гітлера письмо з подякою за геройський вчинок. Це письмо підписав сам канцлер, а як додаток до нього був у коверті чек на 100 нім. марок.

—o—

БУДОВА НІМЕЦЬКОГО ДРЕНАВТА.

ЛЬОНДОН. „Ексчендж Телеґраф" повідомляє з Берліна, що 1-ий німецький дренавт поемности 35.00 тон спустять на воду в першій половині березня. Другий дренавт цього самого типу збудують цього року.

—o—

АРЕШТУВАЛИ САБОТАЖНИКА.

ЛЬОНДОН. У висліді доходжень, що їх вела поліція, арештовано одного мужчину під закидом участи в замахах, доконаних на стації підземки в Лестер та Тоттенгем. В арештованого найдено вибуховий матеріял.

ЛЕТУНСЬКА СПОЛУКА БЕРЛІН—ТОКІО

БЕРЛІН. Німецька „Люфтганза" заключила договір з японськими летунськими лініями, який передбачує проведення правильної німецької летунської служби між Берліном і Токіо.

ГОР. ЗІНИЧ. 2

Школярська любов.

Довго в ніч я не міг заснути. Увесь час я думав про дівчину. Раз з досадою, що вийшов у неї смішний, то знову з захопленням її небуденною красою, її безпосередністю.

Два дні з черги я не виходив в гори. Першого був у священника. Там зіхалося багато молоді і ввесь час пройшов на співах та забавах. Другого дня охопила мене якась нехіть до всього, тому й сидів у хаті. На третій день під вечір пішов шукати дівчини. Застав її як розливала в горшки молоко. Привитала мене відразу морда.

— А ти чому не прийшов скінчити підпис?

— Не мав часу.

— Ага, сидів коло попівни тай не було коли. Вона ладна. Така білява. Певно брався й залицятися.

Я хотів щось відповісти. Не дала.

— Краще, мовчи. Я знаю вас, хлопців! Кождий ласий на дівчину, а ще як ладна. На топір та кінчи свою роботу.

— Темно стає. Знов не скінчу.

— А коли-ж скінчиш? Знов тебе кудись понесе.

— Не понесе. Прийду завтра-позавтра. Приходитиму аж скінчу, — говорив скоро, радий, що буде добра притока.

Глянула на мене. Очі на мить заіскрилися.

— Скінчиш, не скінчиш, але сідай тай роби.

Я став довбати. Сіла близько мене. Дивилася на мою роботу, а деколи крадькома на мене.

— Які у тебе білі руки! Аж смішно. Певно й гладенькі.

Діткнула, погладила. Я мовчав. Пильно різав букви.

— Ой, а я й забула. Передвчора ми робили будз. Я приладила маленький і для тебе. Ти певно ще ніколи таке не їв.

Скочила під колибу, принесла будз завбільшки бохоняти. Подала мені:

— Їдж.

— Тепер ні. Аж скінчу роботу.

Знов сіла біля мене. Цим разом уже цілком близенько. Я не видержав. Кинув топірець і обняв її. Не пручалася. Вложила обі руки в моє волосся і стала ним бавитися.

— У тебе таке волосся як листя восени. А очі? Покажи. Ха, ха, ха. Очі як квіте льону.

Я пригорнув її та став цілувати в шию.

— От, таке! В шию цілуєш? Та краще вже в уста. Чи ті великі школярі всі такі смішні?

Я цілував далі: в уста, в очі, в шию.

— Буде вже, буде. Ти осатанів, чи що?

Вирвалася, пішла ід колибі. Стала розкладати ватру. Розпалюючи співала півголосом:

Зелений дуб, зелений дуб
Зелена ліщина,
Полюбила леґіника
Молода дівчина.

Я схвильований підійшов до неї. Хотів знов обняти — поцілувати. Не далася.

— Іди гет! Нема коли цілуватися.

Я розсердився.

— Як іти то іти. Бувай здорова.

— Будь здоров.

Дурна гуска, подумав я, тай пішов.

Але розбираючи всю пригоду від початку, я зачав розуміти, що вона стає для мене небуденним пережиттям. Я бачив, що ця дівчина цінкава мені не лише своєю майже клясичною красою чи дикою безпосередністю. Я її таки став любити, любити так, як може це вісімнацятлітній хлопець, до того ще вперше. Це нове почування захопило мене всього ще й своїм романтичним підкладом. Та мене сердив той глумливий тон дівчини. Тому й не мав охоти з нею стрічатися.

Пройшло кілька днів. Я сидів в хаті або баукав на приходстві. Охота до мандрівок в гори десь пропала. Не манили мене, ні зелені полонини, ні сонячні верхи. Кілька разів ладився піти до дівчини, але як нагадав її жартливий сміх минала охота. (Докінчення буде).

Нова українська станиця у Львові.

Недавно повстала у Львові українська вирібня стилевих новочасних меблів „Еар", що міститься при вул. Кор. Ліщинського 23.

Дуже широко поширене в останніх часах стосування зразків українського народнього мистецтва в кераміці, тканинах та одежі якось небагато знайшло приноровлення в дереві. Правда, досить поширений тепер виріб гуцульських коробок, топірців і т. і., але великих речей у дереві на більшу скалю досі не було. Цю прогалину старається саме виповнити згадана вирібня, що випускає на ринок новочасні, стилеві меблі з зразками українського народнього мистецтва.

Стилеві українські меблі повинні знайти дорогу не тільки до приватних домів, але також до бюр наших центральних установ та всяких інших станиць. Замість купувати чужу нам культурно міську тандиту, заступаймо її високовартісними рідними виробами!

Нашим обовязком піддержати цей почин, бо вирібня „Еар" — це новий варстат праці для наших безробітних молодих інтелігентів і ремісників. Вирібню меблів „Еар" ведуть м-р Підгородецький та інж. Драган.

Побажати б тільки, щоб вирібня „Еар" стосувала високовартісні зразки народнього мистецтва, використовуючи музейні збірки та своєю солідністю здобула собі не тільки український ринок, а й заграницю **К. Д.**

——о——

XXIV. Загальні Збори Українського Лікарського Т-ва у Львові.

Дня 28. січня ц. р. відбулися XXIV. Загальні Збори Українського Лікарського Товариства у Львові у приявні 60 членів, у цьому двох делегатів філій Товариства та 8 членів з провінції.

Збори відкрив голова Товариства **д-р Олександер Подолинський,** що привитав приявних, делегатів філій та згадав померлих у діловому році членів д-рів: **Олександра Петра Літинського, Евгена Дурделла та Евгена Кобрянського.** Память померлих ушанували приявні, вставши з місць і в повній мовчанці.

З черги голова звітував про діяльність Виділу й Товариства. Праця в Товаристві була поділена на комісії, яких у діловому році було 4 та 6 рефератів. Комісії: наукова, організаційна, кооператив здоровля, товариського життя; реферати: звязок з Медичною Громадою, для ветеринарних лікарів, спортовий, делегат до лікарської колеґії Українського Шпиталю, делеґат до комітету оборони прав вільних професій, звязку з Українським Гігієнічним Товариством.

Діловий рік Товариства був дуже важний з огляду на відкриття та орухомлення першого Українського Шпиталю у Львові. Саме це дещо спинило працю в товаристві тому, що всі члени, що досі працювали в товаристві, віддали свою працю та увагу шпиталеві Всеж науковій ділянці присвячені щотижневі сходини в Товаристві. Було їх 36 — і на них виголошено включно з демонстраціями 44 виклади. Замітні є сходини в Українському Шпиталі з демонстраціями хворих — таких сходин було 3.

Орґанізація Товариства начисляє 381 звичайних членів та 17 членів-кореспондентів, згуртованих в централі у Львові та 4 філіях: у Коломиї, Станиславові, Тернополі та Перемишлі. З цих філій тернопільська основана в діловому році і почала відразу дуже видатну наукову та орґанізаційну працю, задумуючи незабаром разом з філією Українського Гігієнічного Товариства в Тернополі відкрити амбуляторію, як завязок шпиталю в Тернополі. Інші філії також проявляли видатну працю — передовсім філія в Коломиї, слабше у Станиславові та найслабше в Перемишлі.

До заснованої в Ременові першої української кооперативи здоровля прибули ще дві нові, а саме в Боднарові та Цеблові. Всі вони виконують важну суспільно-лікарську працю на селі та стають зразком для інших сіл.

Після звідомлення делеґатів філій, скарбника та Контрольної Комісії розвинулась жива дискусія. Приявні подавали до нового виділу побажання щодо напрямних праці на майбутнє. Після ухвалення абсолюторії Збори вибрали на внесок Комісії-Матки новий виділ у складі: голова — **д-р Маріян Панчишин,** виділові: д-ри Ярема Малис, Богдан Макарушка, Олександер Лаврівський, Павло Цимбалістий, Марія Фіґоль, Роман Осінчук, лік. вет. Вол. Лехицький, Дмитро Стасів та як помічників для поодиноких ділянок д-рів: Дубового, Галібея, Андрія Бурачинського, Прокоповича, Бариляка.

На внесення д-ра Філяса Загальні Збори подякували товаришам за видатну працю на стійках в українських кооперативах здоровля та закликали їх до дальшої видатної праці, щоб вони стали зразками для майбутніх працівників на цій ділянці **лікарської** **суспіл**ьної служби. Також на внесок д-ра Філяса Загальні Збори вибрали свого члена-основника й організатора Товариства д-ра Зиновія Левицького в Коломиї почесним членом Товариства.

——о——

ЛИСТ ГІТЛЄРА ДО ЛИТОВСЬКОГО РИБОЛОВА.

КЛАЙПЕДА. Литовський риболов Печулайтіс вирятував у часі морської бурі двох німецьких риболовів. Перед кількома днями Печулайтіс дістав з канцелярії Гітлера письмо з подякою за геройський вчинок. Це письмо підписав сам канцлер, а як додаток до нього був у коверті чек на 100 нім. марок.

——о——

БУДОВА НІМЕЦЬКОГО ДРЕНАВТА.

ЛЬОНДОН. „Ексчендж Телеграф" повідомляє з Берліна, що 1-ий німецький дренавт поемности 35.00 тон спустять на воду в першій половині березня. Другий дренавт цього самого типу збудують цього року.

——о——

АРЕШТУВАЛИ САБОТАЖНИКА.

ЛЬОНДОН. У висліді доходжень, що їх вела поліція, арештовано одного мужчину під закидом участи в замахах, доконаних на стації підземки в Лестер та Тоттенгем. В арештованого найдено вибуховий матеріял.

ЛЕТУНСЬКА СПОЛУКА БЕРЛІН—ТОКІО

БЕРЛІН. Німецька „Люфтганза" заключила договір з японськими летунськими лініями, який передбачує проведення правильної німецької летунської служби між Берліном і Токіо.

ІГОР ЗІНИЧ. 2

Школярська любов.

Довго в ніч я не міг заснути. Увесь час я думав про дівчину. Раз з досадою, що вийшов у неї смішний, то знову з захопленням її небуденною красою, її безпосередністю.

Два дні з черги я не виходив в гори. Першого був у священника. Там зїхалося багато молоді і весь час пройшов на співах та забавах. Другого дня охопила мене якась нехіть до всього, тому й сидів у хаті. На третій день під вечір пішов шукати дівчини. Застав її як розливала в горшки молоко. Привитала мене відразу згорда.

— А ти чому не прийшов скінчити підпис?

— Не мав часу.

— Ага, сидів коло попівни тай не було коли. Вона ладна. Така білява. Певно брався й цілувати.

Я хотів щось відповісти. Не дала.

— Краще, мовчи. Я знаю вас, хлопців! Кожний ласий на дівчину, а ще як ладна. На топір та кінчи свою роботу.

— Темно стає. Знов не скінчу.

— А коли-ж скінчиш? Знов тебе кудись понесе.

— Не понесе. Прийду завтра-позавтра. Приходитиму аж скінчу, — говорив скоро, радий, що буде добра притока.

Глянула на мене. Очі на мить заіскрилися.

— Скінчиш, не скінчиш, але сідай тай роби.

Я став довбати. Сіла близько мене. Дивилася на мою роботу, а деколи крадькома на мене.

— Які у тебе білі руки! Аж смішно. Певно й гладенькі.

Діткнула, погладила. Я мовчав. Пильно різав букви.

— Ой, а я й забула. Передвчора ми робили будз. Я приладила маленький і для тебе. Ти певно ще ніколи таке не їв.

Скочила під колибу, принесла будз завбільшки бохоняти. Подала мені:

— Їдж.

— Тепер ні. Аж скінчу роботу.

Знов сіла біля мене. Цим разом уже цілком близенько. Я не видержав. Кинув топірець і обняв її. Не пручалася. Вложила обі руки в моє волосся і стала ним бавитися.

— У тебе таке волосся як листя восени. А очі? Покажи. Ха, ха, ха. Очі як квіте льону.

Я пригорнув її та став цілувати в шию.

— От, таке! В шию цілуєш? Та краще вже в уста. Чи всі великі школярі всі такі смішні?

Я цілував далі уста, в очі, в шию.

— Буде вже, буде. Ти осатанів, чи що?

Вирвалася, пішла ід колибі. Стала розкладати ватру. Розпалюючи співала півголосом:

Зелений дуб, зелений дуб
Зелена ліщина,
Полюбила легіника
Молода дівчина.

Я схвильований підійшов до неї. Хотів знов обняти — поцілувати. Не далася.

— Іди геть! Нема коли цілуватися.

Я розсердився.

— Як іти то іти. Бувай здорова.

— Будь здоров.

Дурна гуска, подумав я, тай пішов.

Але розбіраючи всю пригоду від початку, я зачав розуміти, що вона стає для мене небуденним пережиттям. Я бачив, що ця дівчина цікава мені не лише своєю майже класичною красою чи дикою безпосередністю. Я її таки став любити, любити так, як може це вісімнацятьлітній хлопець, до того ще вперше. Це нове почування захопило мене всього ще й своїм романтичним підкладом. Та мене сердив той глумливий тон дівчини. Тому й не мав охоти з нею стрічатися.

Пройшло кілька днів. Я сидів в хаті або блукав на приходстві. Охота до мандрівок в гори десь пропала. Не манили мене, ні зелені полонини, ні сонячні верхи. Кілька разів лагдився піти до дівчини, але як нагадав її жартливий сміх минала охота. (Покінчення буде).

У СПРАВІ ПОЛОЖЕННЯ
сільського населення у Східній Галичині.

В суботу після полудня відбувалась у буджетовій комісії сойму дальша дискусія над буджетом міністерства рільництва.

Посол Пеленський заявив, що положення сільського населення у трьох південно-східних воєвідствах є гірше, ніж деінде, а всі зусилля у напрямі поправи є паралізовані. Бесідник домагається низки улекшень у парцеляції та комасації, а також жадає уможливлення розвитку українських кооператив і взагалі економічного піднесення українського населення у Східній Галичині.

Проти виводів посла Пеленського гостро виступив польський посол Жиборський. Він назвав демагогією твердження пос. Пеленського, що метою осадництва є спинення комасації. Кольоністи — твердить п. Жиборський — несуть зі собою культуру, а не вільно чейже забувати, що громадянин може свобідно порушатись у межах держави й купувати морґи там, де хоче. Бесідник підкреслює, що з ріжних оглядів парцеляцію може вести тільки уряд. Українці — продовжує п. Жиборський, ввели політику до праці всіх своїх кооперативних рільничих організацій і в цей спосіб відмежували себе китайським муром від польських рільничих організацій. Велике число польських селян працює на пів га і тому треба збільшити їм рілю до стільки морґів, скільки українці проковтнули в періоді дикої парцеляції в рр. 1924 до 1931. З тої засади випливає гасло: ні одного ґектара в українські руки, поза 10 відсотками, передбаченими в законі.

Велика перемога армії ґен. Франка.

ХЕРОНА ЗДОБУТА!

САЛЯМАНКА. Вчора в 10-ій годині рáнку війська ґенерала Франка здобули місто Херону, найважніше після Барсельони місто Катальонії. Занявши Херону, наварський корпус рушив без відпочинку до дальшого наступу на противника, що поспішно уступає в напрямі французького кордону.

ВІЙСЬКА ҐЕН. ФРАНКА У ВІДДАЛІ 50 КМ ВІД ФРАНЦУЗЬКОГО КОРДОНУ.

БАРСЕЛЬОНА. Корпуси ґен. Франка дійшли до комунікаційного вузла Врандес, на північ від Херони і є таким чином у віддалі 33 км. від Фіґуерас. Генеральна кватира національного війська стверджує, що війська ґен. Франка не находяться ніде дальше від французького кордону, як 50 кільометрів.

100.000 ЕСПАНСЬКИХ УТІКАЧІВ.

ПАРИЖ. Авас повідомляє, що досі перейшло французький кордон 80.000 цивільних і коло 20.000 військових утікачів з червоної Еспанії. Втікачів висилають у центральну Францію.

ЧЕРВОНИЙ ЕСПАНСЬКИЙ УРЯД ПОКИНУВ КАТАЛЬОНІЮ.

ЛЄ ПЕРТУС. Кореспондент Аваса повідомляє, що по чуткам премієр Неґрін та члени еспанського уряду покинули Катальонію, відлетівши вчора до Валенсії. Президент Азаня перейшов французьку границю і їде до Парижа.

ВТЕЧА ЕСПАНСЬКИХ РЕПУБЛИКАНЦІВ ДО ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ. Аґенція Авас повідомляє: На конференції, що відбулася в Ляпертус між еспанськими ґенералами червоної армії та французьким командантом військової округи ґен. Фажольд вирішено спосіб і час переходу еспанської червоної армії до Франції. Найперше перейдуть кордон цивілісти, опісля війська і зложать зброю.

Резолюції великої фашистівської ради.

Рим. ПАТ. Після нарад найвищої фашистівської ради, що відбулась під проводом Мусоліні вчора у венецькій палаті, оголошено такий комунікат:

„На засіданні великої ради Мусоліні виголосив експозе на тему загального міжнародного положення. Експозе оплескували, його висновки приняли з захопленням. Опісля міністр закорд. справ Чіяно представив деякі важніші моменти закордонної політики Італії. Мусоліні доповнював експозе Чяна. Ухвалено через акламацію такі дві резолюції:

Велика фашистівська рада висловлює глибоке вдоволення з приводу промови, яку виголосив канцлер Гітлер у шесту річницю перебрання ним влади, промови, в якій Гітлер підтвердив політичну, ідеольоґічну й військову солідарність, що звязує обі революції — фашистівську й національно - соціялістичну та майбутнє обох країн.

Велика фашистівська рада, зібравшись у день, коли наслідком заняття Ґерони цілу Катальонію звільнено від варварського большевицького гнету, шле гарячий привіт геройським еспанським комбатантам і леґіонерам, солідарним чинникам перемоги і проголошує перед усім світом, що добровольчі сили фашизму не припинять боротьби аж до повної перемоги ґен. Франка".

Опісля фашистівська рада займалася справою святкування 20-тих роковин заснування фашистівських союзів.

Поїздка міністра Бонне до Берліна.

ПАРИЖ. У тутешніх політичних колах поширена чутка, що французький міністер закордонних справ Бонне ще цього тижня виїде на два дні до Берліна. Бонне переговорить з Ріббентропом питання про відношення Німеччини до італійсько - французького конфлікту і до положення, що утворилося в басейні Середземного Моря після упадку Барсельони. Бонне хоче також вияснити, яку допомогу Німеччина дасть Італії на випадок вибуху італійсько-французької війни.

40.000 чехо-словацько-українських сезонових робітників для Німеччини.

БЕРЛІН. Німецько-чехо-словако-українські переговори у справі приміщення на праці робітників чехів, словаків та українців у Німеччині, покінчено. Оба центральні уряди мають затвердити договір праці. Чеський міністр суспільної обезпеки Клюпар подає, що іде тут про 40.000 чехо-словако-українських сезонових робітників, які вже з весною найдуть працю та хліб у Німеччині.

Французько-англійські конференції.

ПАРИЖ. ПАТ. Велике заінтересування викликали в паризьких політичних колах [illegible] від трьох днів конференції міністра Бонне з амбасадором Великої Британії Фіпсом. Кажуть, що предметом тих розмов має бути мирова пропозиція республіканських еспанців до ґен. Франка.

Заборона „Лугу" в Пасічній.

Повітове староство в Надвірній заборонило діяльність українського товариства „Луг" у Пасічній, бо члени товариства допускалися — як каже акт заборони — численних проступків проти безпеки й публичного порядку в [illegible] личних місцевостях.

—o—

Вислідм самоуправних виборів.

ЗОЛОЧІВ, ПАТ. Вибори до міської ради в Сасові, що мали відбутись 12. ц. м. не відбудуться тому, що у всіх 6 виборчих округах зголошено по одній компромісовій листі. З уваги на це головна комісія признала вибраними кандидатів, що були зголошені на цих листах. Вибрано 12 радних, з того 7 поляків, 3 українців та 2 жидів. Поляки дістали один мандат більше у відношенні до виборів з 1933 року.

—o—

КОНФЕРЕНЦІЯ БАЛТІЙСЬКИХ ДЕРЖАВ.

КОВНО. На конференції балтійських держав принято резолюцію, в якій кажеться, що Естонія, Литва й Латвія повинні змагати до того, щоб зберегти невтральність навіть у той час, коли в Европі вибухне війна.

—o—

ПРОЄКТ 3-РІЧНОЇ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ. ПАТ. У колах військової комісії парляменту розважують проєкт введення трьохрічної військової служби з уваги на те, що стан активної армії не вистарчає.

—o—

АРЕШТУВАННЯ В ДАМАСКУ.

ДАМАСК. Поліція розігнала демонстрацію, що її зорґанізували студенти. Арештовано [illegible] 50 осіб. — У полудне місто прибрало нормальний вигляд, усі склепи відчинені. Страйк у високих школах тревае далі.

—o—

Детердінґ помер.

ГАГА. Тут дістали повідомлення з Ст. Моріц про смерть відомого нафтового магната Генрія Детердінґа. Детердінґ був директором „Рояль Дуч Ко". Помер у 72-ому році.

—o—

НОВІ СУТИЧКИ НА СОВІТСЬКО - МАНДЖУРСЬКОМУ КОРДОНІ.

ГЕІНКІНГ (Манджуко). Аґенція Домеі повідомляє, що поза випадком на совітсько-манджурському кордоні біля міста Мен[illegible] з втратами 5 убитих та трьох поранених [illegible] нено совітських напасників. З. ц. м. [illegible] стежа три рази в одному дні перейшла кордон, острілювала манджурські стежі, але за кожним разом мусіла уступити.

—o—

ФРАНЦІЯ НАБЛИЖУЄТЬСЯ ДО УРЯДУ ҐЕН. ФРАНКА.

БУРҐОС. Міністр закордонних справ уряду ґенерала Франка гр. Жордан приняв у суботу пополудні по черзі амбасадора Німеччини, [illegible] амбасадора Італії, опісля французького сенатора Берарда. Після цих приняттів не видано ніякого комунікату.

ҐІТЛЕР ВІДПОЧИВАЄ.

БЕРЛІН. ПАТ. Канцлер Гітлер покинув вчера Берлін. Здогадуються, що канцлер виїхав у Берхтесґаден.

ЦВЕТКОВИЧ ТВОРИТЬ ЮГОСЛАВЯНСЬКИЙ УРЯД.

БІЛГОРОД. ПАТ. Князь Павло приняв [illegible] б. члена кабінету Стоядиновича Драгіча Цветковича, і доручив йому утворити новий кабінет [illegible] ністрів.

Проти арабських саботажистів.

ЄРУСАЛИМ. Наслідком невгаваючих [illegible] актів саботажу на залізничій лінії [illegible] Гайфа, британська влада заборонила арабам користуватись залізничою комунікацією на [illegible] лінії.

Церкви, кооперативи й інші українські установи та приватні особи, що в [illegible] шлють дар з нагоди Різдва Христового [illegible] Школі у Львові, вул. Сикстуська 46 [illegible] вони Львова 12 — будуть повідомлені [illegible]

У СПРАВІ ПОЛОЖЕННЯ

сільського населення у Східній Галичині.

В суботу після полудня відбувалась у бюджетовій комісії сойму дальша дискусія над бюджетом міністерства рільництва.

Посол Пеленський заявив, що положення сільського населення у трьох південно-східних воєвідствах є гірше, ніж деінде, а всі зусилля у напрямі поправи є паралізовані. Бесідник домагається низки улекшень у парцеляції та комасації, а також жадає уможливлення розвитку українських кооператив і взагалі економічного піднесення українського населення у Східній Галичині.

Проти виводів посла Пеленського гостро виступив польський посол **Жиборський**. Він назвав демагогією твердження пос. Пеленського, що метою осадництва є спинення комасації. Кольоністи — твердить п. Жиборський — несуть зі собою культуру, а не вільно чейже забувати, що громадянин може свобідно порушатись у межах держави й купувати морги там, де хоче. Бесідник підкреслює, що з ріжних оглядів парцеляцію може вести тільки уряд. Українці — продовжує п. Жиборський, ввели політику до праці всіх своїх кооперативних рільничих організацій і в цей спосіб відмежували себе китайським муром від польських рільничих організацій. Велике число польських селян працює на пів га і тому треба збільшити їм рілю до стільки моргів, скільки українці проковтнули в періоді дикої парцеляції в рр. 1924 до 1931. З тої засади випливає гасло: ні одного гектара в українські руки, поза 10 відсотками, передбаченими в законі.

Велика перемога армії ґен. Франка.

ХЕРОНА ЗДОБУТА!

САЛЯМАНКА. Вчора в 10-ій годині ранку війська генерала Франка здобули місто Херону, найважніше після Барсельони місто Катальонії. Занявши Херону, наварський корпус рушив без відпочинку до дальшого наступу на противника, що поспішно уступає в напрямі французького кордону.

ВІЙСЬКА ГЕН. ФРАНКА У ВІДДАЛІ 50 КМ ВІД ФРАНЦУЗЬКОГО КОРДОНУ.

БАРСЕЛЬОНА. Корпуси ґен. Франка дійшли до комунікаційного вузла Врандес, на північ від Херони і є таким чином у віддалі 33 км. від Фіґуерас. Ґенеральна кватира національного війська стверджує, що війська ген. Франка не находяться ніде дальше від французького кордону, як 50 кільометрів.

100.000 ЕСПАНСЬКИХ УТІКАЧІВ.

ПАРИЖ. Авас повідомляє, що досі перейшло французький кордон 80.000 цивільних і коло 20.000 військових утікачів з червоної Еспанії. Втікачів висилають у центральну Францію.

ЧЕРВОНИЙ ЕСПАНСЬКИЙ УРЯД ПОКИНУВ КАТАЛЬОНІЮ.

ЛЕ ПЕРТУС. Кореспондент Аваса повідомляє, що по чуткам премієр Неґрін та члени еспанського уряду покинули Катальонію, відлетівши вчора до Валенсії. Президент Азаня перейшов французьку границю і їде до Парижа.

ВТЕЧА ЕСПАНСЬКИХ РЕПУБЛИКАНЦІВ ДО ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ. Аґенція Авас повідомляє: На конференції, що відбулася в Ляпертус між еспанськими ґенералами червоної армії та французьким командантом військової округи ґен. Фажольд вирішено спосіб і час переходу еспанської червоної армії до Франції. Найперше перейдуть кордон цивілісти, опісля війська і зложать зброю.

Резолюції великої фашистівської ради.

Рим. ПАТ. Після нарад найвищої фашистівської ради, що відбулась під проводом Мусоліні вчора у венецькій палаті, оголошено такий комунікат:

„На засіданні великої ради Мусоліні виголосив експозе на тему загального міжнародного положення. Експозе оплескували, його висновки приняли з захопленням. Опісля міністр закорд. справ Чіяно представив деякі окремішні моменти закордонної політики Італії. Мусоліні доповнював експозе Чяна. Ухвалено через акламацію такі дві резолюції:

Велика фашистівська рада висловлює глибоке вдоволення з приводу промови, яку виголосив канцлер Гітлер у шесту річницю перебрання ним влади, промови, в якій Гітлер підтвердив політичну, ідеольогічну й військову солідарність, що звязує обі революції — фашистівську й національно - соціялістичну та майбутнє обох країн.

Велика фашистівська рада, зібравшись у день, коли наслідком заняття Ґерони цілу Катальонію звільнено від варварського большевицького гнету, шле гарячий привіт геройським еспанським комбатантам і леґіонерам, солідарним чинникам перемоги і проголошує перед усім світом, що добровольчі сили фашизму не припинять боротьби аж до повної перемоги ґен. Франка".

Опісля фашистівська рада займалася справою святкування 20-тих роковин заснування фашистівських союзів.

Поїздка міністра Бонне до Берліна.

ПАРИЖ. У тутешніх політичних колах поширена чутка, що французький міністр закордонних справ Бонне ще цього тижня виїде на два дні до Берліна. Бонне переговорить з Ріббентропом питання про відношення Німеччини до італійсько - французького конфлікту і до положення, що утворилося в басейні Середземного Моря після упадку Барсельони. Бонне хоче також вияснити, яку допомогу Німеччина дасть Італії на випадок вибуху італійсько-французької війни.

40.000 чехо-словацько-українських сезонових робітників для Німеччини.

БЕРЛІН. Німецько-чехо-словако-українські переговори у справі приміщення на праці робітників чехів, словаків та українців у Німеччині, покінчено. Оба центральні уряди мають затвердити договір праці. Чеський міністр суспільної обеспеки Клюпар подає, що іде тут про 40.000 чехо-словако-українських сезонових робітників, які вже з весною найдуть працю та хліб у Німеччині.

Французько-анґлійські конференції.

ПАРИЖ. ПАТ. Велике заінтересування викликали в паризьких політичних колах щоденні від трьох днів конференції міністра Боннета з амбасадором Великої Британії Фіпсом. Кажуть, що предметом тих розмов має бути мирова пропозиція республиканських еспанців до ген. Франка.

Заборона „Лугу" в Пасічній.

Повітове староство в Надвірній завісило діяльність українського товариства „Луг" у Пасічній, бо члени товариства допускалися — як каже акт заборони — численних проступків проти безпеки й публичного порядку в доокличних місцевостях.

—o—

Вислідi самоуправних виборів.

ЗОЛОЧІВ, ПАТ. Вибори до міської ради в Сасові, що мали відбутись 12. ц. м. не відбудуться тому, що у всіх 6 виборчих округах зголошено по одній компромісовій листі. З уваги на це головна комісія признала вибраними кандидатів, що були зголошені на цих листах. Вибрано 12 радних, з того 7 поляків, 3 українців та 2 жидів. Поляки дістали один мандат більше у відношенні до виборів з 1933 року.

—o—

КОНФЕРЕНЦІЯ БАЛТІЙСЬКИХ ДЕРЖАВ.

КОВНО. На конференції балтійських держав принято резолюцію, в якій кажеться, що Естонія, Литва й Латвія повинні змагати до того, щоб зберегти невтральність навіть у той час, коли в Европі вибухне війна.

—o—

ПРОЄКТ 3-РІЧНОЇ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ. ПАТ. У колах військової комісії парляменту розважують проект введення трьохрічної військової служби з уваги на те, що стан активної армії не вистарчає.

—o—

АРЕШТУВАННЯ В ДАМАСКУ.

ДАМАСК. Поліція розігнала демонстрацію, що її зорґанізували студенти. Арештовано коло 50 осіб. — У полудне місто прибрало нормальний вигляд, усі склепи відчинені. Страйк у високих школах тревав далі.

—o—

Детердінґ помер.

ГАГА. Тут дістали повідомлення з Ст. Моріц про смерть відомого нафтового магната Генрія Детердінґа. Детердінґ був директором „Рояль Дуч Ко". Помер у 72-ому році.

—o—

НОВІ СУТИЧКИ НА СОВІТСЬКО - МАНДЖУРСЬКОМУ КОРДОНІ.

ГЕІНКІНҐ (Манджуко). Аґенція Домеї повідомляє, що поза випадком на совітсько - манджурському кордоні біля міста Менґкосі, з втратами 5 убитих та трьох поранених відбито совітських напасників, 3. ц. м. совітська сторожа три рази в одному дні перейшла кордон, острілювала манджурські сторожі, але за кожним разом мусіла уступити.

—o—

ФРАНЦІЯ НАБЛИЖУЄТЬСЯ ДО УРЯДУ ГЕН. ФРАНКА.

БУРҐОС. Міністр закордонних справ уряду генерала Франка ґр. Жордан приняв у суботу післяполудня по черзі: амбасадора Німеччини, амбасадора Італії, опісля французького сенатора Берарда. Після цих принять не видано жадного комунікату.

ГІТЛЕР ВІДПОЧИВАЄ.

БЕРЛІН. ПАТ. Канцлер Гітлер покинув учора Берлін. Здогадуються, що канцлер виїхав до Берхтесґаден.

ЦВЕТКОВИЧ ТВОРИТЬ ЮГОСЛАВЯНСЬКИЙ УРЯД.

БІЛГОРОД. ПАТ. Князь Павло приняв Драгіша Цветковича, б. члена кабінету Стоядиновича, і доручив йому утворити новий кабінет міністрів.

Проти арабських саботажистів.

ЄРУСАЛИМ. Наслідком незвичайно частих актів саботажу на залізничій лінії Єрусалим-Гайфа, британська влада заборонила арабам користуватись залізничою комунікацією на цій лінії.

Церкви, кооперативи й інші українські установи та приватні особи, що в дотепер шлють дар з нагоди Різдва Христового ... Школі у Львові, вул. Сікстуська 46, ... вони Львова 12 — будуть повідомлені ...

Порожня бочка пана Яна з Жовкви.

Дозвольте представити Вам: „Глос Земі Жулкевскей“. Так! Є такий. На примірнику, який маємо в руках, написано: „Рок 3“. Але ч. 4 з датою 1-го січня 1939. Отже це мабуть четверте число від початку „видавництва“, тобто за три роки. Отже в цьому четвертому числі — про попередні ми не мали щастя бачити — якийсь пан Ян Естеб помістив „статтю“ п. н. „Гук порожньої бочки“ про... „Закарпатську Русь“. Цікаве! Те, чого не зуміли зробити редактори „Слова Народового“, „Гоньца Варшавського“, навіть „Газети Польскої“ не рахуючи багато інших, зробив пан Ян Естеб з Жовкви. Немов Олександер Македонський. Шах і завоював польських політиків і цілу масу польського громадянства. Мовляв: „Маловіри, чого ви налякалися!“ Але даймо-ж йому слово. Панові Янові Естебові, докладно кажучи. Не пропускаючи „ніже титли, ніже тії коми“.

„Справді важко зрозуміти підстави настроїв, що охопили в останньому часі наше громадянство. Таємничі шепти на вухо, повінь спліток, погані прочуття і вкінці загрозливе „пригадаємо їм рік 1918“ свідчили би про якусь загрозу, якусь невловну небезпеку.

„Що нам загрожує? Де і що? Тимчасові інтереси сумежних держав створили тут біля нас, по тім боці Карпат маленький, нужденний, без шляхів і залізниці, рахітичний твір — автономну Закарпатську Русь — твір позбавлений всього, що до життя держави необхідне. Столицею цього смішного еляборату є мала жидівська містина (величини Жовкви) Хуст і так званим „премієром“ польський „протиявнець“ о. Волошин, ідейний вихованець перемиських оо. Василіян, син церковного дяка зпід Нового Загіря в Сяніччині. — Отож цей Волошин — при допомозі побічних прогнанців — і чехо-словацької жандармерії почав, розуміється за відомом і згодою Праги, творити — всупереч волі руської людности Закарпаття, що під політичним, історичним і господарським оглядом тяготить до Мадярщини — „Самостійну Україну“. Багнет, граната, палка і концентраційні табори —оце аргументи, якими Волошин „будить“ український нарід з неволі. Руська закарпатська і наша преса, чеське радіо трубить на ввесь світ, що премієр Волошин урядуч, що Хуст — це метрополія, що вся совітська Україна чекає на Волошина і т. д., але і ми і вони знають собі досконало справу з того, на якій тонкій волосинці химерної конюнктури і гри чужих інтересів, висить цей дивний твір разом з урядом і „гвардією“. Знаємо ми і вони, кілько гамору, забріхапости і крику вимагає замазування правди про стан Закарпаття.

„Факт, що ту 30 кільометрової ширини „кишку“, позбавлену всякої політичної і господарської підстави можна втримати тільки великанським зусиллям і найвищим вкладом коштів Німеччини, яка вибрала собі Закарпатську Русь за вихідну підставу до своїх авантурничих плянів на Схід. Кілько то часу, кілько міліярдів треба, щоб карлови III. Райху набрали рук і ніг.

„Питаємо! Чи це є причина паніки??...

„Алеж ця сама Закарпатська Русь ще вчора була большевицькою базою! Тули були шляхи, якими мали плисти орди „червоного царя“, окриляючи і шахуючи південно-західні бастіони Річипосполитої. Сьогодні ситуація змінилася. Не большевики на захід, але німець на схід думає робити випади цим „коридориком“. Як перше так і тепер історія скінчиться на [illegible]. Незломна воля руського люду Закарпаття переможе, не вважаючи на Волошинову палку і блазенські „заяви“ місцевих політиків.

„Ідея польсько-мадярської границі ввесь час актуальна.

„А може панікерам йде не про Русь, але про щось інше? Про зпоховання німців з Україною й угоїйні пляни „великої самостійної України“, в склад якої мають входити: Мадярщина, Словаччина, Буковина, Бесарабія, Совітська Україна по Кавказ, Турція і т. д. Китай, Японія і що ласка...

„Панове панікери! Досить пригадати нашу армію і дух Собєських і Пілсудських, що живе в народі. Часи „берестейських договорів“, то такі давні часи, що це малощо не прикрий міт, проминулий кошмарний сон. Сьогоднішня Польща, панове панікери, то сила. Сьогоднішня Польща, то не труслива Чехія. Ми маємо віру у свої сили і на випадок чогось зуміємо битися, бо боронитися хочемо і не злякає нас порожня Волошинова бочка, а ваші сплітки і „погані прочуття“, панове панікери, то малодушність трусів, яка очевидно йде дуже на руку елементам, що з приводу якоїнебудь дурниці бють у церковні дзвони“. —

Віримо, що пана Яна Естеба не „злякає порожня Волошинова бочка“, але важко нам повірити, щоб жовківська порожня бочка пана Яна Естеба зуміла змінити щонебудь у політиці. Нагадується історія з жабою...

Не забудьте доходи з просфор, театральних вистав, концертів, забав та інших імпрез переслати Рідній Школі у Львові, вул. Сикстуська 46, тепер Оборони Львова 12. Вони будуть проголошені у пресі.

Просфори у Львові.

В „МІЩАНСЬКОМУ БРАТСТВІ“.

В минулу неділю „Міщанське Братство“ уладило традиційним звичаєм для своїх членів і запрошених гостей спільну Просфору у своїй просторій, але вже за тісній домівці в Ринку. На це свято прийшло коло 150 осіб. Це незвичайно відрадне явище, що щораз більше львівського українського міщанства гуртується у свому товаристві і приходить на свої свята. Це відрадне явище, що тих, які приходять, не вміщає вже домівка, що їм за тісно. Може недалекий той час, коли „Міщанське Братство“ збудує собі власний дім, в якому приміститься вигідно і свобідно.

Просфору поблагословив Впр. о. крил. **Д. Садовський**, який склав при цій нагоді побажання „Міщанському Братству“ на руки голови Т-ва **д-ра Ст. Біляка.** Голова Т-ва подякував за побажання, просив передати від Т-ва і зібраних привіт **Ексц. Митрополитові** і привитав зібраних гостей, представників установ і преси. Підчас гутірки при свято-вечірних стравах зібрані співали коляди, з якими чергувалися промови. Промовляли **о. прал. Л. Куницький**, який взяв участь у святі і якого зібрані оваційно привитали, і по нім: ред. **М. Таранько** (від Просвіти), проф. **К. Студинський, дир. Радловський** (Центросоюз), заступник голови „Зорі“ **п. М. Галушка**, **м-р Богун** (від Міщанського Союзу Кредитового), ред. **О. Боднарович** (від ред. „Діла“), проф. **А. Березовський, п. З. Решетилович** (від Орґ. У. м. Ль.), дир. **Ковалів** (від С. У. К.), п. **Юськевич**. Свято закінчив промовою д-р Ст. Біляк, який подякував усім за участь у святі. Зібрані відспівали на закінчення національний гимн.

ПРОСФОРА РЕМІСНИЧОЇ МОЛОДІ.

Т-во українських ремісників „Зоря“ і львівська філія Краєвого Т-ва Опіки над молоддю уладили в неділю 5-го лютого ц. р. спільну Просфору для ремісничих термінаторів, на яку прибуло коло 200 осіб ремісничої молоді. На салі панувала своєрідна молодеча атмосфера, в якій мимоволі молодніли представники установ та преси, що знайшлися на тому святі молоді. Коляди та інші пісні, що плили з двох сотень молодих грудей, підбадьорували, додавали сил і віри.

Перше слово сказав до зібраної молоді **о. Лада**, що поблагословив просфору і склав побажання для Т-ва опіки над молоддю на руки пань *Перфецької* і *Бекесевичевої*. Потім промовив голова Т-ва „Зоря“, приятель і опікун молоді **п. М. Стефанівський**, який у своїй гарній і щирій промові дав молоді кілька вказівок на дорогу життя. З черги промовляли проф. **Омелян Терлецький**, ред. **Анатоль Курдидик**, п-ні **Бекесевич**, ред. **Василь Бачинський** (від В-ва „Українська Преса“), п. **Микола Галушка** (від Т-ва „Зоря“), **О. Боднарович** (від ред. „Діла“) і п. **Степан Клак** (від Секції опіки над молоддю). Від молоді сказав гарну промову п. **Грищь Клак**, який при кінці подякував комітетові пань за уладження цього гарного свята, після чого зібрані відспівали комітетові многоліття. Після короткої, але виголошеної з молодечим палом, кінцевої промови п. **Стефанівського** свято закінчилося національним гимном.

Спорт.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ С. Т. УКРАЇНА.

В неділю 5. ц. м. відбулися у Львові при заповненій салі Сокола-Батька Загальні Збори С. Т. Україна. Збори відкрив промовою голова Т-ва дир. **О. Левицький.** Відтак Збори вибрали предсідником п. дир. **Ковалисьхка.** Секретарював п. **М. Дуткевич.** Звідомлення із праці проводу Т-ва відчитав секретар п. Дуткевич, який подав, що Т-во має 5 чинних секцій. Всі ті секції, крім наймолодшої секції спортових гор займають у Львівській Окрузі чільні місця. Минулого року Т-во створило секцію спортових гор, яка приступила до Львівського Союзу Спортових Гор, в якому буде змагатися у копіїці та відбиванні. Крім згаданих секцій, почала вести дорівочну працю жіноча секція, яка ще незорганізована якслід. Членів має Т-во к. 400. С. Т. Україна користувалася площею С.-Б, Чорних, руханковими салями С.-Б. та української державної гімназії. Завдяки жертвенности українських видавництв заложено бібліотеку, з якої користали члени. Якщо йде про матеріяльну сторінку, Т-во не щадило грошей на те, щоб ріжним секціям дати якнайкращий виряд, тренерів, висилати їх на поважніші імпрези та курси (ґалівкарі, наколесники). Крім того Т-ву вдалося сплатити довг, який минулого року давав суму 2.632 зол. до 500 зол. У дійсності той довг ще менший, бо ЛОЗПН та ЛОЗГЛ признав Україні відшкодування за відкликування ріжних імпрез.

Відтак звіти подавали поодинокі референти, а саме секретар, скарбник, господар і провідники: футбольної секції, ґаківкової, боксерської, наколесницької та спортових гор. У скороченні ці звідомлення виглядають так: засідань виділу відбулося 20. До Т-ва прийшло 407 писем, відійшло 575. Всіх приходів було в мин. році 18.588.16 зол., з того імпрези дали 13.127.44 зол., чл. вкл. 1.862.50, жертви 2.394.82 зол. Із важніших розходових позицій слід згадати такі: тренери — 3.562.43, зворот коштів подорожі — 2.540.07, чинш, площі й галі 2.392.70, світло, телефон і радіо 808.24. Рік закінчився біляновою надвишкою 2.500.50 зол. Точніші дані з діяльности поодиноких секцій подамо в черговому числі.

Над звітами розвинулася широка дискусія, в якій брали участь: інж. **Р. Шепарович** говорив про потребу дисципліни в Т-ві, про вплив старших змагунів на молодших. Про почуття обовязку серед змагунів говорив **дир. Я. Колтунюк.** Гостро проти копунів виступав **п. Угрин.** Зновуж п. **Ґоть** брав копунів в оборону й виправдував їх. Справу відносин у футбольній секції, вимоги до футболістів та про невироблення деякої частини футбольної публики говорив **м-р Воробець.** Крім того в дискусії забирали ще слово: пп. **О. Шепарович, Мельник, дир. Чучман, Пазуняк, Пятниця й Ліщинський.** Всі торкалися у своїх словах найпекучіших справ у Товаристві, як дисципліна, вимоги виділу до змагунів і напади змагунів до виділу.

На внесок **дир. Чучмана** Збори вибрали комісію матку в такому складі: **м-р Воробець, м-р Дицьо, ред. Р. Сливка, м-р Харак та інж. Шепарович.** Комісія-матка подала зборам листу нового проводу Товариства. Головою Т-ва вибрали Збори одноголосно при бурхливих оплесках **дир. О. Левицького.** Інших членів виділу, на внесок п. Романця вибирали Збори поодинчо. У склад виділу входять:

Дир. Грещак, дир. Чучман, п. Верхола, п. Терлецький, п. Конашевич, м-р Дицьо Р., п. Дуткевич, п. Вербівський, заст.: ред. Сливка, м-р Харак, інж. Шепарович. Члени Контр. Комісії: дир. Колтунюк, дир. Филипович і дир. Костик.

Збори закінчилися відспіванням нац. гимну.

ҐАКІВКОВІ МИСТЕЦТВА СВІТУ.

Дальші вислідки мист. змагань були такі: **Канада — Голяндія 8:0, Швайцарія — Латвія 12:0, УСА — Італія 5:0, Мадярщина — Бельгія 8:1, Чехословаччина — Латвія 9:0, Італія — Фінляндія 5:2, УСА — Німеччина 4:0, Латвія — Югославія 6:0, Польща — Голяндія 9:0, Канада — Польща 4:0.**

ҐАКІВКА У ЛЬВОВІ.

Лехія — Погонь 3:1 (1:0, 1:0, 1:1). Мист. А-класи

Турнір Погоні: Черні — Лехія 4:2 (3:0, 1:0, 0:2). Драгош Вода (Чернівці) — Погонь 1:1 (0:1, 0:0, 1:0).

БОКСЕРСЬКІ МИСТЕЦТВА ЮНІОРІВ.

Шолдра (У) знокавтував у 3. рунді Міщука з Чорних, Кулик (У) знокавтував у 2 рунді Котлера (Гасмонея). Другого дня Кулик витрав у 1 рунді з Глузьом (Погонь), якого судді здискваліфікували за те, що копнув Кулика.

У фіналі стрінувся Шолдра з Рубільом (Гвязда) та Кулик із Бролікові II. Шолдра переміг у III. рунді свого противника, який піддався. Кулик не вирішив своєї стрічі, одначе судді признали перемогу Броліковi.

Кожний українець, кожна українка і кожна українська установа повинні вважати собі за національний обовязок і найбільшу честь належати до всенароднього Т-ва Рідна Школа мати членську виказку.

Порожня бочка пана Яна з Жовкви.

Дозвольте представити Вам: „Глос Земі Жулкевскей". Так! Є такий. На примірнику, який маємо в руках, написано: „Рок 3". Але ч. 4 з датою 1-го січня 1939. Отже це мабуть четверте число від початку „видавництва", тобто за ті три роки. Отже в цьому четвертому числі — і три попередні ми не мали щастя бачити — явився пан Ян Естеб помістив „статтю" п. н. „Гук порожньої бочки" про... „Закарпатську Русь". Цікаве! Те, чого не зуміли зробити редактори „Слова Народового", „Гоньца Варшавського", навіть „Газети Польскої" не рахуючи багато інших, зробив пан Ян Естеб з Жовкви. Немов Олександер Македонський. Шах і заспокоїв польських політиків і цілу масу польського громадянства. Мовляв: „Маловіри, чого ви злякалися!" Але даймо-ж йому слово. Панові Янові Естебові, докладно кажучи. Не пропускаючи „ніже титли, ніже тії коми".

„Справді важко зрозуміти підстави настроїв, що охопили в останньому часі наше громадянство. Таємничі шепти на вухо, повінь спліток, погані прочуття і вкінці загрозливе „пригадаємо їм рік 1918" свідчили би про якусь загрозу, якусь немовну небезпеку.

„Що нам загрожує? Де і що? Тимчасові інтереси суміжних держав створили тут біля нас, по тім боці Карпат маленький, нужденний, без шляхів і залізниці, рахітичний твір — автономну Закарпатську Русь — твір позбавлений всього, що до життя держави необхідне. Столицею цього смішного елябориту є мала жидівська містина (величини Жовкви) Хуст і так званим „премієром" польський „прогнанець" о. Волошин, ідейний вихованець перемиських оо. Василіян, син церковного дяка зпід Нового Загіря в Сяніччині. — Отож цей Волошин — при допомозі подібних прогнанців — і чехо-словацької жандармерії почав, розуміється за відомом і згодою Праги, творити — всупереч волі руської людности Закарпаття, що під політичним, історичним і господарським оглядом тяготить до Мадярщини — „Самостійну Україну". Багнет, граната, палка і концентраційні табори —оце аргументи, якими Волошин „будить" український нарід з неволі. Руська закарпатська і наша преса, чеське радіо трубить на ввесь світ, що премієр Волошин урядуч, що Хуст — це метрополія, що вся совітська Україна чекає на Волошина і т. д., але і ми і вони здають собі досконало справу з того, на якій тонкій волосинці химерної конюнктури і гри чужих інтересів, висить цей дивний твір разом з урядом і „гвардією". Знаємо ми і вони, кілько гамору, забріханости і крику вимагає замазування правди про стан Закарпаття.

„Факт, що ту 30 кільометрової ширини „кишку", позбавлену всякої політичної і господарської підстави можна втримати тільки великанським зусиллям і найвищим вкладом коштів Німеччини, яка вибрала собі Закарпатську Русь за вихідну підставу до своїх авантурничих плянів на Схід. Кілько то часу, кілько міліярдів треба, щоб машини III. Райху набрали рук і ніг.

„Литвино! Чи це є причина паніки??...

„Алеж ця сама Закарпатська Русь ще вчора була большевицькою базою! Туди йшли шляхи, якими мали плисти орди „червоного царя", окриляючи і шахуючи південно-західні бастіони Річипосполитої. Сьогодні ситуація змінилася. Не большевик на захід, але німець на схід думає робити випади цим „коридориком". Як перше так і тепер історія скінчиться на фантазії. Незломна воля руського люду Закарпаття переможе, не зважаючи на Волошинову палку і блазенські „ляпи" місцевих політиків.

„Лінія польсько-мадярської границі ввесь час актуальна.

„А може панікерам йде не про Русь, але про щось інше? Про знюхання німців з Українцями й утопійні пляни „великої самостійної України", в склад якої мають входити: Мадярщина, Словаччина, Буковина, Бесарабія, Совітська Україна по Кавказ, Урал і т. д. Китай, Японія і що заска...

„Панове панікери! Досить пригадати вам нашу армію і дух Собеських і Пілсудських, що живе в народі. Часи „берестейських договорів", то такі давні часи, що це малощо не прикрий міт, проминулий кошмарний сон. Сьогоднішня Польща, панове панікери, то сила. Сьогоднішня Польща, то не труслива Чехія. Ми маємо віру у свої сили і на випадок чогось зуміємо битися, бо боронитися хочемо і не злякає нас порожня Волошинова бочка, а ваші сплітки і „погані прочуття", панове панікери, то малодушність трусів, яка очевидно йде дуже на руку елементам, що з приводу якоїнебудь дурниці бють у церковні дзвони".

Віримо, що пана Яна Естеба не „злякає порожня Волошинова бочка", але важко нам повірити, щоб жовківська порожня бочка пана Яна Естеба зуміла змінити щонебудь у політиці. Нагадується історія з жабою...

Не забудьте доходи з просфор, театральних вистав, концертів, забав та інших імпрез переслати Рідній Школі у Львові, вул. Сикстуська 46, тепер Оборони Львова 12. Вони будуть проголошені у пресі.

Просфори у Львові.

В „МІЩАНСЬКОМУ БРАТСТВІ".

В минулу неділю „Міщанське Братство" уладило традиційним звичаєм для своїх членів і запрошених гостей спільну Просфору у своїй просторій, але вже за тісній домівці в Ринку. На це свято прийшло коло 150 осіб. Це незвичайно відрадне явище, що щораз більше львівського українського міщанства гуртується у свому товаристві і приходить на свої свята. Це відрадне явище, що тих, які приходять, не вміщає вже домівка, що їм за тісно. Може недалекий той час, коли „Міщанське Братство" збудує собі власний дім, в якому приміститься вигідно і свобідно.

Просфору поблагословив Впр. о. крил. **Д. Садовський**, який склав при цій нагоді побажання „Міщанському Братству" на руки голови Т-ва **д-ра Ст. Біляка**. Голова Т-ва подякував за побажання, просив передати від Т-ва і зібраних привіт **Експ. Митрополитові** і привитав зібраних гостей, представників установ і преси. Підчас гутірки при святовечірних стравах зібрані співали коляди, з якими чергувалися промови. Промовляли **о. прал. Л. Куницький**, який взяв участь у святі і якого зібрані оваційно привитали, і по нім: ред. **М. Таранько** (від Просвіти), проф. **К. Студинський**, **дир. Радловський** (Центросоюз), заступник голови „Зорі" п. **М. Галушка**, **м-р Богун** (від Міщанського Союзу Кредитового), ред. **О. Боднарович** (від ред. „Діла"), проф. **А. Березовський**, **п. З. Решетилович** (від Орг. У. м. Ль.), дир. **Ковалів** (від С. У. К.), **п. Юськевич**. Свято закінчив промовою д-р Ст. Біляк, який подякував усім за участь у святі. Зібрані відспівали на закінчення національний гимн.

ПРОСФОРА РЕМІСНИЧОЇ МОЛОДІ.

Т-во українських ремісників „Зоря" і львівська філія Краєвого Т-ва Опіки над молоддю уладили в неділю 5-го лютого ц. р. спільну Просфору для ремісничих термінаторів, на яку прибуло коло 200 осіб ремісничої молоді. На салі панувала своєрідна молодеча атмосфера, в якій мимоволі молодніли представники установ та преси, що знайшлися на тому святі молоді. Коляди та інші пісні, що плили з двох сотень молодих грудей, підбадьорували, додавали сил і віри.

Перше слово сказав до зібраної молоді **о. Лада**, що поблагословив просфору і склав побажання для Т-ва опіки над молоддю на руки пань Перфецької і Бекесевичевої. Потім промовив голова Т-ва „Зоря", приятель і опікун молоді **п. М. Стефаніовський**, який у своїй гарній і щирій промові дав молоді кілька вказівок на дорогу життя. З черги промовляли проф. **Омелян Терлецький**, ред. **Анатоль Курдидик**, п-ні Бекесевич, ред. **Василь Бачинський** (від В-ва „Українська Преса"), п. **Микола Галушка** (від Т-ва „Зоря"), **О. Боднарович** (від ред. „Діла") і п. **Степан Клак** (від Секції опіки над молоддю). Від молоді сказав гарну промову п. **Гриць Клак**, який при кінці подякував комітетові пань за уладження цього гарного свята, після чого зібрані відспівали комітетові многоліття. Після короткої, але виголошеної з молодечим палом, кінцевої промови п. Стефаніовського свято закінчилося національним гимном.

Спорт.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ С. Т. УКРАЇНА.

В неділю 5. п. м. відбулися у Львові при заповненій салі Сокола-Батька Загальні Збори С. Т. України. Збори відкрив проводом голова Т-ва дир. **О. Левицький**. Відтак Збори вибрали предсідником п. дир. **Ковалиська**. Секретарював п. **М. Дуткевич**. Звідомлення з праці проводу Т-ва відчитав секретар п. Дуткевич, який подав, що Т-во має 5 чинних секцій. Всі ті секції, крім наймолодшої секції спортових гор займають у Львівській Окрузі чільні місця. Минулого року Т-во створило секцію спортових гор, яка приступила до Львівського Союзу Спортових Гор, в якому буде змагатися у копаній та відбиванці. Крім згаданих секцій, почала вести доривочну працю жіноча секція, яка ще незорганізована якслід. Членів має Т-во к. 400. С. Т. Україна користувалося площею С.-Б, Черних, руханковими салями С.-Б. та української державної гімназії. Завдяки жертвенности українських видавництв заложено бібліотеку, з якої користали члени. Якщо йде про матеріяльну сторінку, Т-во не мало грошей на те, щоб різним секціям дати якнайкращий виряд, тренерів, виплати їх на поважніші імпрези та курси (гаківкарі, наколесники). Крім того Т-ву вдалося сплатити довг, який минулого року давав суму 2.632 зол. до 500 зол. У дійсності той довг ще менший, бо ЛОЗПН та ЛОЗГЛ признав Україні відшкодування за відкликування різних імпрез.

Відтак звіти подавали поодинокі референти, а саме секретар, скарбник, господар і провідники: футбольної секції, гаківкової, боксерської, наколесницької та спортових гор. У скороченні ці звідомлення виглядають так: засідань виділу відбулося 20. До Т-ва прийшло 407 писем, відійшло 575. Всіх приходів було в мин. році 18.588.16 зол., а того імпрези дали 13.127.44 зол., чл. вкл. 1.862.50, жертви 2.394.82 зол. Із важніших розходових позицій слід згадати такі: тренери — 3.562.48, зворот коштів подорожі — 2.540.07, винайм площі й залі 2.392.70, світло, телефон і радіо 808.24. Рік замкнувся біляксовою надвишкою 2.509.50 зол. Точніші дані з діяльности поодиноких секцій подамо в черговому числі.

Над звітами розвинулася широка дискусія, в якій брали участь: інж. **Р. Шепарович** говорив про потребу дисципліни в Т-ві, про вплив старших змагунів на молодших. Про почуття обовязку серед змагунів говорив **дир. Я. Колтунюк**. Гостро проти копунів виступив **п. Угрин**. Зновуж п. **Готь** брав копунів в оборону й виправдував їх. Справу відносин у футбольній секції, вимоги до футболістів та про невироблення деякої частини футбольної публики говорив **м-р Воробець**. Крім того в дискусії забирали ще слово: пп. **О. Шепарович, Мельник, дир. Чучман, Пазуняк, Пятниця й Ліщинський**. Всі торкалися у своїх словах найпекучіших справ у Товаристві, як дисципліна, вимоги виділу до змагунів і напади змагунів до виділу.

На внесок **дир. Чучмана** Збори вибрали комісію матку в такому складі: **м-р Воробець, м-р Дицьо, ред. Р. Сливка, м-р Харак та інж. Шепарович**. Комісія-матка подала зборам листу нового проводу Товариства. Головою Т-ва вибрали Збори одноголосно при бурхливих оплесках **дир. О. Левицького**. Інших членів виділу, на внесок п. Романця вибрали Збори поодиноко. У склад виділу входить:

Дир. Грещак, дир. Чучман, п. Верхола, п. Терлецький, п. Конашевич, м-р Дицьо Р., п. Дуткевич, п. Вербівський, заст.: ред. Сливка, м-р Харак, інж. Шепарович. Члени Контр. Комісії: дир. Колтунюк, дир. Филипович і дир. Костик.

Збори закінчилися відспіванням нац. гимну.

ГАКІВКОВІ МИСТЕЦТВА СВІТУ.

Дальші вислідки мист. змагань були такі: **Канада — Голяндія 8:0, Швайцарія — Латвія 12:0, УСА — Італія 5:0, Мадярщина — Бельгія 8:1, Чехословаччина — Латвія 9:0, Італія — Фінляндія 5:2, УСА — Німеччина 4:0, Латвія — Югославія 6:0, Польща — Голяндія 9:0, Канада — Польща 4:0.**

ГАКІВКА У ЛЬВОВІ.

Лехія — Погонь 3:1 (1:0, 1:0, 1:1). Мист. А-кляси.

Турнір Погоні: Черні — Лехія 4:2 (3:0, 1:0, 0:2). Драгош Вода (Чернівці) — Погонь 1:1 (0:1, 0:0, 1:0).

БОКСЕРСЬКІ МИСТЕЦТВА ЮНІОРІВ.

Шолдра (У) знокавтував у 3. рунді Міщука з Черних. Кулик (У) знокавтував у 2 рунді Котляра (Гасмонеї). Другого дня Кулик виграв у 1 рунді з Глушком (Погонь), якого судді здискваліфікували за те, що копнув Кулика.

У фіналі стрінувся Шолдра з Рубільом (Гасмонея) та Кулик із Брозіком II. Шолдра переміг у III. рунді свого противника, який піддався. Кулик не вирішив своєї стрічі, однаке судді признали перемогу Брозікові.

Кожний українець, кожна українка і кожна українська установа повинні вважати собі за національний обовязок і найбільшу честь належати до всенародного Т-ва Рідна Школа мати членську виказку.

Японці не лякаються труднощів.

ТОКІО. В часі буджетової дебати в парляменті міністер закордонних справ Аріта заявив, що він переконаний про те, що Японія сама, без допомоги третьої держави, у вдоволяючий спосіб полагодить китайську справу. Деякі закордонні кола думають — заявив міністер Аріта, — що Японія може втратити військові користи в Китаю через фінансове або господарське заломання. Це чують японці вже від хвилини японського вмаршу до Китаю. Одначе фактичний стан такий, що японські фінансові й господарські чинники є у своїй ділянці самостійні і не мають ніякого впливу на операції в Китаю. Це треба ствердити, щоб не було ніякого сумніву серед чужих держав щодо непохитної волі Японії вести й далі акцію у Східній Азії.

Справджування громадянства румунських жидів.

ЧЕРНІВЦІ. Румунський міністер справедливости Яманді приказав усім судам у краю перевести у прискореному темпі стверджування прав до громадянства жидів, що мешкають у Румунії. До 31. III. ц. р. мають бути готові списи всіх осіб, яким анулюють румунське громадянство.

Новий намісник Буковини.

ЧЕРНІВЦІ. ПАТ. У Чернівцях заіменували новим румунським намісником на Буковину й Сучаву барона Григорія Фльондора. Дотеперішнього намісника д-ра Алексіяну, що в часі свого урядування видав був низку гострих протижидівських розпорядків, перенесли на становище намісника округи Буцеш. Барон Фльондор — це член найвищої ради фронту національного відродження в Румунії та визначний економічний фахівець. Йому довірили м. і. місію репрезентувати Румунію на конференції у справі Дунаю в Будапешті, після чого він виїде до Берліна, щоб там повести переговори у справі господарських взаємин з Німеччиною.

Прогулька німецьких робітників до Японії.

БЕРЛІН. 500 німецьких робітників відбуде ще в цьому році подорож до Японії. Дирекція японських державних залізниць виасигнувала на ту ціль суму 100.000 єнів. Німецькі робітники дістануть білети свобідної їзди та чотиротижневий безплатний побут в Японії.

Д-р Ляй, керівник Німецького Фронту Праці, запросив від себе 500 японських робітників, щоб зложили ревізиту німецьким робітникам у Німеччині.

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС!

Небезпечна збільшення злочинности.

БУДЖЕТ МІНІСТЕРСТВА СПРАВЕДЛИВОСТИ В БУДЖЕТОВІЙ КОМІСІЇ СЕНАТУ.

Дискусію в сенатській буджетовій комісії отворив референт сен. Ґловацький. Він підмітив, що у законодатній праці помітний небезпечний поспіх, з другого боку боку — занадто пиняве викінчування кодифікації. Повінь спеціяльних законів усуває в тінь кодекси. Відношення між судом і прокуратурою не є поправні. **Прокуратура часто занадто посціішно обвинувачує, а це становить не лише особисту кривду для обвинуваченого, але зле впливає на суспільний лад.** Референт торкнувся справи винагороди суддів, урядовців та відтяження суддів від писарських занять. Новий закон про устрій адвокатури дає змогу зменшити скількість жидівських адвокатів.

У Польщі є 70.000 вязнів. Ця цифра вказує на те, що **коли йде про злочинність, відносини в Польщі не є здорові. Сама погроза репресіями не вистарчає** — необхідна співпраця адміністрації.

Сен. **Бішпінґ** ствердив, що закон про усправнення судового поступовання з 21. XI. 1938 р. унеможливив селянам відклик до найвищого суду. Городські суди не дадуть собі ради з огляду на поширення їхньої компетенції; треба збільшити скількість городських суддів, зменшити окружних і апеляційних. Крім того сен. Бішпінґ порушив справу платень та судових оплат державних підприємств. Сен. **Шельонґовська** обговорила збільшення злочинности серед малолітних. Крім того забирали голос сенатори **Будзановський, Барціковський** та **Єндрусік.**

Відповів їм мін. **Грабовський,** який заперечив твердження про дизгармонію між суддівництвом і прокуратурою. Городських судів не думає він редукувати. „Законодатну горячку" спричинюють господарські, суспільні та психічні зміни, на які необхідно реагувати. Найвищий суд був перетяжений, справи лежали в ньому за довго — тому і прийшлося його відтяжити. Треба би збільшити етати суддів, та не дозволяє на це буджет, що мусить у першу чергу заспокоювати потреби оборони держави. При кінці промови мін. Ґрабовський порушив справу гіпотечних писарів і нотарів та питання актів цивільного стану і подружнього права.

—o—

НОВИНКИ

7
Лютий

ВІВТОРОК

Ст. ст. 25. січня 1939.
† Григорія Богослова.
Лат. Ромуальда.
Сонце: схід — 6.51, захід — 16.26.
Місяць: схід — 21.45, захід — 6.33.

Завтра: 8. лютого, Середа
Ст. ст. 26. січня 1939.
Ксенофонта прп.
Лат. Івана з Мати.
Сонце: схід — 6.49, захід — 16.28.
Місяць: схід — 22.59, захід — 9.01

—o—

— **Доцільне вбрання, одна з ділянок домашнього господарства.** Гутірку на таку тему поведе в клюбі „Нової Хати" й „Труду" п. Цьопа Паліїв в понеділок, 6. лютого ц. р. Початок в год. 6.30 веч. — Членам і гостям раді. 308

— **Чи Ви маєте** вже замовлений модель на ревію весняної моди, яка відбудеться 11. лютого н. р. на раўті Т-ва Української Захоронки в салях Народнього Дому і Бесіди при вул. Рутовського ч. 22. В програму равту кромі ревії входить сольо сопранове і барітонове та роздача премій. — По скінченні програми танці. 313

— **Магазин постелі Р. Джала** — Львів, Хорущини 5, поручає ковдри, матраци — перероблює ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. Приймає піря до прання. Тел. 294-81 2820 78-100

— **З якнайкращих шкірок футро** — поручає і виконує у нас тільки Юліян Глушевський — рік оснув. 1928 — Львів, пл. Капітульна 3. I. пов., телефон 254-46 2500 138 - 0

— **Карнаваловий буфет** не обійдеться без смашного індика. Ріжнородні приписи знайдете в новій книжці Ольги Ліщинської „Дріб і личина". Також смашні начинки й відповідні салати. — Коштує 70 сот., з пересилкою 90 сот. Замовляти „Нова Хата", Львів, вул. Костюшка ч. 5. 308

— **Чергові українські авдиції у львівському радіо.** У вівторок 7. ц. м. передаватиме львівське радіо в рямках літературної хвилини (год. 14.30—14.45) гутірку „Малярі-поети", переткану рецитаціями. Виконують гутірку: Ір. Гургулівна і Вол. Ласовський. — У пятницю 10. ц. м. в год. 14.10—14.30 почуємо у виконанні нашої молодої співачки Реми Яросевич „Легкі пісні". — І врешті у вівторок 14. ц. м. в год. 14.00—14.30 передаватиме Львів концерт п. н. „Народні впливи в інструментальній музиці". Концерт, який попередить прелекція, виконають: Галя Левицька-Крушельницька (фортепіян) та Стефа Левицька (скрипка).

Що писало „Діло" 50 років тому.

Середа, 6. лютого 1889.

О. ЙОСИФ БАРВІНСЬКИЙ

парох у Сервирах, брат покійного Володимира, р[едактора] „Діла", письменник, вмер 4-го лютого в Сервирах на серцеву недугу.

„НЕ ПОЧУВАЄМО СЕБЕ ЩАСЛИВІШИМИ ВІД НАШИХ ДІДІВ."

У статті з приводу смерти арх. Рудольфа читаємо:

„Але такої трагічної події, щоби наслідник престолу та ще до того в тих обставинах, що цісаревич Рудольф, сам собі відібрав життя, нема прикладу в історії. Це зберегла історія аж на кінець XIX-го віку, віку „світового болю" і пессимізму, віку Байрона і Шопенгавера. Цей вік нечуваним матеріяльним розвитком і поступом техніки міг би, здається, доставити найбільші вигоди людині, догодити всяким найбільш вирафінованим її забаганкам. Але той вік тим поступом і розвитком і з тими вигодами витончив також наші нерви та зробив їх більш вражливими, і ще в більшій мірі як наші приємности помножив і посилив наші терпіння і болі. Природа все ж тримала взагалі рівновагу, не призначила людям в цьому світі щастя понад якусь границю, але як з одного боку дає більше добра, так з другого дає більше лиха. Не вважаючи на залізниці, телеграфи, телефони, електричне світло, не вважаючи на нашу високу освіту — ми не почуваємось щасливішими від наших дідів, що не знали всіх тих вигід: бо у них був більший спокій душі і серця, менше вразливости на кожну прикрість. А за нашого часу вибраний щастя серед мілйонів і мілйонів — власною рукою задає собі смерть."

— **Т-во Допомоги Вдовам і Сиротам по священниках „Доля"** уладжує у вівторок 7. ц. м. в салях Народнього Дому й Української Бесіди, вул. Рутовського 22 „Традиційний Вечір" при співучасти артистів: Люби Німців, Андрія Поліщука та хору „Студія" під управою проф. М. Колесси. При фортепіяні п-і О. Голинська. По вечорі „Брідж-Дансінґ" під проводом проф. П. Зимака. Одяг візитовий. Початок в год. 8.30 вечором.

— **Відновлення викладів у львівському університеті.** В суботу 4. лютого почалися знову у львівському університеті виклади, що їх ректорат припинив був на кілька днів у звязку зі студентськими авантурами.

— **Курси у справі протилетунської оборони.** У звязку з вправами, що наближаються, відбудуться заповіджені гутірки про способи поведінки і приготування оборонних засобів. Гутірки будуть у днях 6, 7, 9, 10. і 11. лютого ц. р. у годинах від 18. до 19. у школі св. Антонія жіночій і св. Мартина мужеській, а в годинах від 19. до 20-ої у школі Марії Магдалини мужеській і в жовтій салі Технольоґічного Інституту при вул. Буярда 5. Військова влада хоче взяти якнайчисленнішу участь у гутірках.

— **Львівська хроніка.** У мешканні графа Баворовського при вул. Третього Мая вибухла пожежа з причини хибної будови комина. — 12-літня Станислава Борсук так нещасливо посковзнулася, що зломила собі ліву ногу. — Шофер Іван Худеуш наїхав автом при вул. ... на селянські сани. Внаслідок удару ... 12-літня М. Микетюк з Майдану, пов. Городок, впала на брук і сильно потовклася.

— **Вовки роздерли дівчинку.** В лісах ... пов. Дісна тічня вовків напала на 11-літню дівчинку, яка верталася зі школи та роздерла її. Населення домагається, щоб органи влади перевели облаву.

— **Бандитський напад.** В Калуші ... вночі до місцевого купця Срула ... трьох озброєних бандитів, які ... присутніх у хаті та зрабували готівки ... чах коло 350 зол. За напасниками ... погоню.

— **За зневагу жидівської релігії.** У ... ду відбувся процес проти рисівника ... Аджеєвського, який до ... календаря „Самооборони" нарисував образ, ... якому чорт пише талмуд. Проти рисівника ... дуть процес за зневагу жидівської релігії ... ви вці перед судом І. інстанції ...

Японці не лякаються труднощів.

ТОКІО. В часі буджетової дебати в парляменті міністр закордонних справ Аріта заявив, що він переконаний про те, що Японія сама, без допомоги третьої держави, у вдоволяючий спосіб полагодить китайську справу. Деякі закордонні кола думають — заявив міністр Аріта, — що Японія може втратити військові користи в Китаю через фінансеве або господарське заломання. Це чують японці вже від хвилини японського вмаршу до Китаю. Одначе фактичний стан такий, що японські фінансові й господарські чинники є у своїй ділянці самостійні і не мають ніякого впливу на операції в Китаю. Це треба ствердити, щоб не було ніякого сумніву серед чужих держав щодо непохитної волі Японії вести й далі акцію у Східній Азії.

Справджування громадянства румунських жидів.

ЧЕРНІВЦІ. Румунський міністр справедливости Яманді приказав усім судам у краю перевести у прискореному темпі стверджування прав до громадянства жидів, що мешкають у Румунії. До 31. III. ц. р. мають бути готові списи всіх осіб, яким анулюють румунське громадянство.

Новий намісник Буковини.

ЧЕРНІВЦІ. ПАТ. У Чернівцях заіменували новим румунським намісником на Буковину й Сучаву барона Григорія Фльондора. Дотеперішнього намісника д-ра Алексіяну, що в часі свого урядування видав був низку гострих протижидівських розпорядків, перенесли на становище намісника округи Буцеш. Барон Фльондор — це член найвищої ради фронту національного відродження в Румунії та визначний економічний фахівець. Йому довірили м. і. місію репрезентувати Румунію на конференції у справі Дунаю в Будапешті, після чого він виїде до Берліна, щоб там повести переговори у справі господарських взаємин з Німеччиною.

Прогулька німецьких робітників до Японії.

БЕРЛІН. 500 німецьких робітників відбуде ще в цьому році подорож до Японії. Дирекція японських державних залізниць висигнувала на ту ціль суму 100.000 єнів. Німецькі робітники дістануть білети свобідної їзди та чотиротижневий безплатний побут в Японії.

Д-р Ляй, керівник Німецького Фронту Праці, запросив від себе 500 японських робітників, щоб зложили ревізиту німецьким робітникам у Німеччині.

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС!

Небезпечна збільшення злочинности.

БУДЖЕТ МІНІСТЕРСТВА СПРАВЕДЛИВОСТИ В БУДЖЕТОВІЙ КОМІСІЇ СЕНАТУ.

Дискусію в сенатській буджетовій комісії отворив референт сен. Ґловацький. Він підмітив, що у законодатній праці помітний небезпечний поспіх, з другого боку боку — занадто пиняве викінчування кодифікації. Повінь спеціяльних законів усуває в тінь кодекси. Відношення між судом і прокуратурою не є поправні. **Прокуратура часто занадто поспішно обвинувачує, а це становить не лише особисту кривду для обвинуваченого, але зле впливає на суспільний лад.** Референт торкнувся справи винагороди суддів, урядовців та відтяження суддів від писарських занять. Новий закон про устрій адвокатури дає змогу зменшити скількість жидівських адвокатів.

У Польщі є 70.000 вязнів. Ця цифра вказує на те, що **коли йде про злочинність, відносини в Польщі не є здорові. Сама погроза репресіями не вистарчає** — необхідна співпраця адміністрації.

Сен. Бішпінґ ствердив, що закон про усправнення судового поступовання з 21. XI. 1938 р. унеможливив селянам віклик до найвищого суду. Городські суди не далуть собі ради з огляду на поширення їхньої компетенції; треба збільшити скількість городських суддів, зменшити окружних і апеляційних. Крім того сен. Бішпінґ порушив справу платень та судових оплат державних підприємств. Сен. **Шельонговська** обговорила збільшення злочинности серед малолітних. Крім того забирали голос сенатори **Будзановський, Барціковський** та **Єндрусік.**

Відповів їм мін. **Ґрабовський,** який заперечив твердження про дизгармонію між суддівництвом і прокуратурою. Городських судів не думає він редукувати. „Законодатну горячку" спричинюють господарські, суспільні та психічні зміни, на які необхідно реагувати. Найвищий суд був перетяжений, справи лежали в ньому за довго — тому і прийшлося його відтяжити. Треба би збільшити етати суддів, та не дозволяє на це буджет, що мусить у першу чергу заспокоювати потреби оборони держави. При кінці промови мін. Ґрабовський порушив справу гіпотечних писарів і нотарів та питання актів цивільного стану і подружнього права.

—o—

НОВИНКИ

7
Лютий

ВІВТОРОК
Ст. ст. 25. січня 1939.
† Григорія Богослова.
Лат. Ромуальда.
Сонце: схід — 6.51, захід — 16.26.
Місяць: схід — 21.45, захід — 8.38.

Завтра: 8. лютого. Середа.
Ст. ст. 26. січня 1939.
Ксенофонта пре[illegible].
Лат. Івана з Мати.
Сонце: схід — 6.49, захід — 16.28.
Місяць: схід — 22.59, захід — 9.01.

—o—

— **Доцільне кбрання, одна з ділянок домашнього господарства.** Гутірку на таку тему поведе в клюбі „Нової Хати" й „Труду" п. Цьопа Пелліх в понеділок, 6. лютого ц. р. Початок в год. 6-ій веч. — Членам і гостям вступ вільний. 308

— **Чи Ви маєте** вже замовлений модель на ревію весняної моди, яка відбудеться 11. лютого ц. р. на раўті Т-ва Української Захоронки в салях Народного Дому і Бесіди при вул. Рутовського ч. 22. В програму рауту кромі ревії входить соло сопранове і барітонове та роздача премій. — По скінченні програми танці. 313

— **Карнаваловий буфет** не обійдеться без смашного індика. Ріжнородні приписи знайдете в новій книжці Ольги Лішинської „Дріб і дичина". Також смашні начинки й відповідні салати. — Коштує 70 сот., з пересилкою 90 сот. Замовляти „Нова Хата", Львів, вул. Костюшка ч. 5. 308

— **Чергові українські авдиції у львівському радіо.** У вівторок 7. ц. м. передаватиме львівське радіо в рамках літературної хвилини (год. 14.30—14.45) гутірку „Малярі-поети", перетикану рецитаціями. Виконують гутірку: Ір. Гургулівна і Вол. Ласовський. — У пятницю 10. ц. м. в год. 14.10—14.30 почуємо у виконанні нашої молодої співачки Рени Яросевич „Легкі пісні". — І врешті у вівторок 14. ц. м. в год. 14.00—14.30 передаватиме Львів концерт п. н. „Народні впливи в інструментальній музиці". Концерт, який попередить прелекція, виконають: Галя Левицька-Крушельницька (фортеп'ян) та Стефа Левицька (скрипка).

Що писало „Діло" 50 років тому.

Середа, 6. лютого 18[illegible].

О. ЙОСИФ БАРВІНСЬКИЙ

парох у Сервирах, брат покійного Володимира, [illegible] дактора „Діла", письменник, вмер 4-го лютого в Сервирах на серцеву недугу.

„НЕ ПОЧУВАЄМО СЕБЕ ЩАСЛИВІШИМИ ВІД НАШИХ ДІДІВ."

У статті з приводу смерти арх. Рудольфа читаємо:

„Але такої трагічної події, щоби наслідник престолу та ще до того в тих обставинах, що цісаревич Рудольф, сам собі відібрав життя, нема прикладу в історії. Це зберегла історія аж на кінець XIX-го віку, віку „світового болю" і пессимізму, віку Байрона і Шопенгавера. Цей вік нечуваним матеріяльним розвитком і поступом техніки міг би, здається, доставити найбільші вигоди людині, догодити всім її найбільш вирафінованим її забагам. Але той вік з тим поступом і розвитком і з тими вигодами витончив також наші нерви та зробив їх більше вразливими, і ще в більшій мірі як наші приємности помножив і посилив наші терпіння і болі. Природа, яка [illegible] тримала взагалі рівновагу, не призначила людям на цьому світі щастя понад якусь границю, але як з одного боку дає більше добра, так з другого дає більше лиха. Не вважаючи на залізниці, телеграфи, телефони, електричне світло, не вважаючи на нашу високу освіту — ми не почуваємось щасливішими від наших дідів, що не знали всіх тих вигід; бо у них був більший спокій душі і серця, менше вразливости на кожну прикрість. А за нашого часу вибранці щастя серед міліонів і міліонів — власною рукою завдає собі смерть."

— **Т-во Допомоги Вдовам і Сиротам по священниках „Доля"** уладжує у вівторок 7. [illegible] в салях Народнього Дому й Української Бесіди вул. Рутовського 22 „Традиційний Вечір" при співучасти артистів: Люби Німців, Андрія Поліщука та хору „Студія" під управою проф. М. Колесси. При фортепіяні п-і О. Голин[illegible]. По вечорі „Брідж-Дансінг" під проводом проф. П. Знимака. Одяг візитовий. Початок в год. 8.30 вечором.

— **Відновлення викладів у львівському університеті.** В суботу 4. лютого почалися знову у львівському університеті виклади, що їх ректорат припинив був на кілька днів у звязку з студентськими авантурами.

— **Курси у справі протилетунської оборони.** У звязку з вправами, що наближаються, відбудуться заповіджені гутірки про способи [illegible] дінки і приготування оборонних засобів. Гутірки будуть у днях 6, 7, 9, 10. і 11. лютого ц. р. у годинах від 18. до 19. у школі св. Антона жіночій і св. Мартина мужеській, а в годинах від 19. до 20-ої у школі Марії Магдалини мужеській і в жовтій салі Технольогічного Інституту при вул. Булярда 5. Військова влада [illegible] хоче взяти якнайчисленнішу участь у [illegible]ках.

— **Львівська хроніка.** У мешканні [illegible] Третього Мая [illegible] Баворовського при вул. [illegible] пожежа з причини хибної будови комина. [illegible] 12-літня Станислава Борсук так нещасливо [illegible], що зломила собі ліву ногу. — [illegible] кувалася, що [illegible] Іван Худеуш наїхав автом при вул. [illegible] ського на селянські сани. Внаслідок [illegible] літня М. Микетюк з Майдану, пов. [illegible] пала на брук і сильно потовклася.

— **Вовки роздерли дівчинку.** В [illegible] пов. Дісна тічня вовків напала на [illegible] чинку, яка верталася зі школи та роздерла [illegible]. Населення домагається, щоб органи влади [illegible] ревели обламу.

— **Бандитський напад.** В Калуші [illegible] ночі до місцевого купця Срула [illegible] трьох озброєних бандитів, які [illegible] присутніх у хаті та зрабували готівкою [illegible] чах коло 350 зол. За напасниками [illegible] шукає поліція.

— **За зневагу жидівської релігії.** У [illegible] дзу відбувся процес проти рисівника [illegible] Анджеєвського, який до [illegible] дарика „Самооборни" нарисував [illegible] якому чорт пише талмуд. Проти [illegible] дуть процес за зневагу жидівської релігії [illegible] апеляції перед судом І. інстанції [illegible]

прелат Тшецяк, рабін, проф. У. Й. П. д-р Мойсей Шор. Крім того суд вислухав опінію декана теольогічного виділу У. Й. П. у Варшаві. У висліді розправи окружний суд засудив Єнджеєвського на тиждень арешту. Визначену на мин. суботу апеляційну розправу відложили на безрічень, бо оборонець підсудного відбуває тепер військові вправи.

— Припинили кару катові. Апеляційний суд у Варшаві розглядав мин. пятниці справу проти „виконника смертних присудів" — така офіціяльна назва ката Казимира Цукерського — за зневагу урядовця у службі. В однім із почтових урядів у Варшаві Цукерський розмовляв у почтовій телефонічній кабіні та по закінченні розмови відмовився заплатити за вжиття телефону. Коли-ж почтовий урядовець таки домагався оплати, Цукерський не тільки не заплатив, але ще й дошкульно побив урядовця. Окружний суд засудив Цукерського на 8 місяців вязниці, але апеляційний суд був для ката ласкавіший і припинив Цукерському виконання кари.

— Велика сільсько-господарська [illegible] **в Берліні.** Велику сільсько-господарську виставу під назвою „Ґріне Вохе" (Зелений Тиждень) відкрито в Берліні 27-го січня ц. р. й вона потриває до 5-го лютого ц. р. Виставу відкрив у просторих Авсштеллюнґсгаль-ен провідник німецького селянства й міністр хліборобства Дарре у присутності ще кількох міністрів, багатьох державних достойників та понад півтора тисячі гостей. Завдання вистави: поінформувати найширші кола про стан, завдання і значіння хліборобства та селянства, вдержати звязок між селом і містом, між хліборобом, робітником та урядовцем. Виставу оглядають тисячі німців із правдивою гордістю, чужинці з подивом.

— Княжна Юліянна знову сподіється нащадка. Голяндські часописи містять урядовий комунікат, що голяндська наслідниця престолу княжна Юліянна сподіється нащадка у другій половині серпня ц. р.

— Дива природи. Одночасно, як у цілій Румунії завернула зима з дуже сильними морозами і сніговіями, в місцевости Балчик над Чорним Морем є дуже тепло, наче в часі літа. Толоки вкрились весняними квітками, зазеленіла буйна трава. На днях пройшла над Балчиком літня буря з громами та лискавками, що тривала шість хвилин.

З кіна.

КІНО „КОПЕРНИК": „АЛЯРМ".

Перед відїздом двох кораблів у далеку подорож серед бійки двох моряків гине один громадянин. Слідство йде довго. Корабельні старшини міжнародного кружляка — француз, англієць та німець — кожний обороняє своїх земляків вважаючи, що вони невинні. Серед дружнього товариського обіду вони пересварюються так, що припиняють товариські взаємини. Виновника злочину відкривають: це капітан корабля, що втікає вперед і везе контрабанду. Міжнародній озброєний корабель має його зупинити серед моря та заарештувати. Злочинець-капітан, що везе небезпечний ґаз не дає себе задержати навіть загрозою обстрілу. Корабель, що має наступати, знає, які наслідки має ґаз небезпечний на морі для кораблів і людей на просторі кількасот кільометрів. Злочинець з помсти випускає цей ґаз, хоч сам гине від нього. Тепер старшини починають по геройськи ратувати загрожений третій корабель із пасажирами, де находяться теж жінка та синок командира міжнародного кружляка. Фільма показує геройство моряків і їх розуміння солідарности в небезпеці; представники трьох націй проявляють поливугідну жертвоздатність. Після хвилин небезпеки та жаху — геппіенд.

Посмертна згадка.

✝ Посмертні згадки.

ОЛЬГА АНТОНІНА ЧУБАТОВА.

Ольга Антоніна Чубатова, дружина міського ветеринарійного лікаря в Дрогобичі, померла 11. січня ц. р.

За час своєї суспільної діяльности Покійна була головою Жіночої Громади й Української Захоронки в Дрогобичі, а надто членом Повітового Народнього Комітету і членом виділу Кружка „Рідної Школи". На тих становищах та в своїх взаєминах з людьми визначалася [illegible] прикметами серця. В усяких [illegible] виявляла позицію і безвзглядну [illegible], не було в ній тіни нехіті до когонебудь,

мала небуденний дар вирозумілости, вибачливости і доброзичливости для кожного. У своїй праці й усіх своїх ділах була скінчено точна й обовязкова. Кожне її діло навіть у його скромній скалі мало знамя скінчености і досконалости. Була, як рідко буває, опанована, зрівноважена, все погідна і привітна для всіх, що її оточували.

Поза своєю громадянською працею творила багато доброго тим, що її помочі потребували, так, що її смерть була болючим ударом не тільки для її рідні і приятелів, але також для всіх, що її знали.

Своєму чоловікові була найкращим товаришем, уміла спільно нести життєвий труд і сповняла йому життя радістю і ясністю.

Вічна Їй Память!

СОФІЯ З ВЕНГРИНОВИЧІВ КОТИС

упокоїлася в Бозі дня 30. січня ц. р. в 52. році життя. Була це людина ввічлива й добра і тому зеднувала собі всюди любов і пошану. Також у Річиці, де вже недовго прожила, лишила по собі великий жаль і смуток у всіх. Похорон відбувся у Річиці 1. лютого ц. р. В. Їй П.!

—o—

Дописи.

РАДЕХІВ.

Свято Богоявлення. Цьогорічне Йорданське Свято в Радехові випало гарніше і величавіше, ніж попередніми роками. Після богослуження, яке відправив о. радн. Михайло Зінкевич, вирушив з місцевої церкви величавий зорганізований похід на річку Острівку, ведений о. парохом та о. М. Ходаном. У поході взяли участь всі вірні Радехова, представники установ, жіноцтво згуртоване в „Союзі Українок" у народній ноші з прапором, а також члени „Лугу" в однострояx з палицями в числі 80 осіб, дута орхестра Філії „Просвіти" під управою п. Мартина Сеницького і хор. Увесь час орхестра грала коляди і співав хор під управою дир. Пігонича. По водосвятті о. парох покропив свяченою водою маси вірних і відспівано молитву „Боже Великий Єдиний", після чого вірні вернулися знову в зорганізованих рядах до церкви. Ввесь час панував взірцевий порядок.

Просфора в Товаристві „Луг". Традиційна просфора в Товаристві „Луг" у Радехові уладжена в неділю 22. м. м., згуртувала все чільніше громадянство Радехова, представників установ і всіх членів, разом у числі к. 150 осіб. Посвячення просфори доконав о. парох М. Зінкевич і зложив сердечні побажання Товариству та всім учасникам на руки голови „Пов. Лугу" Михайла Панасюка. Після нього голова місцевого „Лугу" п. Михайло Сухнальний поділився з присутніми просфорою, привітавши всіх щирим побажанням. Потім товариство засіло до спільної вечері, яку переплітано колядками. Пригравала теж орхестра Філії „Просвіти". Підчас вечері д-р Роман Мотлюк зложив побажання від усіх установ Радехова та апелював до молоді, згуртованої в „Лузі", щоб над усе мала на увазі послух і дисципліну. З нагоди роковин 22. січня проф. Островський Володимир підчас вечері виголосив гарно опрацьований реферат, згадавши в нім про всі моменти з нашої історії. П. Славка Лотоцька віддеклямувала після реферату вірш „22. січня". „Луг" у Радехові під проводом п. Михайла Сухнальського розвивається гарно, згуртував уже велику скількість умундурованих членів і тішиться серед громадянства симпатією, якої доказом була величава просфора, що залишила по собі гарний спомин між учасниками.

Повітова виборча нарада. На день 29. січня скликав Повітовий Народній Комітет У. Н. Д. О. в Радехові повітову нараду в справі самоуправних виборів. На нараду прибули представники 25 громад повіту в числі к. 400 осіб, 7 священиків і багато громадян з Радехова. Нараду відкрив у заступстві хорого голови П. Н. К. д-ра Созанського секретар П. Н. К. Михайло Панасюк, опісля вибрано президію в особах о. декана Дмитра Шулі, пароха Стоянова, Гриця Сарчука, господаря з Ордова і Мирона Ляшка, господаря з Радехова. Секретарював п. Льонгин Марків з Радехова. Двогодинний реферат зі звідомленням з дотеперішньої діяльности У. Н. Р. і про громадські вибори виголосив посол д-р Степан Біляк, який пояснив основно постанови виборчої ординації і представив вагу виборів. По оживленій дискусії, в якій забирали слово: д-р Роман Мотлюк з Радехова, о. Василь Данилович з Павлова, Петро Няюк з Холоєва, Михайло Панасюк з Радехова, Василь Мандрига з Топорова, Ілько Нижник і Степан Демчук з Холоєва, Петро Марків з Дмитрова і Пилип Проць з Перастина, всі присутні на внесок п. Гриця Сарчука з Ордова і провідника зборів о. Дмитра Шулі рішили одноголосно висловити признання і довіря партії У. Н. Р. і взяти масову участь у самоуправних виборах однопостайним фронтом. Керму виборчою акцією повірено президії П. Н. К. в Радехові. Нараду закінчено відспіванням нац. гимну.

ПЕРЕВОРЩИНА.

Академія з нагоди 950-ліття хрещення України в Миротині. Переворськ, повітове місто, лежить на захід від Сяну, на магістралі Львів—Краків. До року 1387 це місто було давн., чисто українським селом і називалося Переворсько (наші люди кажуть тут: Переворськ). До того часу Перемиська Земля, до якої належала також Переворщина, була з малими перервами під пануванням українських князів. У 1387 році король Ягайло після перемоги під Стубном коло Ярослава прогнав з цих земель мадярів, що були заняли ці землі. За заслуги при прогнанні мадярів сандомирський воєвода Ян з Тарнова дістав від Короля великі добра переворські і ярославські з титулом старости Руси. Дня 6. липня 1394 року за згодою короля Ягайла Ян з Тарнова переміняв село Переворсько на містечко і того самого року уфундував римо-католицький костел. Згідно з переказом церкву, яка там вже була, перенесли до села Грязки (Grzęska). Отже з приходом на ці землі нових панів і латинського духовенства почалася латинізація, а з нею і польонізація мешканців, яка триває ще й досі. По 550 роках переворський повіт уже майже чисто польський. Розсіяні тут і там наші нечисленні церкви, збережені по закамарках костелів наші св. ікони, назви й устні перекази є свідками, що на цій землі перед ягайлонською унією були ми зі своїм східнім обрядом і нашою старою культурою. Таким місцем українських старинних памяток є м. ін. костел у Манастирі та в Новосельцях. На хорах костела в Новосельцях можна знайти чимало церковних ікон, а дуже гарний, старовинний образ Матери Божої в українсько-східньому стилі пишається там коло головного престола. Наш обряд, усунений вже в давнині з міста Переворська на сусідні села до Грязки і Миротина 6—7 км. поза місто, при дуже сильному наступі і слабому й недбалому відпорі наших священичих кол стратив у часі світової війни в селі Грязка останніх вірних греко-католицького обряду. В Миротині, осідку пароха, вірні зберегли ще й досі свій прадідний обряд. По війні прийшли нові, молоді священики, внесли нові методи праці. Повіяло новим релігійним духом. Релігійне життя оживилося. Знайшлися гроші на віднову церкви, на помалювання іконостасу, на нові бічні престоли в українському стилі тощо. Вірні, хоч їх намагаються винародовити, тримаються свого маленького стада, коли мають доброго пастиря. Зов крови велить їм любити свій прадідівський обряд, свою рідну, малу церковцю, бо зі стін її, з кожної святої ікони промовляє до них краса й велич нашого минулого, надія і віра в краще майбутнє. Дня 1. січня ц. р. заходом пароха о. Мостюка відсвятковано в церкві в Миротині дуже торжественно ювілей 950-ліття хрещення України. До полудня відправлено Службу Божу, на якій дуже багато вірних приступило до св. Причастія. Академія відбулася пополудні при вщерть виповненій церкві. Академію попередив молебень до Серця Христового, відтак посвячення ювілейного образу хрещення України св. Володимиром Великим у 988 р. Програма академії складалася з таких точок: 1) „Святий Великий Володимире" (хор), 2) Передмова, 3) Кант хрещенню (хор), 4) „Надежда і предстательство" (діточий хор), 5) Деклямація, 6) Страшний суд (хор), 7) Кант св. Миколаю (хор), 8) Реферат, 9) „Через поле (хор), 10) З нами Бог (деклямація), 11) З „нами Бог" (дитячий хор), 12) Нині отпущаєши" (хор). Академію закінчено пісенею „Боже Великий" і католицьким гимном „О спомагай нас". В академії брали участь 2 хори: з Кречович і з Миротина. Диригував о. Мостюк. Всі пісні випали дуже добре, деякі, головно пісня „Страшний суд" і „Через поле" зробили на присутніх, які тут на заході українських хорів не чують, велике вражіння і викликали захоплення. Також подобалися деклямації дівчини і хлопця, які були одягнені в український народній одяг і деклямували перший раз у житті по українськи, бо в хаті вони вживають вже польської мови. — **Автохтон**

—o—

Нові книжки і журнали.

SPRAWOZDANIE z działalności Lwowskiej Izby Rolniczej. Rok budżetowy 1937/38. Wydawnictwo Lwowskiej Izby Rolniczej. Lwów, 1938.

[illegible] Тщеняк, рабін, проф. У. Й. П. д-р Мойсей Шор. Крім того суд вислухав опінію декана теольогічного виділу У. Й. П. у Варшаві. У висліді розправи окружний суд засудив Єнджеєвського на тиждень арешту. Визначену на мин. суботу апеляційну розправу відложили на безречень, бо оборонець підсудного відбуває тепер військові вправи.

— Припинили кару катові. Апеляційний суд у Варшаві розглядав мин. пятниці справу про-ти „виконника смертних присудів" — така офіційна назва ката Казимира Цукерського — за зневагу урядовця у службі. В однім із почтових урядів у Варшаві Цукерський розмовляв у почтовій телефонічній кабіні та по закінченні розмови відмовився заплатити за вжиття телефону. Коли-ж почтовий урядовець таки домагався оплати, Цукерський не тільки не заплатив, але ще й дошкульно побив урядовця. Окружний суд засудив Цукерського на 8 місяців вязниці, але апеляційний суд був для ката лагідніший і припинив Цукерському виконання кари.

— Велика сільсько-господарська [illegible] в Берліні. Велику сільсько-господарську виставу під назвою „Ґріне Вохе" (Зелений Тиждень) відкрито в Берліні 27-го січня ц. р. й вона потриває до 5-го лютого ц. р. Виставу відкрив у просторих Авсштеллюнґсгал-ях провідник німецького селянства й міністр хліборобства Дарре у присутності ще кількох міністрів, багатьох державних достойників та понад півтора тисячі гостей. Завдання вистави: поінформувати найширші кола про стан, завдання і значіння хліборобства та селянства, вдержати звязок між селом і містом, між хліборобом, робітником та урядовцем. Виставу оглядають тисячі німців із правдивою горлістю, чужинці з по[illegible]

— Княжна Юліянна знову сподіється нащадка. Голяндські часописи містять урядовий комунікат, що голяндська наслідниця престолу княжна Юліянна сподіється нащадка у другій половині серпня ц. р.

— Дива природи. Одночасно, як у цілій Румунії завернула зима з дуже сильними морозами і снігові[я]ми, в місцевости Балчик над Чорним Морем є дуже тепло, наче в часі літа. Толоки вкрились весняними квітками, зазеленіла [illegible] трава. На днях пройшла над Балчиком [illegible] буря з громами та лискавками, що тревожно [illegible] хвилини.

З кіна.

КІНО „КОПЕРНИК": „АЛЯРМ".

Перед відїздом двох кораблів у далеку подорож серед бійки моряків гине один громадянин. Слідство йде довго. Корабельні старшини міжнародного кружляка — француз, англієць та німець — кожний обороняє своїх земляків [illegible], що вони невинні. Серед дружнього товариського обіду вони пересварюються так, що припиняють товариські взаємини. Випадково злочину відкривають: це капітан корабля, що втікає вперед і везе контрабанду. Міжнародній озброєний корабель має його зупинити серед моря та заарештувати. Злочинець-капітан, що везе небезпечний ґаз не дає себе залякати навіть загрозою обстрілу. Корабель, що має наступати, знає, які наслідки має [illegible] небезпечний на морі для кораблів і людей на просторі кількасот кільометрів. Злочинець [illegible] випускає цей газ, хоч сам гине від нього. Тепер старшини починають по геройськи рятувати загрожений третій корабель із [illegible], де находяться теж жінка та синок [illegible] міжнародного кружляка. Фільма [illegible] геройство моряків і їх розуміння солідарности в небезпеці; представники трьох націй проявляють полиублену жертвоздатність. [illegible] хвилин небезпеки та жаху — геппі-енд. [illegible] згадка.

Посмертні згадки.

ОЛЬГА АНТОНІНА ЧУБАТОВА.

Ольга Антоніна Чубатова, дружина міського ветеринарійного лікаря в Дрогобичі, померла 11. січня ц. р.

За час своєї суспільної діяльности Покійна була головою Жіночої Громади й Української [illegible] в Дрогобичі, в далто членом Повітового Народнього Комітету і членом виділу [illegible] „Рідної Школи". На тих становищах та [illegible] свою [illegible] з людьми відзначалася [illegible] [illegible] [illegible] позу і бізнесу режиму [illegible] не було в ній тіни нехіті до когонебудь,

мала небуденний дар вирозумілости, вибачливости і доброзичливости для кожного. У своїй праці й усіх своїх ділах була скінчено точна й обовязкова. Кожне її діло навіть у його скромній скалі мало знамя скінчености і досконалости. Була, як рідко буває, опанована, зрівноважена, все погідна і привітна для всіх, що її оточували.

Поза своєю громадянською працею творила багато доброго тим, що її помочі потребували, так, що її смерть була болючим ударом не тільки для її рідні і приятелів, але також для всіх, що її знали.

Свому чоловікові була найкращим товаришем, уміла спільно нести життєвий труд і споювала йому життя радістю і ясністю.

Вічна Їй Память!

СОФІЯ З ВЕНГРИНОВИЧІВ КОТИС

упокоїлася в Бозі дня 30. січня ц. р. в 52. році життя. Була це людина ввічлива й добра і тому зєднувала собі всюди любов і пошану. Також у Річиці, де вже недовго прожила, лишила по собі великий жаль і смуток у всіх. Похорон відбувся у Річиці 1. лютого ц. р. В. Її П.!

—o—

Дописи.

РАДЕХІВ.

Свято Богоявлення. Цьогорічне Йорданське Свято в Радехові випало гарніше і величавіше, ніж попередніх років. Після богослуження, яке відправив о. радн. Михайло Зінкевич, вирушив з місцевої церкви величавий зорганізований похід на річку Острівку, ведений о. парохом та о. М. Ходаном. У поході взяли участь всі вірні Радехова, представники установ, жіноцтво згуртоване в „Союзі Українок" у народній ноші з прапором, а також члени „Лугу" в одностроях з палицями в числі 80 осіб, дута орхестра Філії „Просвіти" під управою п. Мартина Свищівського і хор. Увесь час орхестра грала коляди і співав хор під управою дир. Пігошія. По посвяченні о. парох покропив свяченою водою маси вірних і відспівано молитву „Боже Великий Єдиний", після того вірні вернулися знову в зорганізованих рядах до церкви. Ввесь час панував взірцевий порядок.

Проскура в Товаристві „Луг". Традиційна проскура в Товаристві „Луг" у Радехові уладжена в неділю 22. м. м., згуртувала все тільніше громадянство Радехова, представників установ і всіх членів, разом у числі к. 150 осіб. Посвячення проскури доконав о. парох М. Зінкевич і зложив сердечні побажання Товариству та всім учасникам на руки голови „Пов. Лугу" Михайла Папасюка. Після цього голова місцевого „Лугу" п. Михайло Сухацький поділився з присутніми проскурою, привітавши всіх щирим побажанням. Потім товариство засіло до спільної вечері, яку переплітано колядами. Пригравала теж орхестра Філії „Просвіти". Підчас вечері д-р Роман Мотюк зложив побажання від усіх установ Радехова та апелював до молоді, згуртованої в „Лузі", щоб мали усе мала на увазі послух і дисципліну. З нагоди роковин 22. січня проф. Островський Володимир підчас вечері виголосив гарно опрацьований реферат, згадавши в нім про деякі моменти з нашої історії. П. Славка Лотоцька віддеклямувала після реферату вірш „22 січня". „Луг" у Радехові під проводом п. Михайла Сухацького розвивається гарно, згуртував уже велику скількість умундурованих членів і тішиться серед громадянства симпатією, якої доказом була величава проскура, що залишила по собі гарний спомин між учасниками.

Повітова виборча нарада. На день 29. січня скликав Повітовий Народній Комітет У. Н. Д. О. в Радехові повітову нараду в справі самоуправних виборів. На нараду прибули представники 41 громад повіту в числі к. 400 осіб, 7 священиків і багато громадян з Радехова. Нараду відкрив у заступстві хорого голови П. Н. К. [illegible] секретар П. Н. К. Михайло Папасюк. Потім вибрано президію в особах о. декана Дмитра Шуля, пароха Оглядова, Гриця Сарчука, господаря з Ордова і Мирона Лешка, господаря з Радехова. Секретарював п. Львигин Марків з Радехова. Двогодинний реферат зі звідомленням з дотеперішньої діяльности У. П. Р. і про громадські вибори виголосив посол д-р Степан Біляк, який пояснив основно постанови виборчої ординації і представив вагу виборів. По оживленій дискусії, в якій забирали слово: д-р Роман Мотюк з Радехова, о. Василь Давидович з Павлова, Петро Ни[illegible] з Холоєва, Михайло Папасюк з Радехова, Василь Мандрига з Топорова, Ілько Никон і Степан Демчук з Холоєва, Петро Марків з Дмитрова і Палій Проць з Перетина, всі присутні на внесок п. Гриця Сарчука з Ордова і провідника зборів о. Дмитра Шуля рішили однозгідно висловити признання і довіря нашій У. П. Р. і взяти масову участь у самоуправних виборах одностайним фронтом. Керму виборчою акцією повірено президії П. Н. К. в Радехові. Наради закінчено відспіванням нац. гимну.

ПЕРЕВОРЩИНА.

Академія з нагоди 950-ліття хрещення України в Миротині. Переворськ, повітове місто, лежить на захід від Сяну, на маґістралі Львів—Краків. До року 1387 це місто було виключно українським селом і називалося Переворсько (наші люди кажуть тут: Переворськ). До того часу Перемиська Земля, до якої належала також Переворщина, була з малими перервами під панування українських князів. У 1387 році король Ягайло після перемоги під Стубном коло Ярослава прогнав з цих земель мадярів, що були заняли ці землі. За заслуги при проганні мадярів сандомирський воєвода Ян з Тарнова дістав від Короля великі добра переворські і ярославські з титулом старости Руси. Дня 6. липня 1394 року за згодою короля Ягайла Ян з Тарнова переміняє село Переворсько на містечко і того самого року уфундував римо-католицький костел. Згідно з переказом церкву, яка там вже була, перенесли до села Ґрязки (Grzęska). Отже з приходом на ці землі нових панів і латинського духовенства почалася латинізація, а з нею і польонізація місцевих, яка триває ще й досі. По 550 роках переворський повіт уже майже чисто польський. Розкинені тут і там наші нечисленні церкви, збережені по закамарках костелів наші св. ікони, наші й устні перекази є свідками, що на цій землі перед ягайлонською унією були ми зі своїм східнім обрядом і нашою старою культурою. Таким місцем українських старинних памяток є м. ін. костел у Манастирі та в Новосільцях. На хорах костела в Новосільцях можна знайти чимало первісних ікон, а дуже гарний, старовинний образ Матери Божої в українсько-східньому стилі міниться там коло головного престола. Наш обряд, усунений вже в давнині з міста Переворська на сусідні села до Ґрязок і Миротина 6—7 км. поза місто, при дуже сильному наступі і слабому й невдарному відпорі наших священичих кол страгів у часі світової війни в селі Ґрязка останніх вірних греко-католицького обряду. В Миротині, осідку пароха, вірні зберегли ще й досі свій прадідний обряд. По війні прийшли нові, молоді священики, внесли нові методи праці. Повіяло новим релігійним духом. Релігійне життя оживилося. Знайшлися гроші на віднову церкви, на помалювання іконостасу, на нові бічні престоли в українському стилі тощо. Вірні, хоч їх намагаються винародовити, тримаються свого маленького отамана, бо мають доброго пастиря. Зо всіх сил вчить їх любити свій прадідівський обряд, свою рідну, малу церковцю, бо зі стін її, з кожної святої ікони промовляє до них слава й велич нашого минулого, надія і віра в краще майбутнє. Дня 1. січня ц. р. заходом пароха о. Мостюка відсвятковано в церкві в Миротині дуже торжественно ювилей 950-ліття хрещення України. По полудни відправлено Службу Божу, на якій дуже багато вірних приступило до св. Причастя. Академія відбулася пополудні при вщерть виповненій церкві. Академію попередив молебень до Серця Христового, відтак посвячення ювилейного образу хрещення України св. Володимиром Великим у 988 р. Програма академії складалася з таких точок: 1) „Святий Великий Володимире" (хор), 2) Передмова, 3) Кант хрещення (хор), 4) „Надежда і предстательство" (діточий хор), 5) Деклямація, 6) Страшний суд (хор), 7) Кант св. Миколаю (хор), 8) Реферат, 9) „Через поле (хор), 10) З нами Бог (деклямація), 11) З „нами Бог" (дитячий хор), 12) Наш отпущення" (хор). Академію закінчено піснею „Боже Великий" і католицьким гимном „О сповитий нас". В академії брали участь 2 хори: з Ґрязок і з Миротина. Диригував о. Мостюк. Всі пісні випали дуже добре, деякі, головно пісні „Страшний суд" і „Через поле" зробили на присутніх, які тут на забаві українських хорів не чують, велике вражіння і викликали захоплення. Також подобалися деклямації дітчини і хлопців, які були одягнені в українській народній ноші і деклямували перший раз у житті по українськи, бо й в хаті вони вживають вже польської мови. — Антектон

—o—

Нові [illegible]

SPRAWOZDANIE z działalności Lwowskiej Izby Rolniczej. Rok budżetowy 1937/38. Wydawnictwo Lwowskiej Izby Rolniczej. Lwów 1938.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Театр.

Понеділок 6. II. год. 6. веч. „Тартюф."

Вівторок 7. II. год. 7.30 веч. „Іван".

Середа 8. II. год. 7.30 веч. „Пані Посе-сова".

Театр Рімнородностей.

Понеділок 6. II., вівторок 7. II. і середа 8. II. театр нечинний.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

ЛЬВІВ-ЛИЧАКІВ:
6. II. Невольник.
7. II. Гетьман Полуботок.
Білети на пополудневу виставу у Львові в Союзному Базарі.

Український Театр ім. І. Котляревського:

СТАНИСЛАВІВ:
6. II. Маруся Богуславка.
7. II. Найвірніший чоловік.
8. II. Цариця Грузії.
9. II. ? ? ?
10. II. Кирка з Льолею.
11. II. Зоря над Почаєвом.
Для 11. II гратиме театр у Ямниці і Черніїві.

Український театр Йосифа Стадника (сеніора).

БУСЬК:
6. II. Сюсі.
7. II. Сюсі (2. раз).
8. II. Хам.
9. II. Казка старого млина.
Потім театр іде до Глиниц.

КІНА.

АМПІР: „Жінка лялька" з Люїзою Райнер.
АПОЛЬО: „100 днів Наполеона".
АТЛЯНТИК: „Брехня Христини".
БАЛТИК: „Еспанський метелик".
ВАНДА: „Буревій", „Двобій жінок".
ГРАЖИНА: „Циганські романси".
ЕВРОПА: „Конфлікт".
КАСІНО: Норма Шірер як „Марія Антоанета".
КОПЕРНИК: „Алярм" і кольорова гротеска „Концерт у джунглі".
МАРУСЕНЬКА: „Невбучне серце".
МЕТРО: „Десятьох із Павяка".
МІРАЖ: „Гегенна".
МУЗА: „Пригоди Томи Соєра".
ПАКС: „Весілля" Вальта Діснея.
ПАЛЯС: „Люди за мрякою".
РАЙ: „Професор Вільчур".
РІЯЛЬТО: „Чужим вступ заборонений".
РОКСІ: „Коли засяють зірки".
СВІТ: „Ставка на життя", „Тітка Карла".
СВЯТОВИД: „Роза", „Мисливий півночі".
СТИЛЕВЕ: „У пристані жде дівчина" та ревія.
ТОН: „Шалений хлопець", „Пригоди в Шангаю".
УТІХА: „Помста Тарзана" і ревія.
ХИМЕРА: „Голос матері" Вен. Джілі.

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська)
„Стирія".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Понеділок, 6. лютого 1939.

7.00 Ранішній динник, 7.15 Зі Закопаного, 7.20 Комунікат протилетунської оборони, 7.25 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Танц. музика з пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Для шкіл: „Білі пальці та білі зуби" гутірка для молодших дітей, 11.15 Капелі та хори з пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авд., 13.00 Для купців: Чому купець повинен належати до організації, Умовини успіху детайлічної крамниці, 13.20 Бетовен, авд. для гімназій, 14.00 Концерт бажань, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Іди на дешевих і на книжці, авд. для молоді, 15.20 Орх., 16.00 Пополудневий динник, 16.08 Господарські вістки, 16.20 Про фільософію, 16.25 Танц. музика, 17.20 Великі столиці Европи: Париж, 17.55 Шлеські пісні, 18.00 Комунікати протилетунської оборони, 18.05 Із ботанічній робітні, 18.20 Актуальність, 18.30 Орхестра мандолін, 19.00 Зі Закопаного, 19.15 Воєнна звх., 19.45 Розр. концерт, орх., спів, форт., 20.40 Веч. динник, метеор. вістки, спорт, 21.00 Концерт камер. музики, 21.40 Літературні новини, 22.00 Спортові вістки, 22.05 Львівські пригоди Севастіяна Петрицій, 22.20 Погасаючі воєнно, гр. пл., 23.00 Ост. вістки, 23.03 Зі Закопаного, 23.05 Комунікати протилетунської оборони, 23.08 Закінчення програми.

Скорочений сирий білянс Земельного Банку Гіпотечного С. А. у Львові

в дні 31. грудня 1938 р.

Чинний стан: Каса і суми до диспозиції 551.234.08. Среброві білети. — Заграничні валюти 597.44. Цінні папери 71.666.15. Цінні папери загр. рез. фонду 139.758.48. Консорціяльні уділи 45.514.50. Краєві банки 131.739.83. Заграничні банки 85.50. Здисконт. векслі 1,811.232.82. Протести 1,135.293.05 Кредити в біж. р-ках 498.430.81. Терміновї позички 5,282.863.54. Кредити акцепт. і рембурс.— Належ. з-ітрансак.дев. за термін. і репорт. — Недвижимости 698.738.81. Ріжні р-ки 740.038.14. Довготермін. гіпот. позички 186.428.63. Відсотки, провізії і ріжні зиски 331.165.05. — Білянсова сума 11,624.786.83. Довжники за уділени гарантії 26.400. — Інкасо 90.063.21.

Довжний стан: Акційний капітал 5,000.000. — Резервові капітали 282.561.67. Амортизаційний фонд 176.103.61. Вклади 2,605.451.97. Біжучі р-ки 296.737.81. Ріжні негайно платні зобовязання 96.554.48. Краєві банки 500.000. — Заграничні банки 1.429.75. Реєсконт векслів 712.192.37. Дисконт акцептів Акцепт. Банку 731.388. Застав вальорів —. Гіпотечні вірителі —. Зобовязання з титулу кредитів акцепт. і рембурс. —. Зобовязання за трансакції девіз. н/термін. і репорт. —. Ріжні рахунки 622.747.50. Заставні листи 186.428.63. Відсотки, провізії і ріжні зиски 413.388.04. — Білянсова сума 11,624.786.83. Зобовязання з титулу уділених гарантій 26.400. — Ріжні за інкасо 90.063.21.

Вівторок, 7. лютого 1939.

7.00 Ранішній динник, 7.15 Зі Закопаного, 7.20 Комунікати протилетунської оборони, 7.25 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Орх., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Для шкіл: У шлюсарській варстаті, репортаж для старших дітей, 11.15 „Казки" з гр. пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авд., 14.00 Серед жінок: Жінка та дещета, Пісні у вик. М. Деметрович, мецосопран у супр. форт., **14.30 Малярі — українські поети, в українській мові виголосить Ірина Ґурґула**, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Гутірка Старого Доктора для молоді: Добра та зла веселість, 15.15 Технічна скринька, 15.30 Музика сальон. орх., 16.00 Пополудневий динник, 16.08 Господарські вістки, 16.20 Фін.-госп. актуалії, 16.30 Танц. музика; у перерві в год. 16.50 Вчимося лічити, 17.20 Гутірка про лося, 17.30 З піснею по краю, 17.50 Пісні совгарських містечок Европи, 18.00 Комунікати протилетунської оборони, 18.05 Програмова резерва, 18.15 Для села: Гутірка інж. М. Задвірного: Чи природні навози можна заступити штучними, кооперативна хвилина, 18.30 Для робітників, 19.00 Розр. концерт: орх., сопран, гітари, 20.40 Веч. динник, метеорольог. вістки, спорт, 21.00 Симф. концерт, 22.00 Атенські прогульки: Ніке безкрила, 22.25 Спів. рецітал литовської співачки Бернотайте-Даржіс у супр. форт., 22.55 Інформаційна авд., 23.00 Ост. вістки, 23.06 Комунікати протилетунської оборони, 23.08 Закінчення програми.

Середа, 8. лютого 1939.

7.00 Ранішній динник, 7.15 Зі Закопаного, 7.20 Комунікати протилетунської оборони, 7.25 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Добридень наймолодшим: Туфуль, король Підкарпатської пущі, мельодії, пісеньки, 11.00 Для шкіл: Далекі лови, авд. для старших дітей, 11.25 Ерна Зак і Карло Шміт-Вальтер співають, гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полуднева авд., 14.00 Симф. музика з пл., 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Розмаїті історії, згадки: Що співають дітям у Швайцарії, 15.30 Орх., 16.00 Пополудн. динник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Дім і школа, 16.25 Спів. рецітал А. Шимінської у супр. форт., 17.00 Якими справами цікавляться шпіони, 17.15 Брати Ковтецькі, мін. авд., 18.00 Комунікати протилет. оборони, 18.05 Молодь перед мікрофоном: У кооперативі, 18.20 Гутірка про мову, 18.40 Форми і зміст кооперації, 19.00 Зі Закопаного, 19.10 Розр. концерт, 20.40 Веч. динник, метеорольогічні вістки, спорт, 21.00 Шопенівський концерт у вик. Павла Ковалева, 21.30 Смолоскипи сходять: Петрарка, 22.00 Спорт. вістки, 22.05 Композиторів варстат у світлі психольоґії, 22.15 Поезії, оповідання, 22.25 Легка музика у вик. Люби Себетівни, сопран, у супр. форт., 23.00 Ост. вістки, 23.05 Комунікати протилетунської оборони, 23.08 Закінчення програми.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Понеділок, 6. лютого 1939.

БЕРЛІН 15.00 Віденські оперетков і мельодії, 17.00 Камер. концерт, 18.00 Розр. музика, 19.00 Вес. мельодії, БІЛГОРОД 20.00 21.00 22.00 Опера, БУДАПЕШТ 12.10 Форт., 17.10 Циг. музика, 18.10 Вок. концерт, 19.05 Скрипка, ВІДЕНЬ 12.00 16.00 Розр. концерт, 18.50 Веселі музики, розр. концерт, ГІЛЬВЕРЗУМ II 20.55 Моцартівський концерт, ЛІЛЬ 21.30 Симф. концерт, МІЛЯНО 17.15 Танц. музика, 21.00 Орг. музика, 22.30 Співані вальси, ПРАГА 15.15 „Разуа і Магулена" оп. Суха, РАДІО ПАРІ 19.15 21.15 Пісні, 21.30 22.00 23.00 „Алі Баба" ком. оп. Лекока, РИМ 17.15 Форт., 21.00 22.00 „Ізолін Верде" оп. Пієтрія, СОФІЯ 18.00 Легка музика, 18.15 20.55 Популярна музика, 19.00 Спів.

Вівторок, 7. лютого 1939.

БЕРЛІН 18.00 Розр. музика, 19.45 Веч. гомін, БІЛГОРОД 18.00 Пісні, БУДАПЕШТ 13.30 22.00 Циг. музика, БРЮСЕЛЯ ФЛЯМ. 21.00 „Помста лилика" оп. Ів. Штравса, ВІДЕНЬ 12.00 Розр. концерт, 13.15 Популярна музика, 18.50 Сер. рецітал Вальтене Барилі, 20.10 Пісні, 22.40 „Баль Віднія" найгарніші танк. мельодії, ДАВТШЛЯНДЗЕНДЕР 20.10 Симф. концерт, ЛЯГТІ 18.15 Скрипка, 22.00 Легка музика, МІЛЯНО 17.15 Камер. музика, 20.30 Розр. музика, 21.00 22.00 Симф. концерт, ПРАГА 15.15 Легка музика, 21.10 Орх. скр., РАДІО ПАРІ 19.15 Форт., 21.15 22.00 23.00 „Фотогенічність" ком. Ролліва та Ліропа, РИМ 17.15 Танц. музика, 21.00 22.00 23.00 „Аморе деі тре ре" оп. Монтемеція, СОФІЯ 17.30 Військ. орх., 20.00 Смичк. квартет, 20.55 Рос. романси, 21.25 Легка музика, СТОКГОЛЬМ 12.05 Легка музика, 13.15 Фінська музика, 14.10 Пісеньки.

Середа, 8. лютого 1939.

БЕРЛІН 15.00 Співає Мілітa Коріюс, 16.30 Для дітей, 17.00 Солісти, 18.00, 19.00, 19.45 Розр. музика, 20.30 Орх. концерт, БІЛГОРОД 20.00 Гумор, 21.00 Нар. пісні, БУДАПЕШТ 12.10, 18.10 Циг. музика, 17.10 Форт., 19.30, 20.00, 21.00, 22.00 Опера, ВІДЕНЬ 12.00 Військ. орх., 16.000 Вес. пополудне, 18.20 Баркові арії, 20.55 Концерт бажань, 22.40 Розр. музика, ГАМБУРГ 13.25 Пісні, ДАНЦІГ 15.40 Пісні, ДРОЙТВІЧ 19.25 Три фуги Баха, в обробці Моцарта, ЛЯГТІ 18.55 Спів, МІЛЯНО 17.15 Танц. музика, 21.00, 22.00, 23.00 „Ля заза боба" оп. Вольф-Ферарія, МІНХЕН 18.20 Форт., 20.10 Військ. орх., ПРАГА 15.15 Розр. музика, 18.25 Сольов. квартет, 21.10 Розр. музика, РАДІО ПАРІ 18.05 Легка музика, 19.15 Муз. мандоліна на Дал. Сході, 21.15 Пісні, 21.30 Мендельсонові твори, 22.00, 23.00 Розр. програма, РИМ 22.30 [illegible] СОФІЯ 18.00 Популярна музика [illegible] Форт., 19.15, 20.00, 21.00 Опера [illegible]

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, дня 6 лютого 1939.

1 кг. масла десер. бльок. без оп. [illegible]
1 кг. масла бочков. вкл. з опак. [illegible]
1 кг. жепь [illegible] 17—18 [illegible]
Тенденція вдержана на масло і молоко, на яйця зниж[к]ова.

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyj Wydawca: Spółka Wyd. „Diło", Lwów Z drukarni S-ki Wyd. „Diło", Lwów, Rynek [illegible]
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло" [illegible]

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Театр.

Понеділок 6. II. год. 6. веч. „Тартюф."
Вівторок 7. II. год. 7.30 веч. „Іван".
Середа 8. II. год. 7.30 веч. „Пані Послесова".

Театр Ріжнородностей.

Понеділок 6. II., вівторок 7. II. і середа 8. II. театр нечинний.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

ЛЬВІВ-ЛИЧАКІВ:
6. II. Невольник.
7. II. Гетьман Полуботок.
Білети на пополудневу виставу у Львові в Союзному Базарі.

Український Театр ім. І. Котляревського:

СТАНИСЛАВІВ:
6. II. Маруся Богуславка.
7. II. Найвірніший чоловік.
8. II. Цариця Грузії.
9. II. ? ? ?
10. II. Карка в Львові.
11. II. Зоря над Почаєвом.
Дня 11. II гратиме театр у Ямниці і Черніеві.

Український театр Йосифа Стадника (сеніора).

БУСЬК:
6. II. Сісі.
7. II. Сісі (2. раз).
8. II. Хам.
9. II. Казка старого млина.
Потім театр їде до Глинян.

КІНА.

АМПІР: „Жінка лльвів" з Люізою Райнер.
АПОЛЬО: „100 днів Наполеона".
АТЛЯНТИК: „Брехня Христини".
БАЛТИК: „Еспанський метелик".
ВАНДА: „Буревій", „Двобій жінок"
ГРАЖИНА: „Циганські романси".
ЕВРОПА: „Конфлікт".
КАСИНО: Норма Шірер як „Марія Антоанета".
КОПЕРНИК: „Алярм" і кольорова гротеска „Концерт у джунглі".
МАРУСЕНЬКА: „Невчинне серце".
МЕТРО: „Десятьох із Павяка".
МІРАЖ: „Гегенна".
МУЗА: „Пригоди Томи Соєра".
ПАКС: „Веселка" Вальта Діснея.
ПАЛЯС: „Люди за мрякою".
РАЙ: „Професор Вільчур".
РІЯЛЬТО: „Чужим вступ заборонений".
РОКСІ: „Коли веселять зірки".
СВІТ: „Ставка на життя", „Тітка Карла".
СВЯТОВІД: „Роза", „Мисливий півночі".
СТИЛЕВЕ: „У пристані жде дівчина" та ревія.
ТОН: „Шалений хлопець", „Пригоди в Шангаю".
УТІХА: „Помста Тарзана" і ревія.
ХИМЕРА: „Голос матері" Вен. Джілі.

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська)
„Стирія".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Понеділок, 6. лютого 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Зі Закопаного, 7.20 Комунікат протилетунської оборони, 7.25 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Танц. музика з пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Для шкіл: „Білі пальці та білі зуби" гутірка для молодших дітей, 11.15 Капелі та хори з пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полудньова авд., 13.00 Для купців: Чому купець повинен належати до організації. Умовини успіху детайлічної крамниці, 13.30 Бетовен, авд. для гімназій, 14.00 Концерт бажань, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Їзда на лещетах і на санках, авд. для молоді, 15.30 Орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.08 Господарські вістки, 16.20 Про фільософію, 16.35 Танц. музика, 17.20 Великі столиці Европи: Париж, 17.35 Шлеські пісні, 18.00 Комунікати протилетунської оборони, 18.05 Із ботанічної роботні, 18.20 Актуальність, 18.30 Орхестра мандолінistів, 19.00 Зі Закопаного, 19.15 Вояцька авд., 19.45 Розр. концерт, орх., спів, форт., 20.40 Веч. денник, метеор. вістки, спорт, 21.00 Концерт камер. музики, 21.40 Літературні новини, 22.00 Спортові вістки, 22.05 Звірячі пригоди Севастіяна Петровича, 22.20 Посадкуйте рожі, гр. пл., 23.00 Ост. вістки, 23.05 Зі Закопаного, 23.05 Комунікати протилетунської оборони, 23.08 Закінчення програми.

Скорочений сирий білянс Земельного Банку Гіпотечного С. А. у Львові

в дні 31. грудня 1938 р.

Чинний стан: Каса і суми до диспозиції 551.234.08. Среброві білети. — Заграничні валюти 597.44. Цінні папери 71.666.15. Цінні папери загр. рез. фонду 139.758.48. Консорціяльні уділи 45.514.50. Краєві банки 131.739.83. Заграничні банки 85.50. Здисконт. векслі 1,811.232.82. Протести 1,135.293.05 Кредити в біж. р-ках 498.430.81. Термінові позички 5,282.863.54. Кредити акцепт. і рембурс.— Належ. з/трансак.дев. на термін. і репорт. — Недвижимости 698.736.81. Ріжні р-ки 740.038.14. Довготермін. гіпот. позички 186.438.63. Відсотки, провізії і ріжні зиски 331.165.05. — Білянсова сума 11,624.786.83. Довжники за уділення гарантії 26.400. — Інкасо 90.063.21.

Довжний стан: Акційний капітал 5,000.000.— Резервові капітали 282.564.67. Амортизаційний фонд 176.103.61. Вклади 2,605.451.97. Біжучі р-ки 296.737.81. Ріжні негайно платні зобовязання 96.554.48. Краєві банки 500.000. — Заграничні банки 1.429.75. Реесконт векслів 712.192.37. Дисконт акцептів Акцепт. Банку 731.388. Застав вальорів —. Гіпотечні вірителі —. Зобовязання з титулу кредитів акцепт. і рембурс. —. Зобовязання за трансакції девіз. н/термін. і репорт. —. Ріжні рахунки 622.747.50. Заставні листи 186428.63. Відсотки, провізії і ріжні зиски 413.388.04. — Білянсова сума 11,624.786.83. Зобовязання з титулу уділених гарантій 26.400. — Ріжні за інкасо 90.063.21.

Вівторок, 7. лютого 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Зі Закопаного, 7.20 Комунікати протилетунської оборони, 7.25 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Орх., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Для шкіл: У слюсарськім варстаті, репортаж для старших дітей, 11.15 „Казки" з гр. пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полудньова авд., 14.00 Серед жінок: Жінка та лещета, Пісні у вик. М. Деметрович, мецосопран у супр. форт., **14.30 Малярі — українські поети, в українській мові виголосить Ірина Ґурґула,** 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Гутірка Старого Доктора для молоді: Добра та зла веселість, 15.15 Технічна скринька, 15.30 Музика сольов. орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.08 Господарські вістки, 16.20 Фін.-госп. актуалії, 16.30 Танц. музика; у перерві в год. 16.50 Вчімся літати, 17.20 Гутірка про лося, 17.30 З піснею по краю, 17.50 Після совгарських мистецтв Европи, 18.00 Комунікати протилетунської оборони, 18.05 Програмова резерва, 18.15 Для села: Гутірка інж. М. Задвірного: Чи природні навози можна заступити штучними, кооперативна хвилина, 18.30 Для робітників, 19.00 Розр. концерт: орх., сопран, гітара, 20.40 Веч. денник, метерольог. вістки, спорт, 21.00 Симф. концерт, 22.00 Атенські прогульки: Ніке безкрильна, 22.25 Спів. рецітал литовської співачки Бернотайте-Дарліс у супр. форт., 22.55 Інформаційна авд., 23.00 Ост. вістки, 23.06 Комунікати протилетунської оборони, 23.08 Закінчення програми.

Середа, 8. лютого 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Зі Закопаного, 7.20 Комунікати протилетунської оборони, 7.25 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Добридень наймолодшим: Туруль, король Підкарпатської пущі, мельодії, пісеньки, 11.00 Для шкіл: Далекі дони, авд. для старших дітей, 11.25 Ерна Зак і Карло Шміт-Вальтер співають, гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полуднева авд., 14.00 Симф. музика з пл., 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Розваги: істор. загадки; Що співають дітям у Швайцарії, 15.30 Орх., 16.00 Пополуд. денник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Дім і школа, 16.35 Спів. рецітал А. Шляміньскої у супр. форт., 17.00 Якими справами займаються шпіони, 17.15 Брати Контські, муз. авд., 18.00 Комунікати протилет. оборони, 18.05 Молодь перед мікрофоном: У кооперативі, 18.30 Гутірка про мову, 18.40 Форма і зміст кооперації, 19.00 Зі Закопаного, 19.10 Розр. концерт, 20.40 Веч. денник, метеорольогічні вістки, спорт, 21.00 Шопенівський концерт у вик. Павла Ковалева, 21.30 Смоленський стовпі: Петрарка, 22.00 Спорт. вістки, 22.05 Композиторів варстат у світлі [illegible], 22.15 Поезії, оповідання, 22.25 Легка музика у вик. Люби Субетіни, сопран, у супр. форт., 23.00 Ост. вістки, 23.05 Комунікати протилетунської оборони, 23.08 Закінчення програми.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Понеділок, 6. лютого 1939.

БЕРЛІН 15.00 Віденські оперетскові мельодії, 17.00 Камер. концерт, 18.00 Розр. музика, 19.00 Вес. мельодії, БІЛГОРОД 20.00 21.00 22.00 Опера, БУДАПЕШТ 12.10 Форт., 17.10 Циг. музика, 18.10 Вок. концерт, 19.05 Скрипка, ВІДЕНЬ 12.00 16.00 Розр. концерт, 18.50 Веселі музики, розр. концерт, ГІЛЬВЕРЗУМ II 20.55 Моцартівський концерт, ЛІЛЬ 21.30 Симф. концерт, МІЛЯНО 17.15 Танц. музика, 21.00 Орг. музика, 22.30 Співані вальси, ПРАГА 15.15 „Радуза і Магулена" оп. Сука, РАДІО ПАРІ 19.15 21.15 Пісні, 21.30 22.00 23.00 „Алі Баба" ком. оп. Лекока, РИМ 17.15 Форт., 21.00 22.00 „Ізоля Верде" оп. Пієтрія, СОФІЯ 18.00 Легка музика, 18.15 20.55 Популярна музика, 19.00 Спів.

Вівторок, 7. лютого 1939.

БЕРЛІН 18.00 Розр. музика, 19.45 Веч. гомін, БІЛГОРОД 18.00 Пісні, БУДАПЕШТ 13.30 22.00 Циг. музика, БРЮСЕЛЯ ФЛЯМ. 21.00 „Помста лилика" оп. Ів. Штравса, ВІДЕНЬ 12.00 Розр. концерт, 13.15 Популярна музика, 18.50 Скр. рецітал Вальтене Барилі, 20.10 Пісні, 22.40 „Бель Відня" найгарніші танк. мельодії, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 20.10 Симф. концерт, ЛЯГТІ 18.15 Серінна, 22.00 Легка музика, МІЛЯНО 17.15 Камер. музика, 20.30 Розр. музика, 21.00 22.00 Симф. концерт, ПРАГА 15.15 Легка музика, 21.10 Орх., скр., РАДІО ПАРІ 19.15 Форт., 21.15 22.00 23.00 „Фотогенічність" ком. Роліна та Ляроша, РИМ 17.15 Танк. музика, 21.00 22.00 23.00 „Аморе деі тре ре" оп. Монтемеція, СОФІЯ 17.30 Військ. орх., 20.00 Смичк. квартет, 20.55 Рос. романси, 21.25 Легка музика, СТОКГОЛЬМ 12.05 Легка музика, 13.15 Фінська музика, 14.10 Пісеньки.

Середа, 8. лютого 1939.

БЕРЛІН 15.00 Співає Мілица Коріюс, 16.30 Для дітей, 17.00 Солісти, 18.00, 19.00, 19.45 Розр. музика, 20.30 Орх. концерт, БІЛГОРОД 20.00 Гумор, 21.00 Нар. пісні, БУДАПЕШТ 12.10, 18.10 Циг. музика, 17.10 Форт., 19.30, 20.00, 21.00, 22.00 Опера, ВІДЕНЬ 12.00 Військ. орх., 16.000 Вес. пополудне, 18.20 Барокові арії, 20.55 Концерт бажань, 22.40 Розр. музика, ГАМБУРГ 15.25 Пісні, ДАНЦІГ 15.40 Пісні, ДРОЙТВІЧ 19.35 Три фуґи Баха, в обробці Моцарта, ЛЯГТІ 18.35 Спів, МІЛЯНО 17.15 Танк. музика, 21.00, 22.00, 23.00 „Летама боба" оп. Вольф-Ферарія, МІНХЕН 19.20 Форт., 20.10 Військ. орх., ПРАГА 15.15 Розр. музика, 18.25 Сольов. квартет, 21.10 Розр. музика, РАДІО ПАРІ 18.05 Легка музика, 19.15 Муз. мандрівка на Дал. Схід, 21.15 Пісні, 21.30 Мендельсонові танці, 22.00, 23.00 Розр. програма, РИМ 22.20 [illegible] СОФІЯ 18.00 Популярна му[illegible] 15 Форт., 19.15, 20.00, 21.00 Опе[illegible]

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, дня 6 лютого 1939.

1 кг. масла десер. бльок. без оп. 3.?? зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак. 3.?? зол.
молоко
1 кг. жень 1.7—?? зол.
1.?? зол.

Тенденція вдержана на масло й молоко, на яйця знижкова.

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyi Wydawca: Spółka Wyd. „Diło", Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Diło", Lwów, Rynek 10.
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.